

ಶ್ರೀ ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀ ೧೦೫ ಅತಿಬಲಗ್ರಂಥಮಾಲಿಕೆ

ಅಂಜನಾ ಪವನಂಜಯ ಕಥೆ

ಪ ದ್ಯ ಗ ದ್ಯ ಸ ಹಿ ತ

— ★ —

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀ ೧೦೫ ಅತಿಬಲಮಹಾರಾಜರು

— ★ —

ಮುದ್ರಕರು

ಜೈ ಹಿಂದ್ ಪ್ರೆಸ್, ಮೈಸೂರು

1955

[ಬೆಲೆ 0-12-0

ಮುನ್ನುಡಿ

ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ಜೀವಾತ್ಮನು ತನಗೆ ಸುಖವು ಮೊರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹಂಬಲದಿಂದ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತೊಳಲಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅವನು ಸ್ವರ್ಗ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ನಾನಾ ಅಧರ್ಮ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಾರಕಗತಿ, ತೀರ್ಥಂಚಗತಿ, ಮನುಷ್ಯಗತಿ, ದೇವಗತಿಗಳೆಂಬ ಸುಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಜನನ ಮರಣರೂಪಿ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ವಿಷಯಸುಖವೇ ಸುಖವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ ಆದರೆ ಅದು ನಿಜವಾದ ಸುಖವಲ್ಲಾ ಅದು ಸುಖ-ಭಾಸವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಇದು ಕ್ಷಣಭಂಗುರವಾದದ್ದು ಅವಿನಾಶಿಯಾದ ಮುಕ್ತಿ ಸುಖವು ನಿಜವಾದ ಸುಖವು ಈ ಜೀವನವನ್ನು ಸುಖಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದೇ ಧರ್ಮವು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡಾ ಕೆಲವರು ಭೋಗದಿಂದ ಸುಖ ಇವ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಭೋಗದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು ಎಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು ಆದರೆ ಭೋಗೋನಭೋಗಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವದರಿಂದಲೇ ಜೀವನವನ್ನು ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಅಹಿಂಸಾ, ಸತ್ಯ, ಅಚಾರ್ಯ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, ವರಿಗ್ರಹ, ನೃನಾಣ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅದಿವ್ರತ ಧಾರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅದು ಕ್ರಮೇಣ ಮಹಾನ್ರತಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿ ಸರ್ವಸರಿಗ್ರಹ ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಎಂಟು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು

ಜನಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ ನಿಜಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಸ್ವಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಉಜ್ವಲ ಗುಣಗಳ ವಿಕಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರು ಅನೇಕ ಪುಣ್ಯವುರುಷರ ಕತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟಿರುವರು ಅವುಗಳ ಸೈಕಿ ಅಂಜನಾ ವವನಂಜಯ ಕಥೆಯನ್ನ ಎಲ್ಲರೂ ಓದಿಕೊಂಡು ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರೆಲ್ಲರೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದಯಾ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ, ತೀಲ, ಸದ್ಗುಣ, ಕ್ಷಮಾ, ನಿನಯ, ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಈ ಯಾವತ್ತೂ ಗುಣಗಳಿಂದ ಶೋಭಾಯನಾನವಾಗಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರೇ ಧನ್ಯರು ಆದ್ದರಿಂದ ವಾಚಕರೆ, ಈ ಅಂಜನಾದೇವಿಯು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗಂತೂ ಆದರ್ಶಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಇದು ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀ ಗಂಜಿ ಅತಿಬಲ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ೩೩ನೇ ಪುಷ್ಪವಾಗಿರುತ್ತದೆ

ತಾ|| ೨೭-೧-೧೯೫೫ ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀ ಗಂಜಿ ಅತಿಬಲಮಹಾರಾಜರು.
ಮಾಘ ಶುದ್ಧ ೪

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ೧೦೦ ಆಚಾರ್ಯ ಪಾಯಸಾಗರಮಹಾರಾಜರು

ಅಂಜನಾ ಪವನಂಜಯ ಕಥೆ

ರಾಗ—ನಾಟ

ಶ್ರೀಮದ್ಭೀರ್ವಾಣನಾಧವ್ರಜ ಘಟಿಸಂದೋಹ ಸಚ್ಚಕ್ರವರ್ತಿ- |
 ಸ್ತೋಮ ಪ್ರಸ್ತಾಯಮಾನಂ ವಿಮಲಗುಣಾಲಂಕೃತಂ ಭವ್ಯಲೋಕಂ ||
 ಸ್ವಾಮಿ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯವಂದ್ಯಂ ಕುಮುದಪತಿ ಮಿಥ್ಯಾಂಧ ನೀಲಾಂಗ
 ಶೋಭಂ |

ಕಾಮಾರಿ ಪ್ರಾಪ್ತಬೋಧಂ ಕೊಡುಗೆಮಗೆ ನಿಜಾನಂದಮಂ
 ಶ್ರೀ ನೃಪಭನಾಧಂ ||

ದೇವರ ಸ್ತೋತ್ರ

ರಾಗ—ಮೋಹನ, ಅಟತಾಳ (ಶ್ರೀರಮನೋದಾಕರ ಎಂಬಂತೆ)
 ಪುರುಷರಮೇಶ ನಿನ್ನ ಚರಣವ ಭಜಿಸುವೆ ಕರುಣದಿ ಯೆನ್ನನು
 ಪೊರೆವುದು ನಿರುತವು || ಸ ||
 ಸುರನರ ಪೂಜ್ಯನೇ ದುರಿತ ವಿದೂರನೇ ಸ್ಮರಮದ ಭಂಗನೇ ಮರುದೇವಿ
 ವೃತ್ತನೇ || ೧ ||
 ದೇವರ ದೇವನೇ ಕೇವಲ ಬೋಧನೇ ಪಾವನಮೂರ್ತಿಯೇ ಕೈವಲ್ಯ
 ದಾಯಕನೇ || ೨ ||
 ಧರೆಯೊಳು ಶೋಭಿಸಿ ಮೆರೆಯುವ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಪುರದೊಳು ನೆಲಸಿಹ
 ವರವೃಷಭೇಶ್ವರ || ೩ ||

ಶಾರದೆಯ ಸ್ತೋತ್ರ

ಚೂರ್ಣಿಕೆ ಪದ್ಯ : ರಾಗ—ಕೇತಾರಗೌಳ
 ಜಯ ವಿಣಾ ಮಣಿಮಾಲೆ ಪುಸ್ತಕ ಭಯೇ ಜಯ ಪಾಣಿ ಹಸ್ತದ್ವಯೇ |
 ಜಯ ಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮ ಮೂಲಕರ್ತೃ ಹೃದಯೇ ಜಯ ಪೂರ್ಣ
 ಚಂದ್ರೋದಯೇ |

ಜಯ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಸಸುತಾವಲಂಬಿತವಯೇ ಜಯ ಹಂಸಗಾಮ್ಯ
ಪ್ರಿಯೇ !

ಜಯ ಶ್ರೀ ಮಂಡಿತಾರ್ಯವರ್ಷ ಸದಯೇ! ನಾಂ ರಕ್ಷ ಭಕ್ತಪ್ರಿಯೇ ||

ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ

ವಾಣೀ ಕರ್ಮಕೃಪಾಣೀ ದ್ರೋಣೀ ಸಂಸಾರಜಲಧಿಸಂತರಣೀ |

ವೇಣೀ ಜಿತಘನಮಾಲಾ ಜಿನವದನಾಂಭೋಜಭಾಸುರಾ ಜೀಯಾತ್ |

ಮಾತು .—ಅರಹಂತನ ಮುಖದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ವಾಣಿ
ಅಧನಾ ಸರಸ್ವತಿಯೆಂದು ಹೆಸರು ಶಾರದೆಯನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ ನಭಾ
ವರ್ಣನೆ.

ರಾಗ—ಕಾಂಭೋಧಿ

ಕವಿ ಗಮಕಿ ವಾದಿ ವಾಗ್ಮಿವ್ರವರ ಮಹಾಗಾನ ನಿಪುಣರಿಂದೀ ಸಭೆಯುಂ |

ವಿವಿಧ ಕಲಾಕೋವಿದರಿಂ| ತವೆ ರಾಜಿಪುದೀಗಳದರಿಂ ನಾನೇಂ ಧನ್ಯಂ ||

ಮಾತು — ಇಂಥಾ ಸಭೆಯವರಲ್ಲಿ ಕಥಾ ಪೀಠಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು
ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದ್ದೇನೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೋಷಗಳಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಹಂಸಕ್ಷೀರ
ನ್ಯಾಯದಂತೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆಯಿಡಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಮೊದಲು ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಶ್ರೀಕರಣಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ಭಜಿಸಬೇಕು
ಅರಹಂತ ನಾಮವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವುದರಿಂದ ಪಾಪಸಮೂಹವು ನಾಶವಾಗು
ತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅರಹಂತನನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಭಜಿಸು.

ರಾಗ—ಮೋಹನ, ಅಷ್ಟತಾಳ

ಅರಹಂತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸೋ| ಹೇ ಮನುಷ| ಅರಹಂತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸೋ||೨||

ನಿರುತವು ಅರಹಂತನನ್ನು ನೀ ಸ್ಮರಿಸಲು| ದುರಿತಗಳೆಲ್ಲವ| ಪರಿಹರಿಪುದು

ಕೇಳೋ ||೩|| ಪ ||

ವೀತರಾಗನೆ ದೇವ| ಭೂತಹಿತವೇದ್ಧರ್ಮ| ಜಾತರೂಪನೆ ಗುರುಯೆಂದು

ನೀ ತಿಳಿದು |

ಪ್ರೀತಿಯ ಭಾವದಿ ನೆನೆದರೆ ಮುಕ್ತಿಯ| ರೀತಿಯನರಿದು ವಡೆಯಲೋ

ಮನುಷ || ೧ ||

ಅಶ ಪಾಶ ಮೋಹ ಮದ ಮಾತ್ಸರ್ಯವು | ಕ್ಲೇಶರಾಗಭಯರುಜೆ ಮೊದ
ಲಾದ | ದೋಷ ಪದಿನೆಂಟನೂ |

ನಾಶನ ಮಾಡಿ ನೀ ಈಶನ ಮಾರ್ಗವ ಹಿಡಿಯಲೋ ಮನುಷ್ಯ || ೨ ||

ಮಾತು,—ಹೇ ಜೀವನೇ ನೀನು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ
ಸಪ್ತ ವ್ಯಸನಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡಬೇಕು ಸಪ್ತವ್ಯಸನಗಳಾವುವು ಅಂದರೆ .
ಕೊಲೆ, ಹುಸಿ, ಕಳವು, ವರದಾರ, ಅತಿಕಾಂಕ್ಷೆ, ಜೂಜು ಬೇಟೆ ಇವುಗಳನ್ನು
ದೂರಮಾಡಿ ಹದಿನೆಂಟು ದೋಷಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದ ದೋಷಗಳಾವುವು
ಯೆಂದರೆ —ಹಸಿವು, ಬಾಯಾರಿಕೆ, ಭಯ, ವೈರ, ಪ್ರೀತಿ, ಮೋಹ, ಮದ,
ಚಿಂತೆ, ಮ ವ್ಯು, ರೋಗ, ಮರಣ, ಜವರು, ಖೇದ, ಅಹಂಕಾರ, ರತಿ, ವಿಸ್ಮಯ,
ಜನನ, ನಿವ್ರಿ, ಜೀವರು ಇವುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿದವರಿಗೆ ದೇವರೆಂದು ಹೇಳು
ತ್ತಾರೆ

ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನವೆಂದರೆ ಜೀವಜೀವಾದಿ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯು
ಹುಟ್ಟುವುದು ಆ ತತ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಭೇದಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದೇ
ಸಮ್ಯಗ್ದ್ವಾನ್ತವು ಈ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ವರ್ತಿಸು
ವುದು ಸಮ್ಯಕ್ಚಾರಿತ್ರವು ಈ ರತ್ನತ್ರಯವು ಮುಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವು
ಇವುಗಳಿಂದ ಸರ್ವಕರ್ಮಕ್ಷಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಮೋಕ್ಷವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ
ಮೋಕ್ಷವು ಅಥವಾ ಕೈವಲ್ಯವು ಜೀವನಿಗೆ ಲೋಕಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾದ ಸ್ಥಾನ
ವಾಗಿದೆ. ಅಂಥಾ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಆತ್ಮನು ಪಡೆಯದೆ ಹೋದರೆ ಮನುಷ್ಯ
ಗತಿ, ದೇವಗತಿ, ತಿರ್ಯಂಚಗತಿ ಮತ್ತು ನರಕಗತಿ ಈ ನಾಲ್ಕು ಗತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ತನ್ನ ಪಾವ ಪುಣ್ಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ತೊಳಲುತ್ತಾ ಬಳಲುತ್ತಾ
ಸಾಯುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು

ರಾಗ—ಕಾಂಬೋಧಿ

ತೊವಲ ಪೊದಕೆ ಗೊಡಂ ಪಂಜರಂ ಆಸ್ಥಿ ಪುಂಜಂ ತವೆಯದೆ ಕ್ರಿಮಿ
ಪೂರ್ಣಂ ಪೂತಿಗಂಧಂ ತು ನಿತ್ಯಂ ||

ಭವದುರಿತ ಸಮೇತಂ ಸರ್ವದುಃಖಾನಿ ಮೂಲಂ |

ಇದನರಿದೆಲೆ ಜೀವ ದೇಹದೊಳು ಪ್ರೀತಿ ಬೇಡ

|| ೧ ||

ಮಾತು — ಆತ್ಮನು ಭವಾಂತರಗಳಿಂದ ವಡೆದ ವಾವಕರ್ಮದ ದೆಶೆ
ಯಿಂದ ಸರ್ವ ದುಃಖಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾದ ಮುಕಿ, ರಕ್ತ, ಮಾಂಸಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿ ತೋಗಲಿಸ ಹೂದಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕ್ರಿಮಿ ಮತ್ತು ದುರ್ಗಂಧಯುಕ್ತ
ವಾದ ಜೀವವನ್ನು ನಡೆದು ತೊಳಲುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇ ಜೀವನೇ ಇಂಥಾ
ಹೇಯವಾದ ಜೀವದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಡಬೇಡವೆಂದು ಆವರ ವಚನ.

ರಾಗ—ಶಂಕರಾಭರಣ

ವರರಾಜ್ಯಂ ಸುರಚಾಪ ಬಂಧುಜನಮುಂ ಸಂಧ್ಯಾರುಣಂ ಮತ್ತ
ವಾರಣಮುಂ !

ವಾಜಿ ರಥಂ ಪದಾತಿನಿವಹಂ ಸ್ತ್ರೀಯರ್ಕಳುಂ ಪುತ್ರಯಂ !

ಘನಮೇಘಾಶೃತಿ ರೂಪು ಯೌವನಬಲಂ ವಿದ್ಯುಚ್ಚಲಂ ನೋಳ್ಪಿಡಂ !

ನಿರುತಂ ನಂಬಲು ಬೇಡ ಜೀವ ನಿನಗಂ ಸದ್ಧರ್ಮವೊಂದೇ ದ್ರುವಂ ||

ಮಾತು — ಶ್ರೀಷ್ಠವಾದ ರಾಜ್ಯವೂ ಬಂಧು ಜನಗಳೂ, ಮಿತ್ರರೂ,
ಅನೇ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಸೈನ್ಯ, ಸೇವಕರು, ಪರಿವಾರ, ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು,
ಮನೆ, ಸಂಸತ್ತು ರೂಪ, ಯೌವನ, ಬಲ, ಇವುಗಳ್ಯಾವವನ್ನೂ ನಂಬಬೇಡ.
ಎಲೇ ಜೀವನೇ ನಿನಗೆ ಸದ್ಧರ್ಮವೊಂದೇ ಸ್ಥಿರನಾಮದು.

ವೃತ್ತ : ರಾಗ—ಕಾಂಬೋದಿ

ಸುರಲೋಕಂಗಳ ಪೊಕ್ಕಡಂ ಯಿರದೆ ತಾಂ ವಾತಾಳಮುಂ ಪೊಕ್ಕಡಂ

ಗಿರಿದುರ್ಗಂಗಳ ಪೊಕ್ಕಡಂ !

ಶರಧಿಯಂ ಪಾಯ್ದಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕಿದೊಡಂ ಭರದಿಂ ಪರ್ವತದಗ್ರದಲ್ಲಿ

ಗುಹೆಯಂ ಪೊಕ್ಕಿದೊಡಂತೆಲ್ಲಿಯುಂ !

ಶರಣೆಲ್ಲಂ ಪೆರತಾದ ಶಾವು ನಿನಗಂ ಸದ್ಧರ್ಮ ದುರ್ಗಂ ವಿನಾ ||

ಮಾತು :—ಎಲೈ ಜೀವನೇ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿ
ದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಪಾತಾಳ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಬೆಟ್ಟ ದುರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಮರೆ
ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಸಮುದ್ರದ ತಳದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಬೇಗ
ಹೋಗಿ ಪರ್ವತದ ಶಿಖರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಆಶ್ರಯ ಸಿಕ್ಕುವದಿಲ್ಲ.
ಅಂದರೆ—ಶಾವು ನೋವು, ದುಃಖ, ರೋಗ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೇಬೇಕು.
ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಸದ್ಧರ್ಮವೆಂಬ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿ.

ರಾಗ-ಭೈರವಿ

ಓರ್ವನೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸರದೇವಿ ಮನೋಹರ ರೂಪನಾಗಿಯುಂ |

ಓರ್ವನೆ ಕರ್ಮದಿಂದ ನರಕ ತೀರ್ಯಂಚ ದುಃಖವನೆಯ್ದುವಲ್ಲಿಯುಂ |

ಓರ್ವನೆ ನರನಾಗಿ ಸಾವು ಪುಟ್ಟು ವೆಡೆಯೊಳ್ ಬಲು ಬಂಧನದಲ್ಲಿ
ತೊಳಲ್ಪಡಂ |

ಓರ್ವನೆ ಸರ್ವ ಕರ್ಮಕ್ಷಯವನೆಯ್ಯು ಸಿ ಪೋಕ್ಷನಸೈದುವಲ್ಲಿಯುಂ ||

ಮಾತು — ಹೇ ಜೀವನೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಮನೋಹರ
ನಾದ ಪತಿಯಾಗುವವನೂ ನೀನೊಬ್ಬನೆ ಪಾವಕರ್ಮವಶದಿಂದ ನರಕ
ತೀರ್ಯಂಚಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ದುಃಖದಿಂದ ನರಳುತ್ತಾ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನು
ಭವಿಸುವವನೂ ಕೊನೆಗೆ ಸಾಯುವವನೂ ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಸರ್ವ ಕರ್ಮ
ಕ್ಷಯನೂಡಿ ಸೋಕ್ಷನನ್ನು ವಡೆಯುವವನೂ ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಪತ್ತೀಪುತ್ರ
ದಿಗಳು, ಸಹೋದರರು, ಮಿತ್ರರು, ಬಂಧ ಗಳು, ಸೇನಕರು ಮೊದಲಾದವರು
ನಿನ್ನ ಸಂಗಡ ಯಾರೂ ಒರುವುದಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ಯಾರೂ
ತಿಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರರು ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು ಯೆಂಬ ಅಸ್ತರ
ವಚನವನ್ನು ನಂಬಿ ಮುಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿ.

ರಾಗ-ಭೈರವಿ, ರೂಪಕತಾಳ

ದೊರೆಯಲಾರದೋ | ಮುಕುತಿ ದೊರೆಯಲಾರದೋ || ಪ ||

ದೊರೆಯಲಾರದಯ್ಯ ಮುಕುತಿ |

ಅರುಹನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸದಲೇ | ದುರಿತಗಳನು ಎಸಗುತಿರುವ ಪರಮಪಾತಕಿ
ಯಾದ ನರಗೆ | ಅ | ಪ |

ಪ್ರಪ್ತವ್ಯಸನದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ | ಅಸ್ತರನ್ನು ನಂಬದಲೇ | ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ
ಮನುಷ್ಯಗತಿಯ | ವೃದ್ಧ್ಯವಾಗಿ ನೀಗುವವಗೆ || ೧ ||

ನರಕತೀರ್ಯಂಚ ಗತಿಯೋಳ್ | ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ನರಳಿ ಹೊರಳಿ ಹರಣ
ವಳಿದು ಮರಳಿ ಜನಿಸಿ | ಚಲಿಸುತಿರುವ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ದೊರೆಯಲಾರದೋ || ೨ ||

ಮಾತು — ಎಲೈ ಜೀವನೇ ಪಾವನಗಳಿಗೆಡೆಯಾದ ಸಪ್ತವ್ಯಸನಗಳಲ್ಲಿ
ಮುಳುಗಿ ಅಸ್ತರು ಹೇಳಿರುವ ವಚನವನ್ನು ನಂಬದೆ, ತನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುವ
ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ವೃಥವಾಗಿ ನೀಗುವವನಿಗೆ

ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರೆಯಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಪ್ರವರ್ತಕನಾಗಿ
ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸು. ಡೇವರು ಯಾರುಯೆಂದರೆ .—

ರಾಗ—ಕೇತಾರಗೌಳ

ಯೋ ವಿಶ್ವಂ ವೇದವೇದ್ಯಂ ಜನನಜಲನಿಧೇಭಂಗಿನ ವಾರವೃಶ್ವಾ |
ಪೌರ್ವಾಪರ್ಯಾವಿರುದ್ಧಂ ವಚನಮನುಪಂ ನಿಷ್ಕಲಂಕಂ ಯ ದೀಯಂ |
ತಂ ವಂದೇ ಸಾಧುವಂದ್ಯಂ ಸಕಲಗುಣನಿಧಿಂ ಧ್ವಸ್ತದೋಷದ್ವಿಷಂ ತಂ |
ಬುದ್ಧಂ ವಾ ವರ್ಧಮಾನಂ ಶತದಲನಿಲಯಂ ಕೇಶವಂ ವಾ ಶಿವಂ ವಾ |
ಮಾತು —ಯಾವನು ಲೋಕಾಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೋ, ಯಾವನು ಅನಂತ ತರಂಗಗಳುಳ್ಳ ಜನ್ಮವೆಂಬ
ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿದ್ದಾನೋ, ಯಾವನು ಮಾತುಗಳು ಪೂರ್ವಾಪರ
ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧಬಾರದಂತೆ ಇವೆಯೋ, ಅಂಧಾವನೇ ನಿಷ್ಕಳಂಕನು
ಯಾವನಿಂದ ದೋಷವೆಂಬ ವೈರಿಯು ನಾಶನಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಸಮಸ್ತ ಸದ್ಗುಣ
ಗಳು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಇವೆಯೋ, ಯಾವನು ಸಾಧುಜನಗಳಿಗೆ ವಂದ್ಯನಾಗಿ
ದ್ದಾನೆಯೋ ಆತನು ಬುದ್ಧನಾಗಿರಲಿ, ವರ್ಧಮಾನನಾಗಿರಲಿ, ಬ್ರಹ್ಮ
ವಿಷ್ಣು, ಶಿವ ಮುಂತಾದವರೇ ಆಗಲಿ ಅಂಧಾ ದೇವನನ್ನು ವಂದಿಸಲು ಅರ್ಹತೆ
ಅಂಧಾವನೇ ದೇವರೆಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಶ್ಲೋಕ

ಅನಂತಸುಖಸಂಪನ್ನಂ | ಜ್ಞಾನಾಮೃತಪಯೋಧರಂ |

ಅನಂತವೀರ್ಯಸಂಪನ್ನಂ | ದರ್ಶನಂ ಪರಮಾತ್ಮನಃ |

ಮಾತು —ಪರಮಾತ್ಮನ ದರ್ಶನ ಗುಣವು ಅನಂತಸುಖಯುಕ್ತವೂ,
ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಅಮೃತಕ್ಕೆ ಮೇಘದಂತೆಯಿರುವುದೂ, ಅನಂತ ಶಕ್ತಿಯುತವೂ
ಆಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಧಾ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸು

ಭಗವಂತನ ಸ್ತೋತ್ರ

ರಾಗ—ಆನಂದ ಭೈರವಿ

ಜಯ ದುರಿತಹರಣ ನಿರುಪಮ ಜಯ ಶಾಶ್ವತಸೌಖ್ಯದಾಯಿ

ನಿತ್ಯಾನಂದ |

ಜಯ ಮದನಮದವಿಭಂಜನ ಜಯ ಜಯ ಸರ್ವಜ್ಞ ಮೋಕ್ಷ
ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥ |

ರಾಗ—ಆರಭಿ

ಭಾಮಿನೀಪಟ್ಟದಿ

ಮೂರ ಮದ ಸಂಹಾರ ಕರುಣಾಕರ, ಗುಣಮಣಿ ಹಾರ ಭುನನಾಧಾರ |

ಧವಳ ಶರೀರ ಧರ್ಮಾಗಾರ ಸಾಕ್ಷಾರ, ಘೋರ ಭವ ಭಯ ದೂರ

ಕರುಣಾ |

ಕಾರ ನುತಮಂದಾರ ವಿಗತವಿಕಾರ ಸಾರಾಸಾರ ಕರುಣಿಸೆನ್ನನು ನೀಂ|

ಹೇ ಜೀವನೇ

ಶ್ಲೋಕ

ದುರ್ಲಭಂ ನರಜನ್ಮತ್ವಂ ವಿವೇಕಮತಿದುರ್ಲಭಂ |

ದುರ್ಲಭಂ ಜಿನಧರ್ಮತ್ವಂ ಜ್ಞಾನಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯದುರ್ಲಭಂ |

ಮಾತು — ಎಂಬತ್ತು ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ ಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ತೊಳಲುತ್ತಾ
ಕದಾಚಿತ್ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ದುರ್ಲಭವು ಅಂತಹ ಜನ್ಮ
ವನ್ನು ಪಡೆದು ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ, ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯನಾಗಿ, ಎಶು
ಗಳ ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸದೆ ವಿವೇಕವಂತನಾಗಿ ಸುವರ್ಣವನ್ನು ಸರೀಕ್ಷಮಾಡುವ
ರೀತಿ ದೇವ, ಗುರು, ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ನಂಬಿ ನಡೆಯುವ ವಿವೇಕವು ಪರಮ
ದುರ್ಲಭವು. ಅದರಿಂದ ಜೀವನೇ ಸುಜ್ಞಾನವಂತನಾಗಿ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ
ಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಸದ್ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿ, ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಭವ
ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿ ನಿತ್ಯಸುಖವಾದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದನ್ನು
ಇನ್ನು ತಡಮಾಡಬೇಡ ಈ ದೇಹವು ಅಸ್ಥಿರವಾದದ್ದು ಈಗಲೇ ಮೋಕ್ಷ
ವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗು

ರಾಗ—ಧನ್ಯಾಸಿ

ಸಾಧಿಸಬೇಕಯ್ಯ ಮೋಕ್ಷವ, ಸಾಧಿಸಬೇಕಯ್ಯ || ಪ || ಸಾಧಿಸಬೇಕು
ಮೋಕ್ಷವನೀಗಲೆ | ವ |

ಸಾಧುಜನಗಳ ಸಂಗವ ಮಾಡೀ, ಶೋಧಿಸಿ ಚಿತ್ತವ ಭೇದಿಸಿ ತತ್ವವ

ಹಾದಿಯ ತಿಳಿದರೆ ಐದುವೆ ಮುಕ್ತಿಯ |

ಧರ್ಮವ ಹಿಡಿಯಬೇಕು, ಅದರ ಮರ್ಮವ ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಮರ್ಮವ

ತಿಳಿದು ಹೆಮ್ಮೆಯತೊರೆದು |

ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲವ ನಿರ್ಮಲವಾಡೀ ನಿರ್ಮಲನಾದ ಚಿನ್ಮಯರೂಪನ ಒಮ್ಮನ
ದಿಂದಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯ ||

ಮಾತು — ಆದ್ದರಿಂದ ಜೀವನೇ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಗ
ಸಿದ್ಧನಾಗು. ತಪ್ಪವದಲ್ಲಿಯೇ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದ ಅಂಜನೇಯನಾದ ಆ
ಮಹಾಪುಣ್ಯಪುರುಷನ ಜನನವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಉಪಕ್ರಮಿಸು
ವೆನು.

ಜಯಘೋಷ

ಜಯ ತೀರ್ಥಂಕರ ಜಯ ತೀರ್ಥಂಕರ ಜಯ ತೀರ್ಥಂಕರ ದೇವನಮೋ |
ದೇವನಮೋ ಜಯ ದೇವ ನಮೋ ಜಯ ದೇವ ನಮೋ ಜಯ

ದೇವನಮೋ |

ವೀರನ ಸಮುಖದಿ ಗೌತಮಮುನಿವರ, ಶ್ರೇಣಿಕ ಭಾವಗೆ ಪೇಳಿದನು |
ಮೂರುತಿಯಂಜನೆಯುದರದಿ ಜನಿಸಿದ, ಕಾರಣಪುರಷನ

ಚರಿತೆಯನು ||

ಮಾತು :— ಭಗವಾನ್ ಮಹಾವೀರ ವರ್ಧಮಾನ ತೀರ್ಥಂಕರರ
ಸಮವಸರಣದಲ್ಲಿ ಗಣಧರರಾದ ಗೌತಮಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರು ಮಗಧವೇಶದ
ರಾಜಗೃಹ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ಶ್ರೇಣಿಕ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಆ ಮಹಾ
ಪುಣ್ಯಪುರುಷನಾದ ಅಂಜನಾದೇವಿಯ ಪುತ್ರನಾದ ಅಂಜನೇಯನು ಜನ್ಮಿಸಿದ
ವಿವರವನ್ನು ಹೇಳುವರು

ಧರೆಯೊಳು ವಿಜಯಾರ್ಥ ಪರ್ವತಶ್ರೇಣಿಯೊಳ್ ಮೆರೆವ ಮಹೇಂದ್ರಾಖ್ಯ
ನಗರಿಯನು |

ಪರಿಪಾಲಿಸನರಸುಮಹೇಂದ್ರ ತನ ಅರಸಿಯೊಳ್ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು |

ಮಾತು — ಧರೆಯೊಳಗೆ ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವಿಜಯಾರ್ಥ ಪರ್ವತ
ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಶೋಭಾಯವಾನವಾಗಿ ಶ್ರಕಾಶಿಸುವ ಮಹೇಂದ್ರವೆಂಬ
ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಮಾಹೇಂದ್ರನೆಂಬ ರಾಜನು ಧರ್ಮದಿಂದ ಪರಿಪಾಲನೆ
ಮಾಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಅರಸಿಯಾದ ಸೌಂದರ್ಯ ರೂಪುಲಾವಣ್ಯಯುಕ್ತಳಾದ

ಮನೋವೇಗೆ ಎಂಬ ತನ್ನ ಸತ್ತಿಯೊಡನೆ ಸುಖದಿಂದ ಇರುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ
 ಪತಿವ್ರತೆಯೆನಿಸಿದ ಮನೋವೇಗೆಯುದುರದಿ|ಶತಕುಮಾರರು ಜನಿಸಿರಲು||
 ಸತತವು ಅವರನ್ನು ಹಿತಮೋಳು ಸಲಹುತ್ತ| ಅತಿ ಸಂತಸದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು |೧||
 ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಆ ಮನೋವೇಗೆಯಲ್ಲಿ ನೂರು ಮಂದಿ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು
 ಜನಿಸಿರಲು ಅವರನ್ನು ಬಹು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಲಹುತ್ತಾ ರಾಯನು ಸುಖದಿಂದ
 ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ
 ಸತಿಯು ಮನೋವೇಗೆಗೆ ನೆರೆಹೊರೆ ಜನಗಳ| ಸುತಿಯರ ನೋಡುತ್ತೆ ಮನ
 ಮೋಳಗೆ| ವ್ಯಥೆಯಿಂದಲಿ ತಾಂ ಕುವರಿಯವಡೆವೆನೆಂ| ದತಿಶಯ ಚಿಂತೆಯೊ
 ಳಿರತ್ತಿರಲು ||

ರಾಣಿಯಾದ ಮನೋವೇಗೆಯು ನನಗೆ ನೂರು ಮಂದಿ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೂ ಕೂಡ ಜನಿಸಲಿಲ್ಲ ನೆರೆಮನೆಯವರ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ನ್ಯಥೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳನ್ನಾದರೂ ನಡೆಯುವ ಪುಣ್ಯ ನನಗಿದೆಯೇ ನಾನು ಬದುಕಿರುವುದು ಸಾರ್ಥಕವಿಲ್ಲವೆಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಾ ಚಿಂತೆಯಿಂದಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾಹೇಂದ್ರ ರಾಜನು ತನ್ನ ಒಡ್ಡೋಲಗವ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವ ರಾಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನಿನ್ನ ಈ ವ್ಯಸನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು ಆಗ ಮನೋವೇಗೆಯು ಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು

ರಾಗ—ಶಹನ-ಅಟಿತಾಳ

ಪತಿಯೆ ಲಾಲಿಸು ಎನ್ನ | ವ್ಯಥೆಯನ್ನು ಪಹಿಸೆನು | ಕ್ಷಿತಿಯೊಳೆಂತು ಬಾಳ್ವೆ |
 ಹತಭಾಗ್ಯಳಾದೆನೆ ||೧|| ಸುತರು ಸೂರ್ವರೂ ಇಹರು | ಹಿತವನ್ನು ಈಯುವ
 ಸುತಿಯೋರ್ವಳುದಿಸಲು | ಅತಿಶಯಮವ್ವುದು || ೨ || ನಂದನೆಯಿಲ್ಲದೆ |
 ಮಂದಿರವು ನಮಗೆ | ಆನಂದವಾಗದೆ ಮನ | ಕುಂದಿ ಚಿಂತೆಯ ನಾಂತೆ ||೩||

ಪ್ರಾಣಕಾಂತನೇ ನಮಗೆ ನೂರು ಮಂದಿ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಾದರೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಲಾರದು ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ವ್ಯಾಕುಲವುಂಟಾಗಿದೆ ಪತಿಯಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸುತೆಯಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅವರ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸಂಭ್ರಮಗಳು ಅತಿಶಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಪುತ್ರಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ

ಭಾಗ್ಯವು ನಮಗೆ ಲಭಿಸಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಯೆಂಬ ಚಿಂತೆಯು ಒದಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು
ಆದಕ್ಕೆ ಮಾಹೇಂದ್ರನು

ಕಂದ-ರಾಗ-ಭೈರವಿ

ಚಿಂತಿಸದಿರು ನೀಂ ತರುಣಿಯೆ | ಸಂತಸದಿಂದಿರು ಶಾಂತ ಚಿತ್ತದಿಂದ ನವರತಂ ||

ಕಂತು ಹರ ಶ್ರೀ ಶಾಂತಿನಾಥನ | ಸ್ವಂತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ತುತಿಸು ನಿನ್ನ ಭೀಷ್ಮ
ಸಿದ್ಧಿಸುಗುಂ ||

ಕಾಂತಿಮಣಿ ಈ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಮಾಧಾನಚಿತ್ತಳಾಗಿ ಯಾವಾ
ಗಲೂ ಶ್ರೀ ಶಾಂತೀಶ್ವರನನ್ನು ಅತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ತುತಿಸುವುದರಿಂದ ನಿನ್ನ
ಕೋರಿಕೆಯು ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರು. ಎಂದು
ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳು ಕಳೆದನಂತರ ಮನೋವೇಗೆಯು

ಮನೋವೇಗೆ ಗರ್ಭವ ಧರಿಸಲು ದಿನದಿನ | ಮನದೊಳು ಬಯಕೆಯು

ಅಂಕುರಿಸಿ || ತನು ಶೋಭಿಸಿ ಮುಖ ಬಿಳುಪೇರಲು ತಾಂ | ಘನಸಂತಸದೊ

ಳರುತಿರಲು || ೧ ||

ಮನೋವೇಗೆಗೆ ಗರ್ಭವಂಕುರಿಸಿ ಶರೀರ ಮುಖ ಸಹ ಬಿಳುವಾಗಿ
ಬಯಕೆಯು ಸಹ ಹುಟ್ಟಿರಲು ಅತಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯು
ತ್ತಿರಲು

ನವಮಾಸವು ಕಳೆಯಲು ಮನೋವೇಗೆ | ಕುವರಿಯ ವೆತ್ತಳು ಶುಭದಿನದಿ ||

ಸುವಿಲಾಸದಿಂದಲಿ ದೊರೆಯು ಮಾಹೇಂದ್ರನು | ಜವದೊಳು ಕರೆಸಿದ

ವೈದಿಕರ || ೧ ||

ಮನೋವೇಗೆಯು ನವಮಾಸಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು
ಮಗುವನ್ನು ಪ್ರಸವಿಸಲು ಈ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ದೊರೆಯಾದ ಮಾಹೇಂದ್ರನು
ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಚಿತ್ತನಾಗಿ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸಿ ತನ್ನ ಅರಮನೆ
ಯನ್ನು ತಳಿರುತೋರಣಗಳಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸಿ ತನ್ನ ಇಷ್ಟ ಮಿತ್ರ ಬಂಧುಗಳನ್ನು
ಕರೆಯಿಸಿ ಹತ್ತು ದಿನಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ಶುಭ ದಿನದಲ್ಲಿ ವೈದಿಕರನ್ನು ಕರೆ
ಯಿಸಿ ನಾಮಕರಣ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಅಂಜನಾದೇವಿಯೆಂದು
ಹೆಸರನ್ನಿಡಿಸಿದ ನಂತರ ಮುತ್ತೈದೆಯರೆಲ್ಲ ಮಗುವನ್ನು ತೊಟ್ಟಲಲ್ಲಿರಿಸಿ ಜೋಗುಳ
ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಹಾಡು-ರಾಗ-(ಜೋಗುಳ ಹಾಡು)

ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಕನಕವತ್ಸಲಯೇ| ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಜೋ
ಮಣಿ ಸದ್ಗುಣಯಾ| ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಮನಸಿಜ ರುಪಯೇ|
ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಮೂಣಿಕ್ಕ ಪ್ರಭಯೇ || ೧ || ಜೋ ಜೋ ಜೋ
ಜೋ ಮೂಜಗ ವೇಣೀಹನೇ| ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಜೋ ರಾಜನ ಮಣಿಯೇ|
ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಸೋಜಿಗ ಶಿಶುವೇ| ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಜೋ
ತೇಜೋ ವಿರಾಜೇ || ೨ || ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಕಂಜದಳಾಕ್ಷಿಯೇ|
ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಮಂಜುಳ ವೇಣಿಯೇ| ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಜೋ
ರಂಜತ ತನುವೇ| ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಅಂಜನಾದೇವಿಯೇ || ೩ ||

ಹೀಗೆ ಮುಕ್ತಿದೇಯರೆಲ್ಲರೂ ಜೋಗುಳ ಪಾಡಿದ ನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಫಲ
ತಾಂಬೂಲಗಳನ್ನು ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಂತರ್ಪಣೆ
ಮಾಡಿಸಿ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿ ಬಂದ ವೈದಿಕರಿಗೆ ಭೂರಿ ದಾನದಕ್ಷಿಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
ಸನ್ಮಾನಿಸಿ ಬಂಧುಗಳನ್ನು ಸಹ ಸತ್ಕರಿಸಿದ್ದಾನೆ ಅನಂತರ ಮನೋವೇಗಿಯು
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕುವರಿಯನ್ನು ಸಲಹುತ್ತಾ ನಿತ್ಯವೂ ಅಂಜನೆಗೆ ದಿವ್ಯ ವಸ್ತ್ರಾ
ಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಾಲಲೀಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದ
ಪಡುತ್ತಾ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದ
ನಂತರ ಮಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಲು ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಿ ನಿಪುಣೆ
ಯಾಗಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ಪ್ರಾವೃವಯಸ್ಕಳಾಗಲು ತಂದೆಯಾದ
ಮಾಹೇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷವಟ್ಟು ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ
ಬಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೂರಿತು

ಕುವರಿಗೆ ಯೌವನದೋರಲು ಅರಸನು| ವಿನಾಹವ ಮಾಡಲು ಬೇಕೆಂದು||
ಭೂಮಿಯೊಳಗತೀಶಯ ವರಗಳಿಹ ಪರಿ| ತವಕದಿ ಕೇಳಿದ ಸಚಿವರರ ||೧||

ಅಯ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀಷ್ಠರೆ ನನ್ನ ಕುವರಿಯಾದ ಅಂಜನಾದೇವಿಗೆ ವಿನಾ
ಹಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಸು ಒದಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ವರನ್ಯಾರು ಈ
ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರಾಜಪುತ್ರನಿರುವನು ತಿಳಿಸಿಯೆನ್ನಲು ಆಗ ಸುವ.ತಿಯೆಂಬ
ಮಂತ್ರಿಯು ದೊರೆಯನ್ನು ಕೂರಿತು

ಅರಸನೇ ನಿನ್ನಯ ತನುಜೆಗೆ ಸ್ವಯಂವರ| ವಿರಚಿಸೆ ಸರಿಬಹೆ ವರಗಳನು
ವರಿನಲು ಅನುವಾಗುವುದರಿಂದಲೇ| ತ್ವರಿತದಿ ಕಾರ್ಯವನೆಸಗುವುದು||

ಮಹಾರಾಜನೇ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಸ್ವಯಂವರವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿ
ರಾಜಾಧಿರಾಜರುಗಳನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಸ್ವಯಂವರವನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ ಆಗ ತಕ್ಕ
ವರನು ದೊರಕುವನು ಅದೇ ಉಪಾಯವೆಂದನು. ಆಗ ಅಮರಸಾಗರನೆಂಬ
ಮಂತ್ರಿಯು ದೊರೆಯನ್ನು ಕುರಿತು

ಸ್ವಯಂವರ ವಿರಚಿಸೆ ಕಲಹವು ಬರುವುದು| ಕುವಲಯದೊಳಗಿದು ಅನು
ಚಿತವೂ| ಭುವಿಯೊಳಗತಿಶಯ ವರನನು ಆರಿಸೆ| ವಿವಾಹವ ಮಾಡುವುದು
ಉಚಿತವು ಕೇಳಿ ||

ರಾಜೇಂದ್ರನೇ ಸ್ವಯಂವರವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಕಲಹಗಳಿಗೆ
ಆಸ್ಪದವುಂಟಾಗುತ್ತೆ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸುಲೋಚನಾ ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ಭರತ
ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕುಮಾರನಾದ ಅರ್ಕರೀರ್ತಿಗೆ ಅವಮಾನವಾಗಿ ಕಲಹವುಂಟಾಗಿ
ತುಂಬಾ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿರಬಹುದು
ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಯಂವರವು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲು ಮೂರನೇ
ಸುಬುದ್ಧಿಯೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯು ದೊರೆಯನ್ನು ಕುರಿತು

ಕನಕಪುರದ ದೊರೆ ಹಿರಣ್ಯವರ್ಮನ| ತನುಜನು ವಿದ್ಯುತ್ ಪ್ರಭನೆಂಬವನಿಗೆ|
ತನುಜೆಯನಿತ್ತು ವಿವಾಹವನೆಸಗಲು ಸಮವತವಹುದು ಆದರಿಂದ||

ರಾಜೇಂದ್ರನೇ ಕೇಳು ಕನಕಪುರದ ದೊರೆಯಾದ ಹಿರಣ್ಯವರ್ಮ
ಸುಮನಾದೇವಿಯವರ ಪುತ್ರ ವಿದ್ಯುತ್ ಪ್ರಭನೆಂಬವನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯನ್ನು
ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡುವುದೇ ನನಗೆ ಸಮ್ಮತವು ಎಂದು ಸುಬುದ್ಧಿ ಮಂತ್ರಿಯು
ಹೇಳಲು ಆಗ ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂದೇಹಪಾರಗನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯು ಎದ್ದುನಿಂತು
ಕೈಮುಗಿದು ದೊರೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಹಾರಾಜನೇ ಆ ವಿದ್ಯುತ್ ಪ್ರಭನು
ಹದಿನೆಂಟನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದೀರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನಸ್ತಿಯಾಗುವನೆಂಬ
ಉದ್ದೇಶವಿರುವುದು ಈ ವರನಿಂದ ಯಾವ ಅನುಕೂಲತೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ
ಆದುದರಿಂದ,

ಕಂದ—ರಾಗ—ಭೈರವಿ

ಆದಿತ್ಯಪುರಪತಿ ಪ್ರ| ಹ್ಲಾದನ ಸತಿ ಕೇತುಮತಿಯ ಸುತ ಪವನಂಜಯಗೆ||

ಆದರದಿ ಸರಿಣಯ ಮಾಡ್ತು. ಮೇದಿನೀನತಿಯಾಲಿಸೀಗಕೆನ್ನ ವಚನ
ವನೂ ||

ದೊರೆಯೇ ಆದಿತ್ಯಪುರದ ದೊರೆಯಾದ ವ್ರಹ್ಮಾದರಾಜ ಕೇತುಮತಿ
ಯವರ ಕುಮಾರ ಪವನಂಜಯನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿನಾಹ
ಮಾಡುವುದೇ ಶ್ರೀಷ್ಠವು ಮತ್ತು ಅನುಕೂಲವು ಎಂದು ಸಂದೇಹಪಾರಗ
ಮಂತ್ರಿಯು ಹೇಳಲು ಅದಕ್ಕಾನಾಹೇಂದ್ರನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು
ಎಲೈ ಸಚಿನಶಿರೋಮಣಿಯೇ ನೀನು ಹೇಳುವುದೇ ಯುಕ್ತವು ಅದರಂತೆಯೇ
ನಡೆನೋಣ ಆದರೆ ಈಗ ನಂದೀಶ್ವರ ಅಷ್ಟಾಕ್ಷಿಕಕಾಲವು ವ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ.
ಮೊದಲು ಅರ್ಹಪುರಮೇಶ್ವರರ ಸ್ತಂಭಗೋಸ್ಕರ ಅಂತಃಪುರದವರಾದಿಯಾಗಿ
ವಿಶಿಷ್ಟ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಕೈಲಾಸವರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ವಿಮಾನಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸು ಎಂದು
ಹೇಳಲು ಮಂತ್ರಿಯು ಅದರಂತೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳಸಿ ವಿಮಾನಾ
ರುಢರಾಗಿ ದೊರೆ ಮತ್ತು ರಾಣಿನಾಸಾದಿ ಅಂತ ಪುರದ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಮಂತ್ರಿ
ಗಳೂ ಮುಂತಾದ ಸರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಕೈಲಾಸ ವರ್ವತಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇಳಿದಿ
ದ್ದಾರೆ ಆಗ ದೊರೆಯು ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿಯೇ ಇದು
ಯಾವ ವರ್ವತ ? ಇದರಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವೇನು. ಹೇಳು ಎಂದು ಕೇಳಲು ಮಹಾ
ರಾಜನೇ ಇದೇ ಕೈಲಾಸ ವರ್ವತವು ಇದಕ್ಕೆ ರಜತಗಿರಿಯೆಂತಲೂ ಹೆಸರಿದೆ,

ರಜತಗಿರಿಯೊಳಗೆ ಪುರು ವರಮೇಶನು | ತ್ರಿಜಗವಂದಿತನಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯನು |

ವಿಜಯ ಪಡೆದನದರಿಂದನು ದಿನ | ಸುಜನರು ಬಕುತಿಯಿಂದಿರಗುವರು ||

ಇದೇ ವೃಷಭತೀರ್ಥಂಕರರ ಮುಕ್ತಿಸ್ಥಾನವು ಪ್ರಥಮ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ
ಭರತರಾಜನು ಶ್ರೀಪುರುವರಮೇಶ್ವರನು ಮುಕ್ತನಾದಮೇಲೆ ತೀರ್ಥಂಕರರ
ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ದುಃಸ್ವನ್ನದೋಷ ಶಮನಾರ್ಥನಾಗಿ ನವರತ್ನಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿ
ದನು ಈ ಬಿಂಬಗಳಿಗೆ ಅಪಾಯ ಬಾರದಂತೆ ನಗರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಅರವತ್ತು
ಸಾವಿರ ಮಕ್ಕಳು ಈ ವರ್ವತದ ಬುಡವನ್ನು ಕಡೆದು ಎಂಟು ವದರುಗಳನ್ನು
ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಾಕ್ಷದಗಿರಿಯೆಂದು ಅನ್ವರ್ಥನಾಮವೂ ಸಹ
ಇದೆ. ಈಗ ಪಾಲ್ಗುಣ ಶುದ್ಧ ಅಷ್ಟಮಿ ಆರಭ್ಯ ಪೂರ್ಣಿಮಾ ವರೆಗೂ ಈ
ಬಿಂಬಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಸ್ತುತಿಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾದ ಕಾಲವಾಗಿದೆ ಅದ್ಧ

ರಿಂದ ನಾವುಗಳು ವರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡೋಣ ಎನ್ನಲು ದೊರೆಯು
ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು

ರಾಗ-ಖರಹರಪ್ರಿಯ, ರೂಪಕತಾಳ

ಮರುದೇವಿ ನಾಭಿರಾಜ ಸುತಂ | ಸಾರ ಸೌಖ್ಯಮಂ ||ಪಲ್ಲ|| ವರಭವ್ಯದೇಹಿ
ಗಲ್ಲೆ ಮಾಳ್ಗೆ | ಧೀರಧೀಯುತಂ ||ಅ|| ಪಲ್ಲ|| ಸಾಕೇತ ಭೂಷಾತ್ಮಜಂ |
ಲೋಕರಕ್ಷಕಂ | ನಾಕಾದಿನಾಥ ಪೂಜಿತಂ | ಶ್ರೀಕರ ಪ್ರದಂ ||ಗ||ನತ ಸುರಾ
ಸುರೇಂದ್ರಮಾಲಿ | ತತಿ ಸುಕೀಲಿತ | ರತುನದೀಪ್ತಿ ರಾಜವಾರಿ | ಧೌತಪಾದನುಂ
||೨||ಧರೆಯ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಸುಸಂಸ್ಥ ಪುರುಜಿನಾದಿಪಂ | ಸ್ಮರಮದರರ ಮೇರು
ಧೀರ | ನಿರಘನಂ ವಿಭುಂ ||೩||

ರಾಗ

ಆದಿನಾಥನೇ ಮೇದಿನೀಶನೇ | ಪಾದಪಂಕಜಕೊಂದಿನೆ || ಕಾದುರಕ್ಷಿಸೋ
ಲೋಕವಂದ್ಯನೇ ಪೌದನಾಪುರಾಧೀಶನೇ ||ಪಲ್ಲ|| ಯಾರು ಕಾಣದ ಉರ
ಸೇರಿದೆ | ಆರ್ಯವಿಮುತ ಪದಾಬ್ಜನೇ | ಸಾರಿ ಬೇಡುವೆ ಕೋರಿದಿಷ್ಟವಾತೋರು
ವೀರ ಜಿನೇಶನೇ ||ಗ|| ಮೂರು ಲೋಕದ ತುತ್ತ ತುದಿಯೊಳು ಸೇರಿ
ನೆಲಸಿಹ ಸೌಖ್ಯದೊಳು | ಬಾರಿ ಬಾರಿಗು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡ್ತೆನು ಧೀರ ಕರು
ಣಿಸಿ ಕಾಯೊ ನೀಂ ||೨||

ಹೀಗೆ ರಾಜನು ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲರೂ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ
ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಚಂದ್ರಕಾಂತಾಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜನು
ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿಯೇ ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ವೈಭವ
ದಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವವನು ಯಾರು ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅದಕ್ಕಾಮಂತ್ರಿಯು
ರಾಜೇಂದ್ರನೇ ಈತನೇ ನಾನು ವೊದಲು ಅರಿಕೆಮಾಡಿದ ರವಿಪುರಾಧಿಪತಿ
ಯಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದತೇಜರೇಂದ್ರನು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆಗ ದೊರೆಯು ಸಂತೋಷ
ಪಟ್ಟು ಆ ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಜನನ್ನು ತನ್ನ ಹತ್ತರದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಶಲ
ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಆಗ ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಜನು ತಮ್ಮ ಕುಶಲವಾರ್ತೆ
ಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಮಾಹೇಂದ್ರರಾಜನೇ ನಿಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಕುಶಲವೇ ನಿನಗೆ ಪುತ್ರ
ರೊಪ್ಪು ಮಂದಿಯಿರುವರು ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅದಕ್ಕಾಮಾಹೇಂದ್ರನು, ನೂರು

ಮಂದಿ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಕಿರಿಯವಳೊಬ್ಬಳು ವೃತ್ತಿಯಾದ ಅಂಜನಾದೇವಿ
ಯನ್ನು ನಿನ್ನ ವೃತ್ತನಾದ ಪವನಂಜಯನಿಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು
ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಯು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವನು ಇದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು
ಎನಲು ಅದಕ್ಕಾ ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಜನು

ಕಂದ-ರಾಗ-ಭೈರವಿ

ನಿನ್ನ ತನುಜೆ ಅಂಜನೆಯ | ಯೆನ್ನಯ ಕುವರ ಪವನಂಜಯಗೆ ನಲಿದಿತ್ತು ||
ಉನ್ನತ ಪರಿಣಯ ವೆಸಗುತ್ತೆ | ಸನ್ನತ ನೀಯೆನ್ನ ಕುಲವನುದ್ದರಿಸೈ
ಮುದದಿಂ ||

ಮಾಹೇಂದ್ರರಾಜನೇ ನಿನ್ನ ಸುಕುಮಾರಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಸುಕುಮಾರನಿಗೆ
ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹವನ್ನು ಅತಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ
ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯೆಂದು ಹೇಳಲು ಆಗ ಮಾಹೇಂದ್ರನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು
ಎಲ್ಲಾ ಬಂಧುಗಳು ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಮಿತ್ರಬಂಧುಗಳು ನನ್ನ ಇಷ್ಟಮಿತ್ರಬಂಧುಗಳು
ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯ
ಲ್ಲಿಯೇ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಆಲಯಗಳನ್ನು ಅರಮನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ
ಇಲ್ಲಿಯೇ ವಿವಾಹ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಹೇಳೋಣ ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಜನು ಸಹ
ಸಂತೋಷವಟ್ಟು ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ ಎನ್ನಲು ಆಗ ಮಾಹೇಂದ್ರರಾಜನು ಆ
ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾದೇವತೆಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣ
ವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಅರಮನೆಗಳು, ಉಪರಿಗೆಗಳುಳ್ಳ ಸೌಧಯಗಳಾದ
ಆಲಯಗಳು, ಅಂಗಡಿಗಳು ಸಹ ನಿರ್ಮಿಸಿ ತನ್ನ ಬಂಧುಮಿತ್ರಪರಿವಾರಗಳಿ
ಗೆಲ್ಲಾ ತಕ್ಕ ವಸತಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಜನ ಕಡೆಯ ಬಂಧುಮಿತ್ರ
ಪರಿವಾರದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಯೋಗ್ಯ ಗೃಹಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಶೋಭಾ
ಯಮಾನವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಜೋಯಿಸರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಅವರಿಂದ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ
ಶುಭ ಲಗ್ನವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಆ ಜೋಯಿಸರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನಿಸಿ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ
ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಸೀತನು
ವವನಂಜಯನ ಅರಮನೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಅಂಜನಾದೇವಿಯ ರೂಪುಲಾವಣ್ಯ
ಗುಣಾತಿಶಯಗಳನ್ನು ಆ ಪವನಂಜಯನ ಮುಂದೆ ಕೊಂಡಾಡಿ ಅವನಿಂದ

ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದು ಹೊರಟುಹೋದನಂತರ ವವನಂಜಯನು ಆ ಅಂಜನಾ
ದೇವಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದ ಮಿತ್ರನನ್ನು ಕುರಿತು,

ಕಂದ—ರಾಗ

ಬಾಲಕಿ ಅಂಜನೆ ಚರಿತಮ | ನೇಳಲ್ ಲಲಿತದೊಳು ಕೇಳ್ವ ಮಾತ್ರದೊಳಂ
ಜನೆ || ಲೋಲಾಕ್ಷಿ ಎನ್ನ ಮನಮಂ | ಖೇಲದೊಳೆಳದಿಹಳು ಲಲನೆ
ಮನಮೇಂ ಕರಿನಂ ||

ಮಿತ್ರನೇ ಈ ವಿರಹಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಾಳಲಾರೆನು ಅಂಜನಾದೇವಿ
ಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವುಂಟಾಗಿರುವುದಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೇನು
ಮಾಡಲಿ, ಏನಾದರೊಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳು ಎಂಬುದಾಗಿ ತನ್ನ ಮಿತ್ರ
ನಾದ ಪ್ರಹಸಿತನನ್ನು ಕೇಳಲು ಅದಕ್ಕಾ ಪ್ರಹಸಿತನು ವವನಂಜಯನನ್ನು
ಕುರಿತು ಮಿತ್ರನೇ ಈ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಬಿಡು. ನಾವು ನಮ್ಮ ರೂಪವನ್ನು ವಿದ್ಯಾ
ಬಲದಿಂದ ಮರೆಮಾಚಿಕೊಂಡು ಆ ಅಂಜನಾದೇವಿಯ ಅಂತಃಪುರದ ಬಳಿ
ನಿಂತು ನೋಡೋಣ ನಡೆ ಎಂದು ಅದೃಶ್ಯರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಹೊರಟು
ಬಂದು ಅಂಜನಾದೇವಿಯ ಅಂತಃಪುರದ ಗವಾಕ್ಷದ ಬಳಿ ನಿಂತು ನೋಡಿದ
ವವನಂಜಯನು ವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದ ಅವಳ ರೂಪು ಲಾವಣ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ,

ಹಾಡು—ರಾಗ—ಕಾಂಜೋಧಿ—ರೂಪಕತಾ-

ಎಂತು ಶೋಭಿಸುತಿಹಳು | ಈ ರಮಣೀ | ತರಣೀ | ಸುಗುಣೀ || ಪ ||
ಇಂದು ಬಿಂಬದ ಪರಿ | ಸುಂದರ ಮುಖಸಿರಿ | ಕಂದರ್ಪ ಶರದಂತೆ |
ಅಂದವ ಬೀರುತೆ || ೧ || ನಾರಿಯ ನೋಡಲು | ಮಾರನು ಕೊಲ್ಲುವ |
ಶಾರದಚಂದ್ರಿಕೆ | ಶೂರೆ ಚಿಲ್ಲಿಹಳು || ೨ || ಮದಗಜ ಗಾಮಿನಿ | ಮದ
ನನ ಅರಗಣಿ | ವದನವ ನೋಡಲು | ಹೃದಯ ಕಾತರಿಪುದು || ೩ ||

ಕಂದ—ರಾಗ

ಕಿಸಲಯದೋಳ್ ತುಳಿಕೆಂಪಾಂ | ತೆನೆವುದು ಸುಕುನಾರ ವಿಟಸಿಗಳ
ತೆರ ತೋಳ್ಗಳ್ || ಶಶಿವದನೆ ಅಂಗದೋಳ್ ಸಮು || ದಿಶಿತೀ ಯೌವನವೆ
ಲೋಭನೀಯಂ ಸುಮದೋಳ್ ||

ಪ್ರಹಸಿತನೇ ಈ ರಮಣೀಮಣಿಯ ಅಂಗಸೌಂದರ್ಯವು ಎಷ್ಟು
ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು. ಇಂಥಾ

ನಾರೀಮಣಿಯನ್ನು ಹೊಂದದಿರುವವನ ಜನ್ಮವು ವೃಥಾವೌಡಾಡ್ಡು. ಮಿತ್ರನೇ ಈ ಸಂತಾಪವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಹಿಸಲಿ ಎಂದು ತನ್ನ ಮಿತ್ರನಾದ ಪ್ರಹಸಿತನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿರುವ ಅಂಜನಾದೇವಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದನೇ ಸಖಿಯಾದ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯು ಸಖಿ ಅಂಜನಾದೇವಿ ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವವುಣ್ಯದಿಂದ ಪವನಂಜಯನು ನಿನಗೆ ಸತಿಯಾದರೆ ರೋಹಿಣೀ ಚಂದ್ರ ರಂತೆ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸುವುದು ಅವನನ್ನು ನೀನು ಪಡೆದರೆ ನನಗೆ ಮನೋಹರವಾಗುವುದಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಪವನಂಜಯನೇ ನಿನಗೆ ಕಾಂತ ನಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಎರಡನೇ ಸಖಿಯಾದ ಕಮಲಮಾಲಿನಿಯು ಒಂದನೇ ಸಖಿಯನ್ನು ಕುರಿತು, ಇದೇನು ನೀನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುವೆ ? ಛೇ ಛೇ, ಬಿಡುಬಿಡು. ಇಂಥಾ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಡ, ನಿನಗೆ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲ ಆ ಪವನಂಜಯನು ನಮ್ಮ ಅಂಜನಾದೇವಿಯ ಅಂಗುಷ್ಠಕ್ಕೂ ಸಮಸಲ್ಲ ಅವನನ್ನು ಹೊಂದಿದರೆ ಯಾವ ಸುಖವೂ ಇಲ್ಲ ಆದುದರಿಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಣಿಯ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಅಂಜನೆಯೊಂದಿಗೆ ಆಡುವುದು ತುಂಬಾ ಅವಮಾನ ಕರವು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಮೂರನೇ ಸಖಿಯಾದ ವಸಂತಮಾಲೆಯು ಎರಡನೇ ಸಖಿಯನ್ನು ಕುರಿತು,

ಹಾಡು—ರಾಗ—ಜಂಜೂಟಿ—ರೂಪಕತಾಳ.

ಯೇನನಾಡುವೆ | ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ | ಹೀನರಂದದೀ || ಮೀನಕೇತನ | ರೂಪ
ನಾಂತಿಹ | ನನಿಲವನುತಾಂ || ೧ || ಧಾತ್ರಿಯೊಳಗೆ | ಚಿತ್ರರೂಪನು |
ಚೈತ್ರಕಾಮನು || ನೇತ್ರಾನಂದದಿಂದ ರಂಜಿಸ | ಖ್ಯಾತಿವಂತನೂ || ೨ ||
ರಾಜಾಧಿರಾಜನು | ತೇಜಃಪುಂಜನು | ರಾಜಮಾರ್ತಾಂಡನು | ರಾಜೀವನೇತ್ರ |
ನೋಜಿಗ ವದನನ ಸೇರಲು || ೩ ||

ಎಲೆ ಸಖಿ ನಿನಗೆ ಬುದ್ಧಿಶೂನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಆಡುವೆಯೋ. ಛೇ ಛೇ ಇಂಥಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೀನರಂತೆ ಆಡಬಾರದು ನಮ್ಮ ರಾಣಿಯ ಪುತ್ರಿಯ ಮುಂದೆ ನೀನು ಆ ವಾಯುಕುಮಾರನನ್ನು ಜರಿಯುವುದು ನಿನಗೆ ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ ಜನ್ಮಾಂತರದ ಸುಕೃತವಿಶೇಷದಿಂದಲೇ ಆ ಪವನಂಜಯನನ್ನು ವಿವಾಹವಾದರೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಎಲಾ ಅಂಜನ ನೀನು ಅವನನ್ನೇ ವಿವಾಹವಾಗುವುದೇ ನಿನಗೆ ಅರ್ಹತೆಯು ಎನ್ನಲು ಆಗ ನಾಲ್ಕನೇ ಸಖಿಯಾದ

ಮಿತ್ರಕೇಶಿನಿಯು ಮೂರನೇ ಸಖಿಯನ್ನು ಕುರಿತು, ಎಲೆ ಸಖಿ, ಏನು ನೀನು ಮತಶೂನ್ಯಳಾಗಿ ಹೀಗೆ ಮಾತನ್ನಾಡುತ್ತಿರುವೆ ಆ ಪವನಂಜಯ ಯಾವ ಘನರೂಪವಂತನೆಂದು ಹೊಗಳುತ್ತಿರುವಿ, ಸಾಕುಸಾಕು ಬಿಡು. ಆ ಕನಕ ಪುರದ ಹಿರಣ್ಯವರ್ಮರಾಜ ಮತ್ತು ಸುಮನಾದೇವಿ ಇವರಿರ್ವರ ಕುಮಾರ ನಾದ ವಿದ್ಯುತ್ ಪ್ರಭನೆಂಬವನು ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಹೋಲುವ ರೂಪುಲಾವಣ್ಯ ಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಂಥ ಸ್ಫುರದ್ರೂಪಿಗಳು ಖೇಚರ ರಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಚರರಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಜನಾದೇವಿಯು ಆ ವಿದ್ಯುತ್ ಪ್ರಭನನ್ನು ವಿವಾಹವಾದರೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮವಾದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅಂಜನೆಯು ಸುಮ್ಮನೆ ಮೌನದಿಂದ ಕುಳಿತಿರಲು, ಪವನಂಜಯನು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅತಿ ಕೋಪದಿಂದ,

ಪವನಂಜಯಗೆ ಕೋಪವು ವರ್ಚಲು | ಚಂದ್ರಾಯುಧವನು ಹಿಡಿದು |

ಝಳಿಸಿತು || ಸಾಯುವಂತಿ ನಾರಿಯರನು ಕಡಿಯುವೆ | ಆ ವಿದ್ಯುತ್

ಪ್ರಭನಿವರರಕ್ಷಿಪನೇ ||

ಮಿತ್ರನೇ ನೋಡಿದೆಯಾ ಈ ನಾರಿಯರು ನನ್ನನ್ನು ಜರಿಯುತ್ತಿರುವ ರಲ್ಲಾ. ಇವರನ್ನೀಗಲೇ ಶಿರಚ್ಛೇದನ ಮಾಡುವೆನು ನೋಡು ಎಂದು ಒರೆಯಿಂದ ಚಂದ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಹಿರಿದುಕೊಂಡು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಆ ವಿದ್ಯುತ್ ಪ್ರಭನು ಇವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವನೋ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಚಂದ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಝಳಿಸಲು ಆಗ ಮಿತ್ರನಾದ ಪ್ರಹಸಿತನು ಪವನಂಜಯನನ್ನು ತಡೆದು ಮಿತ್ರನೇ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನಿಸು ದುಡುಕಬೇಡ

ಹಾಡು.—ರಾಗ—ತಾಳ

ಧರಣೀಂದ್ರ ಲಾಲಿಸೆನ್ನ ವಾಕ್ಯ | ಅರುಹುದು ಗ್ರಹಿಸಲು ಸೌಖ್ಯ || ಪಲ್ಲ ||

ನಾರಿಯ ಕೊಲ್ಲಲು | ಘೋರ ಪಾಪವು ಬಹುದು | ಕ್ರೂರನೆನ್ನುತಿ ನಿನ್ನ |

ಮೂರುವರು ಜನರು || ೧ || ಧರಿಯೊಳವಕೀರ್ತಿ | ಬರುವುದಿದುರಿತದಿಂ |

ಪರದೊಳು ನರಕವು ದೊರೆಯುವುದು || ೨ || ಖ್ಯಾತಿಯು ಸಲ್ಲದು |

ಭೂತಳದೊಳಗಿದು | ನೀತಿಯಲ್ಲವು ಮಿತ್ರ | ಘಾತಿಸದು ಸ್ತ್ರೀಯರನ || ೩ ||

ಮಿತ್ರನೇ ಈ ಕೋಪವನ್ನು ಬಿಡು ಸ್ತ್ರೀವಧೆಯು ಘೋರಪಾಪಕರ ವಾದದ್ದು. ಅದರಿಂದ ರವರವ ನರಕವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ ಇಹದ

ಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅಸಂಕೀರ್ಣವು ಸಹೆ ಬರುವುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಸಮಾಧಾನ
ಚಿತ್ತನಾಗು ಎಂದು ಪ್ರಹಸಿತನು ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಸವನಂಜಯ
ನಿಗೆ ಹೇಳಲು ಪವನಂಜಯನು,

ಕಂದ—ರಾಗ—ಮೋಹನ

ತನ್ನೊಳಗೆ ತೊತ್ತಿಯಂ | ವನ್ನದಿನಿಂದಿಸಿದಕಾರಣದಿಯಂಜನೆಯಂ ||
ಯನ್ನ ತೊತ್ತಿಯರ್ಗಿ ತೊತ್ತಂ | ನನ್ನಿಯಿದೆನ್ನಯ ಸುಮಿತ್ರ ಮಾಳ್ಕೈ
ಕೇಳ್ಕೈ ||

ಮಿತ್ರನೆ ಈ ಅಂಜನೆಯು ದಾದಿಯರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸುವಂತೆ ಅವ
ಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಳೆ. ನೋಡಿದೆಯೋ ಇವಳಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನ
ಮೋಹವು ಹೋಯಿತು ಸತಿಯರನ್ನು ಅನೇಕ್ಷಿಸುವವನೇ ಅವಿವೇಕಿಯು
ನಾವು ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ ನಡೆ ಕೂಡಲೇ ಹೋಗೋಣವೆಂದು
ಬೇಗ ತನ್ನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಮಿತ್ರನೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ಚಾರರನ್ನು ಕರೆದು ತಾನು,
ವುರಿಗೆ ವಯಣವ ಸಾರಲು ಬೇಕೆಂದು | ಚಾರನ ಮೂಲದಿ ಭೇರಿಯನು
ಭಾರನೆ ಹೊರಟನು ಪರಿವಾರವೆರಸಿ ತಾನು | ಮೀರಿದ ಕೋಪದಿ ಜವ
ದೊಳಗೆ ||

ಉರಿಗೆ ಹೊರಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಡಂಗೂರ ಭೇರಿಯನ್ನು
ಹೊಯ್ದುವಂತೆ ಚಾರನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅದರಂತೆ ಭೇರಿಯನ್ನು ಹೊಯ್ದು
ಉರುತರವಾದ ಕೋಪದಿಂದ ಈ ಪವನಂಜಯನು ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ
ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಆದಿತ್ಯಪುರಕ್ಕೆ ಬೇಗನೆ ಹೊರಟುಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.
ಈ ಭೇರಿಯ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಂಜನಾದೇವಿಯು
ತನ್ನ ಸಖಿಯಾದ ವಸಂತಮಾಲೆಯನ್ನು ಕುರಿತು, ಸಖಿ ಇದೇನು ಈ ಭೇರಿಯ
ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕಳವಳಿಸುವುದಲ್ಲಾ
ಎನಲು ಆಗ ಆ ಸಖಿಯು ತಾಯಿಯೇ ಸಂಶಯವೇನು, ಪವನಂಜಯನು
ತನ್ನ ಮನೋಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸದೆ ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಗೆ
ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅವನಿಗೆ ಅತಿ ಕೋಪವುಂಟಾಗಿದೆಯೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯ
ಬರುತ್ತದೆಯೆಂದು ಅಂಜನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಖಿ ಹೇಳಲು ಆಗ ಅಂಜನಾದೇವಿಯು
ಸಖಿಯನ್ನು ಕುರಿತು,

ಹಾಡು—ರಾಗ—ತಾಳ

ರಮಣನು ಪೋಗುವ | ಕ್ರಮವು ವಿಚಿತ್ರವು | ರಮಣಿಯ ತೊರೆದು |
ಸುಮನಸವಿಲ್ಲದೆ || ಪ || ಜನಕನು ವಿವಹಕೆ | ಅನುವ ಮಾಡಿರುವೇಳೆ |
ಯಿನಿಯನು ತನ್ನ ಪುರಿಗೆ | ಮನವಮಾಡಿ ಪೋಗುವರೇ || ೧ || ಯನ್ನ
ಸಖಿಯರ | ಬನ್ನದ ನುಡಿಗಳಿಂ | ಖಿನ್ನಮಾನಸನಾಗಿ | ಭಿನ್ನವನೆ ಹಿಸುಕೆ ||

ಸಖಿಯೇ ಇದೇನು ವಿಚಿತ್ರ. ಕಾಂತನಾದ ವವನಂಜಯನು ಭೇರಿ
ಯನ್ನು ಪೊಯ್ಸಿ ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದ ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದು-
ಯೋಚಿಸಿ, ಈ ಸಖಿಜನರ ನಿಂದ್ಯಕರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇನಾದರೂ ತಾನು
ಕೇಳಿ ಕೋಪದಿಂದ ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೋಗಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ, ಹಾ-
ವಿಧಿಯೇ ಇನ್ನೇನು ಗತಿ ಮುಂದೇನು ಮಾಡುವುದು, ನಾನು ಇನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮ
ಚರ್ಯವ್ರತವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಸಖಿ ಈ ಸಂತಾಪವನ್ನು
ಹೇಗೆ ಸಹಿಸಲಿ ಎಂದು ಅಂಜನೆಯು ಸಖಿಯೊಡನೆ ವೃಲಾಪಿಸುತ್ತಿರಲು
ಸಖಿಯು ಅಂಜನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅಮ್ಮಾನೀನು ಏತಕ್ಕೆಷ್ಟು ಬೇರೊಂದು
ವಿಧವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತೀಯೆ ನಿನ್ನ ಮನೋದೃಢವು ಈರಿತಿ ಇರುವಲ್ಲಿ
ಆತನೇ ನಿನಗೆ ಕಾಂತನಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇನೂ ಇರಲಾರದು ನಿಮ್ಮ
ಮಾವಳಿನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಮಹಾಜನೊಡನೆ ನೀನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ವವನಂಜ
ಯನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಹೇಳುವ ಉದ್ದಿಶ್ಯ ನಮ್ಮ ಮಹೇಂದ್ರರಾಜನು
ಹೋಗಿರುವನು, ಚಿಂತಿಸದೆ ಇರು ಎಂದು ಸಖಿಯು ಅಂಜನಾದೇವಿಗೆ ಹೇಳಿ
ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದಳು. ಇತ್ತ ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಜನು ತನ್ನ ಪುತ್ರನಾದ ವವನಂ
ಜಯನು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದವನಾಗಿ ಬೇಗ ಬಂದು
ತನ್ನ ಮಗನ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಪವನಂಜಯನನ್ನು ಕುರಿತು,

ಕಂದ

ಏತಕೆ ಕೋಪವು ಕಂದನೇ | ನೀತಿಯ ತಿಳಿಯದೆ ದುಗುಡದಿ ಪುರಿಗೆ
ಪೋವುದು ತರವೇ || ಯಾತರ ನಡತೆಯು ನಿನಗಿದೂ | ಜಾತನೆ ಸಿತ್ತ
ವಾಕ್ಯ ಪರಿಪಾಲಿಸಲುಚಿತವು ಧರೆಯೋಳಾ ||

ಸುಕುಮಾರನೇ ನೀನುಕೋಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂತಿರುಗಿಬಂದು ವಿವಾಹ
ವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊ ಪರಿಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡಬೇಡ. ಗುರು, ತಂದೆ, ತಾಯಿ

ಇವರುಗಳ ಮಾತನ್ನು ಮೀರುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸು ನಡೆ ಹೋಗೋಣ ಎನಲು ಪವನಂಜಯನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಆಜ್ಞೆ ಪ್ರಕಾರ ವಿವಾಹವಾಗಿ ಬಳಿಕ ಅಂಜನೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ನೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿಡುವೆನು ಎಂದು ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಂಗಡ ಹೊರಟುಬಂದು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣ ಸೇರಿದನು. ಅನಂತರ ಮಹೇಂದ್ರರಾಜನು ವಧೂವರರಿಗೆ ಮಂಗಳಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ವರಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಂಧುಗಳು ವೈದಿಕರು ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ,

ಸುರುಚಿರಲಗ್ನದಿ ಪವನಂಜಯಗೆ | ತರುಣಿ ಶಿರೋಮಣಿ ಅಂಜನೆಯಾ ||

ಹರುಷದಿ ವಿವಹವನೆಸಗಿದ ಮಾಹೇಂದ್ರನು | ವೆರಸಿ ಬಂಧುಗಳ ವಿಭವ ದೊಳು ||

ಶುಭಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ವಧೂವರರಿಗೆ ವಿವಾಹಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಹೋಮ ಮುಂತಾದ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿ ನಾಲ್ಕನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ನಾಗಬಲಿ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಂತರ್ಪಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಸಂತ್ಯಸಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಫಲತಾಂಬೂಲ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ ವೈದಿಕರಿಗೆ ದಾನದಕ್ಷಿಣೆಗಳಿಂದ ಸನ್ಮಾನಿಸಿ ಇಷ್ಟಮಿತ್ರಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸಂಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿವಾಹಕಾರ್ಯವನ್ನು ವೈಭವದಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಿದನಂತರ ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಜನು ತನ್ನ ಸೊಸೆಯಾದ ಅಂಜನಾದೇವಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಹೇಂದ್ರರಾಜನನ್ನು ಕೇಳಲು ಆಗ ಮಾಹೇಂದ್ರನು ಮಗಳಿಗೆ ದಿವ್ಯ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಸಿ,

ತನುಜೆಗೆ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣವನಿತ್ತು | ಜನಕನು ಹರಸುತ ಅಂಜನೆಯಂ ||

ವಿನಯದಿ ಮಾತುಳ ಗೃಹವನು ಸಾರಲು | ಅನುನಯದಿಂದಲಿ ಕಳುಹಿದನು ||

ತನ್ನ ಪುತ್ರಿ ಅಂಜನಾದೇವಿಗೆ ಅನೇಕ ವಸ್ತು ದಿವ್ಯವಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಸಖೀದಾದಿಯರನ್ನು ಅವಳೊಡನೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮಿಸಲು ಅಂಜನಾದೇವಿಯು ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ನಾನು ಹೋಗಿಬರುತ್ತೇನೆ, ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅವರು ಮಗಳಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ದಿನಸಗಳಾದಾಗ್ಯೂ

ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪತಿಗೃಹ ವಾಸವು ಸಹಜವೇ ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಹೋಗಿ
 ಬಾ ಅಂಜನೆ ಎಂದು ಅಮ್ಮ ಉಭಯಕುಲಕೀರ್ತಿವೃದ್ಧಳೂ, ಸುಮಂಗಲೆಯೂ,
 ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವಂತಳೂ ಆಗಿ ಸುಖದಿಂದ ಜೀವಿಸು, ಹೋಗಿ ಬಾ ಎಂದು
 ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಮಗಳನ್ನೂ, ಬೀಗರನ್ನೂ, ಅಳಿಯನನ್ನೂ ಉಪಚರಿಸಿ
 ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲು ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಜನು ಸೊಸೆ ಮಗನನ್ನು ಸಹ ಕರೆದುಕೊಂಡು
 ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ವೈಭವದಿಂದ ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಅದಿತ್ಯಪುರಕ್ಕೆ
 ಬಂದು ಸೇರಿ ಗೃಹಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಇರುತ್ತಿರಲು ಪುತ್ರನಾದ ಪವನಂಜಯನು
 ತನ್ನ ಸತ್ತಿಯಾದ ಅಂಜನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯದೆ ಅವಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸದ ಬೇರೆ
 ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಆ ದಾದಿಯರನ್ನು ಅಲ್ಲಿರಿಸಿ ತಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸದೆ,
 ತರುಣಿ ಅಂಜನೆಯೊಳು ವಾಯು ಕುಮಾರನು| ಬೆರೆಯದೆ ಅವಳನು ನೆರೆ
 ಯೊಳಗೆ| ಇರಿಸುತೆ ಕೋಪದಿ ಮುಖವನು ನೋಡದೆ| ನಿರುತವು ಕಾಲವ
 ಕಳೆಯುತ್ತಿರೆ ||

ಅವನಿಗೆ ಉಗ್ರಕೋಪವಂಕುರಿಸಿ ಅಂಜನಾದೇವಿಯ ಮುಖವನ್ನು ಸಹ
 ನೋಡದೆ ತನ್ನ ರಾಜಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ಇತ್ತ
 ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಅಂಜನಾದೇವಿಯ ತನ್ನ ಸಖಿಯರೊಂದಿಗೆ ತನಗೆ ಉಂಟಾಗಿ
 ರುವ ವ್ಯಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು ಸಖಿಯರನ್ನು ಕುರಿತು-

ರಾಗ-ಮ.ಖಾರಿ-ಆದಿತಾಳ-(ನೀ ಕರುಣಿಸುವುದು)

ಸೈರಿಸಲಾರೆ ನಾನು| ಪ್ರಿಯಸಖಿಯೆ ಕೇಳು ||ವಲ್ಲ|| ಜೀವಿಕೇಶನು ಎನ್ನ|
 ಭಾವಿಸೆ ಬಾರಬೆ ಪ್ರಿಯವ ತೋರದೆ| ಹೇಯ ಮಾಡಿಹನೆನ್ನ ||೧|| ಏತಕೆ
 ಬಾರನು| ನಾಥ ವಾಯುಸುತೆ| ಪ್ರೀತಿಯ ತೋರದೆ| ಕಾತರಿವಲು ಮನ
 ||೨|| ಧರೆಯೊಳೆಂತು ನಾನು| ಇರುವುದು ತರವಲ್ಲ| ಹರಣವ ನೀಗುವೆನು|
 ಕರುಣವ ತೋರೋಜಿನ || ೩ ||

ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನು ವಿವಾಹವಾದಲಾಗಾಯ್ತು ಇದುವರಿವಿಗೂ
 ಯಾತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬರಲಿಲ್ಲ ಹಾ ಪ್ರಿಯಸಖಿ ನಾನು ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಲಿ
 ಎಂದು ಮೂರ್ಛಾಕ್ರಾಂತಳಾದಳು ಸಖಿಯರು ಶೈಶ್ಯೋಪಚಾರ ಮಾಡಲು
 ಪನ್ನೀರನ್ನು ಹಾಕಿ ಬೀಸಣಿಗೆಯಿಂದ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ಉಪಚರಿಸಲು ಅಂಜನೆಯು
 ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿ ಹಾ ವಿಧಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಈ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಗುರಿ

ಮಾಡಿದೆಯು ಮುಂದೇನು ಗತಿಯೆಂದು ನಿಟ್ಟುಸುರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಸಂಕಟ
ದಿಂದ-

ರಾಗಕಾನದ-ಆದಿತಾಳ (ಕೊಂಡುಕೊಂಬುವೆನ್ನ)

ಕಲುಷ ಬಿಡದು ಮುನ್ನ | ಯೆಲೆ ಜೀಟಿಗಳಿರಾ ಯೆನ್ನ | ಪಲ್ಲ || ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ
ಕಾಂತನು | ಬಣ್ಣಿಸಿ ಮಾತಾಡನು | ಎಣ್ಣೆಯ ನೋಣದಂತೆ | ವಣ್ಣಪಲಾ
ಪೆನು ||೧|| ಎನ್ನ ಹರೆಯವು ಮನ | ದನ್ನಮೊಳ ಜಾರದೆ | ಪನ್ನೊಂದು
ವರ್ಷವು | ಪಿನ್ನದಿಂ ಕಳೆದವು ||೨|| ಮನಸಿಜ ಬಾದೆಯಿಂ ತನುವು ಸುಡು
ತಿಹುದು | ಇನಯನೆಂದಿಗೆ ಬಂದು | ಮನಹರುಷ ವೀವನೋ ||೩||

ಹಾ ದೈವವೇ ನನ್ನ ಜನ್ಮಾಂತರ ಕೃತ ಪಾಪದ ಕರ್ಮವು ಇನ್ನೂ
ಸಮೆದುದಿಲ್ಲ ನಾನು ಮಹಾಪಾಪಿಯು, ಭೂ ಭಾರಕಳು, ಕಾಂತನನ್ನು
ಕಾಣದೆ ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಾಗ್ಯೂ ಈ ಕಷ್ಟವು ಪರಿ
ಹಾರವಾಗದೆ ಸಂಕಟವಡುತ್ತಿರುವೆನಲ್ಲ, ಅದ್ಯೋ ವಿಧಿಯೆ, ಇನ್ನೇನು ಗತಿ,
ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನಾನು ಜೀವಿಸಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರಾಣಬಿಡುವುದೇ
ಲೇಸು, ಹಾ ಸಖಿಯೆಂದು ಮೂರ್ಛೆ ಹೊಂದಿ ದಲದ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ದಾದಿ
ಯರು ಶೈಶ್ಯೋಪಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಖಿಯರು ಅಂಜನಾದೇವಿಯನ್ನು ಕುರಿತು

ರಾಗ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ-ಆದಿತಾಳ

ಎಳು ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ ನೀರೆ | ತಾಳು ಸೈರಿಸಮ್ಮಾಧೀರೆ ||ವಲ್ಲ|| ಅರಳಂ ಬನಾ
ಟಿನೀ | ಪರಿಮೂರ್ಛಿಯಾಗೆ | ವರಿಹರಿಸೆದೆ ಶಿಶಿರೋಪಚಾರದಿ||ಅನು ಪಲ್ಲ||
ನಾರಿಧಿಗಂಭೀರೆ | ಕೀರಪಿಕಸ್ವರೆ | ನಾರಸಮ್ಮದೂಕ್ತಿಯ | ತೋರೆ ಮನೋ
ಹರೇ ||೧||

ತಾಯಿಯೆ ದುಃಖಿಸಿದಿರು ಹೀಗಾದುದು ನಿನ್ನ ಕರ್ಮೋದಯವು ಭಗ
ವಂತನನ್ನು ಭಜಿಸು. ಸುಮ್ಮನೆ ಕಳವಳಿಸಿ ವದೇ ಪದೇ ಮೂರ್ಛೆಯಾಗು
ತ್ತೀಯೆ ವಿರಹವನ್ನು ಸೈರಿಸು ಸೈರಿಸು, ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಬಿಡು ಸಮಾಧಾನ
ಚಿತ್ತಿಳಾಗೆಂದು ಸಖಿಯರು ಅಂಜನೆಗೆ ಹೇಳಲು ಅವಳು ಸಖಿಯರನ್ನು ಕುರಿತು
ಹಾ ಸಖಿಯರೇ ನನ್ನ ಜನ್ಮವು ಅಸಾರ್ಥಕವಾದದ್ದು ನನ್ನ ವಿನಾಹವಾದಾರಭ್ಯ
ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಳೆದು ಹೋದಾಗ್ಯೂ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನ ಮುಖ
ದರ್ಶನವಿಲ್ಲದೆ ಬಹು ವ್ಯಥೆಯನ್ನು ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾನು

ಯಾರ ಬಾಳಿಗೆ ವೈರಿಯಾಗಿದ್ದನೋ ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಈಗ ನಾನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದುದೇ ಧರ್ಮವು. ಎಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತ ಅರಹಂತ ವೀತರಾಗನೇ ನನ್ನ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ವರಿಹರಿಸು ಎಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ

ಇತ್ತ ಲಂಕಾಧಿಪತಿಯಾದ ರಾವಣೇಂದ್ರನು, ಪಾತಾಳ ಪುಂಡರೀಕಿಣೀ ಪುರದ ವರುಣ ರಾಜನು ತನಗೆ ಕಪ್ಪವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ನನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ಆ ವರುಣ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಚರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ಆ ವರುಣನು ರಾವಣೇಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಕೋಪಾದಿವಿಷ್ವನಾಗಿ ತನ್ನ ಸೈನ್ಯ ವರಿವಾರ ಸಮೇತ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ರಾವಣೇಂದ್ರನ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ, ಕುಂಭಕರ್ಣ, ಇಂದ್ರಜಿತು, ವಿಭೀಷಣ, ಮೇಘವಾಹನ ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ. ವಿಮುಖರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಖರದೂಷಣರನ್ನು ಕೈಸೆರೆ ಹಿಡಿಯಲು ಆ ರಾತ್ರಿ ರಾವಣನು ಇದಕ್ಕೇನುಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಆ ಮಂತ್ರಿಯು ಸಾರ್ವಭೌಮನೇ, ಆದಿತ್ಯಪುರದ ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಜನಿಗೆ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆಯಿಸಿ ಅವನಿಂದ ಜಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಲು ಅದರಂತೆ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿ ಚರರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಲು ಆ ಚರರು ಈ ಆದಿತ್ಯಪುರದ ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಜನು ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಿಡ್ಡೋಲಿಗದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ರಾಜನ ಮುಂದಿರಿಸಿ ಎರಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದು ನಿಂತಿರಲು ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಜನು ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಓದಿಸಿ ಕೇಳಿ ಕೊಂಡು ಒಕ್ಕೇದು, ನಾನು ಬರುವೆನೆಂದು ರಾವಣೇಂದ್ರನಿಗೆ ತಿಳಿಸು ಎಂದು ಚರನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ತಾನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪವನಂಜಯನು ಬಂದು ತಂದೆಗೆರಗೆ ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು,

ಕಂದ—ರಾಗ—ಬೇಗದೆ

ಸುಮ್ಮಾನದಿ ರಣಭೇರಿಯ | ನಮ್ಮನೇ ನೀವು ಮೊಯ್ಸಿ ನೇನೆಯ ನಡೆಸು
ವುದೆನ್ನುತೆ | ಚುಮ್ಮಿಸೆ ಸೇನಾಪತಿಯಂ | ದಿಮ್ಮನೆಯದ ಕೇಳಿ ಸಭೆಗೈ
ತಂದೇ ||

ತಂದೆಯೇ ರಣಭೇರಿಯ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿನ್ನ ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆಬಂದಿರುವ ಪುತ್ರನಮೇಲೆ ಕೃಪೆಮಾಡಿ ಆ ವರುಣನ ಸಮರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ನನಗೆ ಅವ್ವಣಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ ಎನಲು ಅದಕ್ಕಾ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಪುತ್ರ ಪವನಂ

ಜಯನೇ ನೀನಿನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸು ಸ್ವಪನಾದುದರಿಂದ ಅಧಿಕಬಲವುಳ್ಳ ಸಂಗ್ರಾ
ಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಸಮನ್ವಯವೆನಲು ಆಗ ವಾಯುಕುಮಾರನು,

ರಾಗ—ತೋಡಿ—ಆದಿತಾಳ—(ಒಲುಮೆಯಾಗು)

ಜನಕ ಪ್ರೇಮ ನಾನೀಗಲು ಮನವೊಲ್ಲ ನೀರಣಕಾಷ್ಟಕೊಡು || ೨ ||
ವಾರಿಜ ಮೂಲವನು | ವಾರಣವು ಕೇಳುಪ್ಪಲು ವೈರಿಕುಲವನು ಯಮ
ಗಾರೋಗಣೆ ಮಾಳ್ವೆ || ೧ || ಚಿತ್ತದೊಳು ಯೋಚಿಸದೆ ಬಿತ್ತರದಿಕಳು
ಹಿಂದು | ಮತ್ತರನುಧುರದೊಳು | ಉತ್ತರನುವೆನು ನಾನು || ೩ || ಚಿಕ್ಕವನು
ಯೊಂದು ಮನ | ಕಕ್ಕುಲಿತೆ ಬೇಡ ಮುದ | ವುಕ್ಕುವವೋಲರಿಗಳ |
ನೊಕ್ಕನು ಮರಿಯುವೆ || ೩ ||

ಜನಕನೇ ಆನೆಯ ಹಿಂಡಿಗೆ ಸಿಂಹದ ಮರಿಯಂತಿರುವೆನೆಂದು ತಿಳಿದು
ನಾನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ನನಗೆ ಅವ್ಯಜೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ತಂದೆ
ಯನ್ನು ಸಮ್ಮತಿಸಿ ಅವನ ವಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವನಿಂದ ಅವ್ಯಜೆಯನ್ನು
ಪಡೆದು ಅಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ತಾಯಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು
ಸಮಸ್ತರ ಮಾಡಿ ತಾಯಿಯೇ ಸಮರಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೊರಡಲು ಅವ್ಯಜೆಯಾಗ
ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲು ಆಗ ತಾಯಿಯಾದ ಕೇತುಮತಿಯು ಪುತ್ರನನ್ನು ಕುರಿತು

ಕಂದ—ರಾಗ—ನಾದನಾಮಪ್ರಿಯೆ

ತನುಜನೆ ಜನಪತಿ ಪೂಜೆಯ | ಘನತರದಿಂದ ರಚಿಸಿ ಹಡೆದೆ ನಿನ್ನ ಪೋರ್ವ
ಸುತನಂ || ದನುಜವತಿ ಕೂಟಕೀಗಳ್ | ಮನಮೊಲಿದಿದ್ದೊತು ನಿನಗೆ ಹಾ
ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಂ ||

ಹಾ ಕಂದನೇ ಅರಹಂತನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ನಾನು ಘನತರವಾಗಿ ಮಾಡಿ
ನಿನ್ನ ಓರ್ವ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆದು ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವಾಗ ಇನ್ನೂ ಬಾಲಕ
ನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಹಾರಾಜನು ನಿನಗೆ ಅವ್ಯಜೆಯನ್ನು
ಕೊಟ್ಟನೇ. ಅಯ್ಯೋ ವಿಧಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಈ ವೃಥೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿದೆಯಾ
ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು ಆಗ ಪವನಂಜಯನು ತಾಯಿಯನ್ನು ಕುರಿತು

ಕಂದ—ರಾಗ—ಭೈರವಿ.

ಜನನಿಯೆ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನಯ | ಮನ ಹರ್ಷವಮಾಳ್ವ ತೆರದಿ ವರಬಲ ಜಯಿ

ಸುತ || ವನಧಿಪತಿ ಸುತರ ಕಾಣ್ತೆಯ | ದನುಜಾಧಿಪಗಿತ್ತು ಬಹೆನು ಸಂಶಯ
ಬೇಡಾ ||

ಮಾತೆಯ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಮಾಧಾನಚಿತ್ತಳಾಗು ನಾನು
ಬಾಲಕನಾದರೂ ನೀನು ಭಯಪಡಬೇಡ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹರ್ಷವಾಗುವಂತೆ
ಪರಬಲವನ್ನು ಜಯಿಸಿಬರುವೆನು, ಸಂಶಯಪಡಬೇಡ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇಗ
ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡು, ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಎನಲು ತಾಯಿಯಾದ ಕೇತುಮತಿಯು ಪವನಂ
ಜಯನಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಮಗನೇ ಜಯಶೀಲನಾಗಿ ಹೋಗಿಬಾ ಎನಲು
ಆಗ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಶೃಂಗಾರವಾಗಿ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ

ವರುಣನ ಜೈಸಲು ವಾಯುಕುಮಾರನು | ತ್ವರಿತದಿ ಪೊಯಿಸುತೆ ಭೀರಿ
ಯನು || ಉರುತರ ಮಂದಿಯೊಳ್ವರಿಸಿ ತಾ ಹೊರಡಲು | ಪುರದ ಜನರು
ತಾವು ನೋಡುತಲೆ ||

ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಮಾರ್ಬಲದೊಂದಿಗೆ ರಣಭೇರಿಯನ್ನು ಪೊಯಿಸಿ
ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ವಟ್ಟಣದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿದ್ದ
ಅಂಜನಾದೇವಿಯು ಇದೇನು ರಣಭೇರಿಯ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿರುವುದು
ಎಂದು ತನ್ನ ಸಖಿಯರನ್ನು ಕೇಳಲು ಅದಕ್ಕಾಸಖಿಯರು ಅಂಜನೆಯನ್ನು
ಕುರಿತು ತಾಯಿಯೇ ವರುಣನನ್ನು ಜೈಸಲು ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಳನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದ
ರಾಜನು ನಿನ್ನ ಪತಿಗೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿರು
ತ್ತಾನೆ ಎನಲು ಆಗ ಅಂಜನಾದೇವಿಯು ದುಃಖದಿಂದ ನೆಲದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು
ಹೊರಳುತ್ತಾ ಅಯ್ಯೋ ವಿಧಿಯೇ ನಾನು ಇನ್ನು ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಲಿ? ನನ್ನ
ವಿವಾಹವಾದಾರಭ್ಯ ಹನ್ನೊಂದು ವರುಷಗಳು ಕಳೆದುಹೋದಾಗ್ಯೂ ಪತಿಯ
ಸುಖವನ್ನು ಕಾಣದೆ ದುಃಖಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಪಾಪಿಯಾದ
ನನಗೆ ಈಗ ಈ ವ್ಯಥೆಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಅಯ್ಯೋ ಧೈವವೇ ಪತಿಯು
ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ನನ್ನ ಗತಿಯೇನು ಎಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರಲು ಸಖಿಯು
ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅಮ್ಮಾ ರಾಣಿಯೇ ನಿನ್ನ ಆರ್ತಧ್ವನಿಯನ್ನು ಯಾರುತಾನೆ
ಸೈರಿಸಲಾದೀತು? ಈಗ ನಿನ್ನ ಪತಿಯು ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ಈ ಮಾರ್ಗವಾ
ಗಿಯೇ ಬರುತ್ತಿರುವನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಈ ದ್ವಾರದ
ಬಳಿ ನಿಂತು ಬೇಡಿಕೊಂಡರೆ ಆಗ ನಿನ್ನ ಪತಿಯ ಮನೋಭಾವವು ಅರಿಯು

ವುದು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆಗ ಅಂಜನೆಯು ತನ್ನ ವತಿಯು ತನ್ನ ಅಂತಃಪುರವ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೇಗ ಬಾಗಿಲಮುಂದೆ ಬಂದು ವತಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು

ರಾಗ—ಧನ್ಯಾಸಿ—ದೇಶಿತೋಡಿ

ಕೈವಿಡಿದು ಕಾಯ್ದುದೆನ್ನನೂ | ಜೀವಿತೇಶನೇ ಮುನ್ನಾ | ಪಲ್ಲ || ಭಾವೆ
ಯಾದ ಯೆನ್ನನೀಗ | ನೋಯಿಸುವುದು ಉಚಿತವೇ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಕಾಮ
ನೆನ್ನ ಬಾಧಿಸುವನೂ | ಕೋಮಲಾಂಗ ಯೆನ್ನೊಳು ನೀಂ | ಪ್ರೇಮದಿಂದ
ಸುಖವನಿತ್ತು | ಸ್ವಾಮಿ ಯೆನ್ನ ಪ್ರೇರೆಯೋ ಬೇಗ || ೧ || ದ್ವಾದಶಾಬ್ದದಿಂದ
ನೀನು | ಮೋದವನ್ನೂ ತೋರದೇ | ಬಾಧಿಸುವುದು ತರವೇ ನಿನಗಿದು |
ಮೇದಿನೀಯೊಳೆಂತು ಬಾಳ್ವೆ || ೨ || ರಣಕೆ ನೀನು ಹೊರಟುವೋಗೆ |
ಮನವನೆಂತು ಸಹಿಸಲಿ | ಘನಕೋಪವು ಯೇತಕೆನ್ನೊಳು | ಇನಯನೇ
ನೀಂ ಪಾಲಿಸೆನ್ನಾ || ೩ ||

ಪ್ರಾಣಕಾಂತನೇ ನಾನೇನು ನಿನಗೆ ಅವರಾಧ ಮಾಡಿರುವೆನು ದಯ
ವಿಟ್ಟು ಹೇಳು ವಿವಾಹನಾದಾರಭ್ಯ ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದು ಹನ್ನೆ
ರಡನೇ ವರುಷ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದರೂ ನೀನು ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನೂ ಸಹ ನೋಡದೆ
ನನಗೆ ದರ್ಶನವನ್ನೂ ಕೊಡದೆ ಹೀಗೆ ನನ್ನಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ನಿರ್ದಯವೇ ?
ನನ್ನಮೇಲೆ ನಿನಗೀ ಕೋಪವುಂಟಾಗಲು ಕಾರಣವೇನು ? ಈ ಕೋಪವನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನಮೇಲೆ ದಯವಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಸುಖವಿತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡು ಎಂದು
ಹೇಳಲು ಅದಕ್ಕಾ ಪವನಂಜಯನು

ರಾಗ

ದೂರ ಸಾರೆ ನಾರೀ | ಮಾರಿ | ಹೆಮ್ಮಾರಿ || ದೂರ ಸಾರೆ ಮಾರಿ ಪೋರಿ
|| ೧ || ಮಾನವನ್ನು ತೊರೆದು | ಹೀನತೆಯನಾಂತು | ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ನೀ |
ಶ್ವಾನನಂತೆ ಬೊಗಕ್ಕೆ || ೧ || ನಿನ್ನ ವದನವನ್ನು | ಇನ್ನೆಂದಿಗೂ ನೋಡೆನು |
ಕುನ್ನಿಯೇ ನೀನೀಗ | ಮುನ್ನಪೋಗು ಗೃಹಕೆ || ೨ || ನೀಚಳೇ ನೀನಿಂತು |
ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ | ವಾಚಿಸುತ್ತಿರುವೆ | ನೀ ಚಲಿಸು ಬೇಗ || ೩ ||

ಛೇ ಛೇ ನೀಚಳೇ, ಮಾರಿಯೇ, ನಿನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸ
ಬೇಡ. ನಿನ್ನೊಳಿಂದಿಗೂ ನಾನು ಬೆರೆಯುವವನಲ್ಲ ಪಾವಾತ್ಮಕೆ ನಾಚಿಕೆ

ಇಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ನಾಯಿಯಂತೆ ಬೊಗಳುತ್ತಿರುವೆ ಸುಮ್ಮನೇ ಮನೆಗೆಹೋಗಿಂದು
ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ಆಗ ಅಂಜನೆಯು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ದುಃಖದಿಂದ

ರಾಗ—ಭೈರವಿ

ನಡುನೀರೊಳು ಕೈಯ್ಯೆ ಬಿಡುವರೆ | ಕಡೆಹಾಯಿಸೋ ಹೇ ಪ್ರಾಣೇಶಾ || ವ ||
ತಡನಾಡವೆ ಬಂದು ಎನ್ನ | ಒಡಲ ಬೇಗೆಯ ಹರಿಸೋ ಬೇಗ || ಅನು
ಪಲ್ಲ || ಸಡಗರನ ಕೊಡದೆ ಎನ್ನ | ಒಡಗೂಡದೆನ್ನ ಘಾತಿಪುದೇ | ಬಿಡು
ಕೋನವ ಇಡು ದಯವ | ಕೊಡು ಮುದವನು | ಒಡೆಯನೆ ನೀಂ || ೧ ||
ನಿನ್ನನಗಲಿ ಎಂತು ಬಾಳ್ವೆ | ಸನ್ನತಾಂಗ ಎನ್ನ ತೊರೆದೆ | ಇನ್ನು ಜೀವಿಸ
ಲಾರೆ ಧರೆಯೋಳ್ | ಮುನ್ನ ನೀನು ಬೇಗ ಕಾಯೊ || ೨ ||

ಪ್ರಾಣಕಾಂತನೇ ನೀನು ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ವಾಲಿಸದಿದ್ದರೆನಾನಿನ್ನು
ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿ ಫಲವೇನು ? ನನಗೆ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗವೇ ಗತಿಯೆಂದು
ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರಲು ಆಗ ವಾಯುಕುಮಾರನು ಅತಿ ಕೋಪಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ನೀಚಳೆ,
ಭ್ರಷ್ಟಳೆ, ದುರುಳೆ ದೂರ ಹೋಗು. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ನಾಯಿಯಂತೆ ಬೊಗಳುತ್ತಿರುವೆಯಾ. ಮಾನವನಾಚಕೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ
ರಕ್ತಸಿಯಂತೆ ಅರಚುವೆ ನಿನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಲಾರೆನು ಛೇ ಛೇ
ನೀಚಳೆ ಬೇಗ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗು ಎಂದು ಅವಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ, ತನ್ನ ದಾರಿ
ಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋಗಲು ಇತ್ತ ಅಂಜನಾದೇವಿಯು
ಬಹು ದುಃಖದಿಂದ

ರಾಗ—ಮುಖಾರಿ—ಆದಿತಾಳ

ತೊರೆದು ವೋದೆಯಾ ಎನ್ನ | ವರಪ್ರಾಣಕಾಂತನೇ || ವಲ್ಲ || ಉರುತರ
ಕೋಪದೇ ತರುಣಿಯೊಳಗೆ ನೀನು | ಕರುಣವನಿರಿಸದೆ | ಧುರಕೆ ವೋಗು
ವರೇ || ೧ || ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ | ಬಂಧವಾಗಿರೆ ನಾನು | ಇಂದು
ಸಂಕಟದೊಳಗೆ | ನೊಂದು ಕುಂದಿರುವೆನೊ || ೨ || ಭಾವಜವಿಜಯನೇ |
ಪಾವನಮೂರ್ತಿಯೇ | ದೇವರದೇವ ಎನ್ನಾ | ಕಾಯ್ದುದು ಕೈವೆಯಿಂದಾ ||

ಹಾ ಪ್ರಿಯನೇ ಕೊನೆಗೂ ನನ್ನನ್ನು ತೊರೆದು ಈ ದುಃಖಸಂಕಟಗಳಿಗೆ
ಗುರಿಮಾಡಿ ಹೊರಟುಹೋದೆಯಾ ನನಗೆ ಮುಂದೇನು ಗತಿ ? ಅಕಟಾ
ಇನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಜೀವಿಸಲಿ ಎಂದು ಮೂರ್ಛಿತಳಾಗಲು ಸವಿಯರು ಶೈಶ್ಯೋಪ

ಚಾರ ಮಾಡಲು ಅಂಜನೆಯು ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚತ್ತು ಸವಿಯರೇ ಆರೈ
 ವುತ್ರನ ವಾದಗಳಿಗೆರೆಗಿ ಎಷ್ಟು ವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಾಗ್ಯೂ ನನ್ನನ್ನು
 ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಟುಹೋದನು ಈ ಜನ್ಮವು ಅಸಾರ್ಥಕವು ಎಂದು
 ಸವಿಯೊಡನೆ ಹೇಳಲು ಸವಿಯಾದ ವಸಂತಮಾಲೆಯು ಅಮ್ಮಾ ಅಂಜನೆ!
 ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಬಾ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಅವಳನ್ನು ಕರೆದು
 ಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ರಾಣಿಯೇ ಇಗೋ ನೋಡು ಪೂರ್ಣಕಲಶಧಾರಿಣಿಯ
 ರಾದ ಸುಮಂಗಲೆಯರು ನಮ್ಮ ಎದುರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ಶುಭ
 ಸೂಚಕವೇ ಸರಿ ಈ ಶುಭಶಕುನಗಳಿಂದ ಈ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ
 ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಕಾಂತನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬರುತ್ತಾನೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ,
 ಇನ್ನು ನೀನು ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಬಿಡು ಎಂದು ಸವಿ ಹೇಳಲು, ಸವಿಯೇ ಈ
 ನುಡಿಯು ದುಃಖೋಪಶಮನವಾದುದಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಅಂಜನೆಯು ಹೇಳಲು,
 ಅಮ್ಮಾ ಅಂಜನಾ ನನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವನ್ನು ಬಿಡು, ಈ ರಾತ್ರಿಯೇ
 ಗೊತ್ತಾಗುವುದು ಎನಲು ಅಂಜನೆಯು ಸವಿಯೇ ನಿನ್ನ ವಚನವು ಸಫಲವಾ
 ದರೆ ನಾನೇ ಧನ್ಯಳು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲು ಇತ್ತ ವಾಯು
 ಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಮಿತ್ರ, ಸೇನಾಧಿಪತಿ, ಸೈನ್ಯ, ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತಾ
 ಕೆಲವು ದೂರ ಬಂದನಂತರ ಸಾಯಂಕಾಲವಾಯಿತು ಆ ವನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ
 ಪರಿವಾರವನ್ನು ಬೀಡಿಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಯಂಕಾಲವಾದ್ದರಿಂದ ಸಂಧ್ಯಾ
 ವಂದನಾದಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ
 ಮಿತ್ರನಾದ ಪ್ರಹಸಿತನೊಡನೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರ
 ವಾಕ ಪಕ್ಷಿಯು ಬಂದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ತನ್ನ ಗಂಡುಪಕ್ಷಿಯು
 ಬಾರದೆ ಇರೋಣ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಚಕ್ರವಾಕ ಪಕ್ಷಿಯು ವ್ಯಸನದಿಂದ ತನ್ನ
 ಕಾಂತನು ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಆ ವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ
 ತನ್ನ ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತಾ ಮತ್ತು ಪುನಃ ತಾನು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವೃಕ್ಷದ ಬಳಿ
 ಬಂದು ಹುಡುಕಿ ಕೂಗುತ್ತಾ ಆ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನೆರಳನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನ
 ಗಂಡುಪಕ್ಷಿಯು ಬಂದಿರುವುದೆಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಆ ಸರೋವರದಲ್ಲಿಮುಳುಗಿ
 ನೋಡುತ್ತಾ ಹೀಗೆ ತಾನು ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಆ ವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ
 ಕೂಗುತ್ತಾ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವ ಆ ಚಕ್ರವಾಕ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಪವನಂಜ

ಯನು ಮಿತ್ರನೇ ಇದೇನು ? ಆ ಚಕ್ರವಾಕ ವಕ್ಷಿಯು ಈ ವನದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕೂಗಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅಲೆಯುತ್ತಾ ಹುಡುಕುತ್ತಿರಲು ಕಾರಣವೇನು ತಿಳಿಸು ಎನಲು
ಆಗ ಆ ಮಿತ್ರನಾದ ಪ್ರಹಸಿತನು ವನನಂಜಯನನ್ನು ಕುರಿತು ಅಯ್ಯಾ
ಮಿತ್ರನೇ ಕೇಳು ಇದು ಹೆಣ್ಣು ಚಕ್ರವಾಕ ವಕ್ಷಿಯು ತನ್ನ ಗಂಡು ವಕ್ಷಿಯು
ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಬಂದಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ ಈ ವನದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕೂಗಿಕೊಂಡು
ಅಲೆಯುತ್ತಾ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಇದೆ ಈ ಸರೋವರದ ನೀರಿ
ನೊಳಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಗಂಡ ಬಂದಿರುವನೆಂಬ ಭ್ರಾಂತಿ
ಯಿಂದ ಆ ಸರೋವರದೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ತಾನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದೆ. ಮಿತ್ರ ಆಗೋ
ನೋಡು ಈಗತಾನೆ ಗಂಡು ಚಕ್ರವಾಕ ವಕ್ಷಿಯು ಬರಲು ಈಗ ಆ ಹೆಣ್ಣು
ವಕ್ಷಿಯು ಬಹು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ಗಂಡನೊಡನೆ ತಮ್ಮ ಗೂಡಿನೊಳು
ಸೇರಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆಗ ವಾಯುಕುಮಾರನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ
ದವನಾಗಿ ಮಿತ್ರನಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡವನಾಗಿ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು
ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಈ ಪಶುವಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ದಾಂಪತ್ಯ ಪ್ರೀತಿಯು ಇಷ್ಟು ಅತಿ
ಶಯವಾಗಿರುವಾಗ ಪಾಪಿಯಾದ ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಕಾಂತಿಯನ್ನು ನಾನು
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟುಬರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅವಳನ್ನು ಜರಿದು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ
ಅವಳನ್ನು ಅತಿ ಘೋರ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡಿದೆನು ಅಲ್ಲದೆ ವಿವಾಹವಾದಾ
ರಭ್ಯ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅವಳ ಮುಖವನ್ನು ಸಹ ನೋಡದೆ ಅವ
ಳನ್ನು ಉರುತರವಾದ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡಿರುವೆನಲ್ಲಾ

ರಾಗ

ಕರುಣಿಸಿ ಕೇಳೋ ಮಿತ್ರ | ನಿರುಪಮ ಚರಿತ || ವಲ್ಲ || ತರುಣಿಯಂಜನೆ
ಯೊಳು | ಕರುಣವನಿರಿಸದೆ | ಉರುತರ ಬಾಧೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿದೆನು ನಾನು ||
ಸತಿಯೊಳು ಬೆರೆಯುವ | ಮತಿಯನ್ನರುಹು ಬೇಗ | ಹಿತವ ತೊರೆದುಬಂದೆ |
ಪ್ರೀತಿಯೊಳೇಂ ಪಾಪಿಯು || ೨ || ಮಾರನ ಬಾಧೆಯ ನೈರಸಲಾರೆನು |
ನಾರಿಯ ಸೇರುವ | ದಾರಿಯ ತೋರಿಸೋ || ೩ ||

ಮಿತ್ರನೇ ಈ ತೀರ್ಯಂಚ ಪ್ರಾಣಿಯಾದ ಹೆಣ್ಣು ಚಕ್ರವಾಕ ವಕ್ಷಿಯು
ನನ್ನ ಕಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಸೆಂದು ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಲಿಸಿತು ಹನ್ನೆರಡು

ವರುಷಗಳಿಂದಲೂ ನತಿವಿರಹದಿಂದ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಕಾಂತಿಗೆ
ಎಷ್ಟು ಅವರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು

ಕಂದ—ರಾಗ—ಶಂಕರಾಭರಣ

ವಲ್ಲಭನೊಳಗಿಹ ವಧುವಿಗೆ | ಖುಲ್ಲೆನಿಸಿಹ ನರಕಭೂಮಿಯಾ ಸಗ್ಗ ನಿಸದಂ |
ನಲ್ಲಸುಳಿದವಳ್ಳೆ ನಾಕದ | ಸಲ್ಲಲಿತಾಶೇಷಸುಖವು ನಾರಕದುಂ ||

ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಸುಖದಿಂದಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ನರಕಭೂಮಿಯಾದಾಗ್ಯೂ
ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಪಮವಾದದ್ದು ಗಂಡನ ಸುಖವನ್ನು ಕಾಣದಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಸ್ವರ್ಗ
ಲೋಕವಾದಾಗ್ಯೂ ಅದು ನರಕವೇ ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಕಾಂತಿಯಾದ
ಅಂಜನಾ ನನ್ನ ಅವರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು ವ್ರಸನ್ನಳಾಗು ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ
ನಿನ್ನ ರೂಪನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಮಿತ್ರನೇ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಸೇರುವ ಬಗೆ
ಹೇಗೆ ? ನಾನು ಈ ಸಂತಾಪವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಹಿಸಲಿ ?

ರಾಗ—ತೋಡಿ—ಆದಿತಾಳ—ಚಾವು ಬಾವನನರಿಯದೇ

ಕಾಂತಿಯು ಕಂತು ಸಂತಾವದಿ ಚಿಂತಿಸಿ | ಕಾಂತನ ಕಾಣದೆಂತಿಹಳೋ ||
|| ವಲ್ಲ || ಮೊದಲೆನ್ನ ಸಖಿಯರಿಂ | ರುದಿತಮಡಿಗೆ ಪತೀ | ಗುದಿಸಿತು ಖತಿ
ಯೆಂದು ರೋಧಿಸಳೋ || ೧ || ಮಾರನು ಎನ್ನಂಗವ | ಸೂರೆಗೈದನು ಎಂದು
ಹಾರಲಂಕಾರವರಮದೂರುವಳೋ || ೨ || ತಾಳದೆ ವಿರಹದೋಳ್ | ಆಳಿ
ಯರ್ಗೊಳಗವ | ವೇಳದೆ ಮೌನದೋಳ್ | ಕೂಳತೊರೆದಿಹಳೋ || ೩ ||

ಹಾ ಪಾಣಪ್ರಿಯೆ ನಿನ್ನನ್ನಗಲಿ ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಲಿ ?

ರಾಗ—ತೋಡಿ

ಮುನ್ನಾವದೋಷಮಿಲ್ಲದೆ | ಸನ್ನುತ ಗುಣಮಣಿ ಕರಂಡಿಕೆಯ ಸಾಧ್ವಿಯ
ನಾಂ || ವನ್ನೆರಡಬ್ಬದಿ ತೊರೆದಿಹ | ಉನ್ನತಳಲ್ ಅವಭವಕೆ ಕಿಡುಗುಂಜಿನ
ಜಿನಾ ||

ನನ್ನಂಥ ಪಾಪಿಯು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಅಕೆಗೆ ದುಃಖ
ವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದುದರಿಂದ ವಿರಹಾಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ಪ್ರಪಂಚ ವ್ಯಾಪಾರ
ವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದು ಎಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತಾ ಇರುವ ವಾಯುಕುಮಾರ
ನನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಿತ್ರ ರಾಜೇಂದ್ರ, ಪತಿವ್ರತಾ ಶಿರೋಮಣಿಯನ್ನು
ನೇರದೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತೊರೆದು ಬಹು ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡಿರುವ

ಪಾತಕವು ನಿನಗೆ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ ಎನಲು ಪವನಂಜಯನು ಮಿತ್ರನೇ ಈದಿನ ಹಗಲು ನನ್ನ ಕಾಂತೆಯು ನನ್ನ ವಾದಗಳಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಎಷ್ಟು ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಬಂದೆನು ನಾನು ಎಂಥಾ ಅವರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು ಮಿತ್ರನೇ ಪರಮಮಿತ್ರರಿಂದ ಸಮಸ್ತ ವಿವತ್ತು ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವು ಘಂಟಾ ಘೋಷವಾಗಿರುತ್ತದೆಯಾದ ಕಾರಣ ನನ್ನ ವನ್ನೋಭೀಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ವಿಧೇಯನಾಗಿ ಬೇಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಲು ಆಗ ಪ್ರಹ ಸಿತನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿದಂತೆ ಈಗ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತೆಂದು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿ ಮಿತ್ರನೇ ನೀನು ವರುಣನ ಸಮರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ರಣಧೀರನೋ ಕಾಮುಕನೋ ಇಲ್ಲವೇ ಅವಿವೇಕ ಶಿಖಮಣಿಯೋ ? ಅರಸು ಗಳು ಎಮ್ಮೆಯ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯುವ ಮದೋನ್ಮತ್ತರೆಂದು ಹೇಳುವುದು ನಿಜ. ರಾಜೇಂದ್ರನೇ ನೀನು ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆಡಿದುದೇನು, ಈಗ ನೀನಾಡುವ ಮಾತುಗಳೇನು ? ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಮುಂದೆ ಆಡಿದ ಮಾತನ್ನು ನಡೆಸು, ಬಳಿಕ ಯೋಚಿಸೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಪವನಂಜಯನು ಮಿತ್ರನೇ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೇನೋ ನಿಜವು ನಾಳೆಯೇ ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ ಈಗ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಕಾಣಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳು ತಾನು ಮಾಡಿದರೆ ವಿರಹತಾಪದಿಂದ ತಾಳಲಾರೆನು ಇದಕ್ಕೇನು ಮಾಡುವುದು, ಬೇಗ ಹೇಳು ಎನಲು ಆಗ ಪ್ರಹಸಿತನು ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ರಾಜೇಂದ್ರನೇ ನೀನು ನಿನ್ನ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಮೇರುಃಸರ್ಪತದ ಭದ್ರಸಾಲವನದಲ್ಲಿರುವ ಚೈತ್ಯಾಲಯಗಳ ದರ್ಶನಮಾಡಿ ನಾವು ಬರುವವರಗೂ ಸೇನೆಯ ವರಿವಾರ ವನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿ, ನಾವು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊರಡೋಣ ಎನಲು ಆಗ ಪವನಂಜಯನು ಸಂತೋಷಚಿತ್ತನಾಗಿ ಶಹಬಾಸ್ ಮಿತ್ರನೇ ನಿನ್ನಂಥ ಸನ್ನಿತ್ರನಿರುವಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದಾಗ್ಯೂ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಎಂತಹ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವೂ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು ಸತ್ಯವು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಚಾರನಿಂದ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ನಾವು ಬರುವವರೆಗೂ ನೀನು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಗಗನ ಗಾಮಿನೀ ವಿಧ್ಯಾಬಲದಿಂದ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಖನಾದ ಪ್ರಹಸಿತ ನೊಡನೆ ವಿಮಾನಾರೂಢನಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಅಂತಃ

ಪುರಕ್ಕೆ ಸ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಸಖನನ್ನು ಕುರಿತು ಮಿತ್ರನೇ ರತ್ನಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆಯಾದ
 ದಲ್ಲಿ ನವರತ್ನಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆಯಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತ್ಯಜಿಸಿ ಸಹಜಸುಂದರಿಯಾಗಿ
 ಮೃದುಹಂಸತೂಲಿಕಾತಲ್ಪದಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ರಾಜಿಸುವವಳು ನನ್ನ ಸುನೋ
 ರಮೆಯಲ್ಲವೇ? ಸಂಶಯವೇನು, ನಾನು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಅಪ್ಪನವರಾದ
 ವಸಂತಮಾಲಿನಿಯೊಡನೆ ತಿಳಿಸು ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ರೂರದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವೆನು
 ಎನಲು ಪ್ರಹಸಿತನು ಸಖಿಯಾದ ವಸಂತಮಾಲಿಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಿ
 ಸಖಿಯೇ, ವಸಂತಮಾಲಿಯೇ, ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜನು ದಯಮಾಡಿರುವ
 ದನ್ನು ರಾಣಿಗೆ ತಿಳಿಸು ಎನಲು ಆಗ ವಸಂತಮಾಲಿಯು ಎಚ್ಚತ್ತು ಗಾಬರಿ
 ಯಿಂದಿದ್ದು ಇದೇನೀ ಅಶ್ಚರ್ಯವು. ಈ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ನಡೆಯದ
 ಕೃತ್ಯವು? ಈ ನಿಯಮವು ಯಾರು ಬಂದಿರುವರು ಎಂದು ಕೇಳಲು
 ಆಗ ನಾನು ಪ್ರಹಸಿತನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರನಾದ ವಾಯುಕುಮಾರನು ಬಂದಿರು
 ವನು ಎಂದು ರಾಣಿಗೆ ತಿಳಿಸು, ನೀನು ಇಷ್ಟು ಕಳವಳಗೊಳ್ಳುವುದೇಕೆ?
 ಇಗೋ ನೋಡು ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜನು ಬಂದಿರುವನು ಎಂದು ಸಖಿಗೆ ತೋರಿ
 ಸಲು ಆಗ ಆ ಸಖಿಯು ವಾಯುಕುಮಾರನನ್ನು ನೋಡಿದವಳಾಗಿ ಸಂತೋಷ
 ವಟ್ಟು ಅಂಜನೆಯ ಮಂಚದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಮ್ಮಾ ರಾಣಿಯೇ!
 ನಾನು ನಿನ್ನ ಕಾಂತನು ಈ ರಾತ್ರಿಯೇ ಬರುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಿದುದು ಸಫಲ
 ವಾಯಿತು. ಇಗೋ ನೋಡು ಏಳು ಏಳು ಎಂದು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಲು
 ಆಗ ಅಂಜನೆಯು ಗಾಬರಿಯಿಂದಿದ್ದು ಸಖಿ ವಸಂತಮಾಲಾ ಇದೇನು ಅಶ್ಚರ್ಯ
 ಅದೃಷ್ಟವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನೆಂದು ಸ್ವಸ್ತಕಾಯಿತಲ್ಲಾ ಎನಲು ಸಖಿಯು
 ತಾಯಿಯೇ ಇದು ಕನಸಲ್ಲ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನ ಕಾಂತನು ಬಂದಿರುವನು
 ಇಗೋ ನೋಡು ನಿನ್ನ ಕಾಂತನೂ ಮಿತ್ರ ಪ್ರಹಸಿತನೂ ಬಂದಿರುವರು
 ಎನಲು ಆಗ ಅಂಜನೆಯು ಪ್ರಹಸಿತನನ್ನು ನೋಡಿ, ಆಯ್ಯಾ ಪ್ರಹಸಿತನೇ
 ಈ ದಿನದ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಎಷ್ಟು ವಿಧವಾಗಿ
 ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಕರುಣವಿಡದೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಹೋಗಿರುವ ಕಾಂತನು ಈಗ ಬಂದಿ
 ರುವುದು ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯ ನಾನು ವಾಪಿಯು ನನ್ನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿ
 ದರೂ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಇರಲು ಆಗ ಪ್ರಹಸಿತನು
 ತಾಯಿಯೇ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಬಿಡು, ನೀನು ಹೇಳಿದುದು ನಿಜ ಅದರಿ ನಾವು

ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ವನದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವಾಕ ಎಂಬ ಹೆಣ್ಣು ವಕ್ಷಿಯು ತನ್ನ ಗಂಡು ವಕ್ಷಿಯು ತನ್ನ ಗೂಡಿಗೆ ಬರಲು ಸಾವಕಾಶವಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಹೆಣ್ಣು ವಕ್ಷಿಯು ತನ್ನ ಗಂಡ ಬರುವ ವರಗೂ ಕೂಗುತ್ತಾ ಅಲೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದು ತನ್ನ ಗಂಡ ಬಂದ ನಂತರ ಅತಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ಗೂಡಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜನು ನೋಡಿ ಇದರಿಂದ ತಾನು ಬುದ್ಧಿಕಲಿತವನಾಗಿ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ನೆನೆದು ಚಿಂತಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮೇಲಣ ವ್ಯಾಮೋಹ ದಿಂದ ಈಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವನು ಇಗೋ ನೋಡು ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಆಗ ವಸಂತಮಾಲೆಯು ರಾಜನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಹಾರಾಜನೇ ಒಳಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸಬೇಕೆನಲು ಆಗ ವಾಯುಕುಮಾರನು ಒಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಲು ಅಂಜನೆಯು ಪಾದಗಳಿಗೆರಗಿ ನಿಂತಿರುವಾಗ ವಾಯು ಕುಮಾರನು—

ಕಂದ

ಜಿಂದಳಿರಂದವವೊಂದಿದ | ಜೆಂದುಟೆ ಮಧುರಸವ ಪೀರಿ ಮಹದಾಲಿಂಗಿಸಿ||
ಕುಂದರದೆ ಕಾಮಕೇಳಿಯಾ| ನಂದಾಂಬುಧಿ ಮಗ್ನನಾಗದಿರೆ ನಾನುಗುಮೇ||

ರಾಗ—ಜುಂಜೂಟೆ

ಬಾರೆ ಸುಂದರೀ | ಬಾರೆ ಅರಗಿಣಿ | ಬಾರೆ ಮೋಹಿನಿ || ಬಾರೆ ನೀರಿ | ಸರಸಿ
ಜಾಕ್ಷೆ | ಬಾರೆ ವೈಯ್ಯಾರಿ || ಪಲ್ಲ || ಸಾರಸಾಕ್ಷಿ ರೇರವಾಣಿ | ಪಂಕಜಾನ
ನೆಯೇ || ಸಾರಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವೆ | ಬಾರೆ ಗಂಭೀರೆ || ೧ || ಸೇರಿ
ಎನ್ನ ಸಾರಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಬೀರುತೆ || ಮಾರನರಗಿಣಿ | ಮೋಹಮಂಜರಿ |
ಬಾರೆ ಕೋಮಲೆಯೇ || ೨ ||

ಪ್ರಿಯೆ ಅಂಜನೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷಗಳಿಂದಲೂ ತೊರೆದು ನಿನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಸಹ ನೋಡದೆ ತುಂಬಾ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಗುರಿಮಾಡಿರುವ ಈ ವಾಪಿಯಾದ ನನ್ನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗು ಎನಲು ಆಗ ಅಂಜನೆಯು ಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು, ಪ್ರಾಣಕಾಂತನೇ ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷಗಳಿಂದಲೂ ನಿರಪರಾಧಳಾದ ನನ್ನನ್ನು ತೊರೆದು ಈ ದಿನ ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಈಗ ಈ ನಿಶಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನೀನು ಬಂದು ಈ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ

ರಾಗ

ಬೇಡ ಬೇಡ ವ್ರಾಣಕಾಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನೂ ನಿನ್ನ ನಾಡಜನರು ಕಾಣು
ವಂತೆ ಗೂಡಿ ವೋಗೆರಣಕೆಂದು || ೧ || ಮಧ್ಯೆ ರಾತ್ರಿಯೊಳು ನೀನು
ಸದ್ದು ಮಾಡದೆ ಮರಳಿ ಕದ್ದು ಬಂದು ಎನ್ನನಿಗೆ ಮುದ್ದಿಸುವುದು
ನ್ಯಾಯವೇ || ೨ || ರುತುಕಾಲಬದಗಿರೆ ರತ್ನೀಡೆಯನಾಡೆ ಗತಿಯೇನು
ಮುಂದೆ ನನಗೆ ಪತಿಯೇ ನೀನು ಮನ್ನಿಸು || ೩ ||

ವ್ರಾಣಕಾಂತನೇ ಪುರದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಕಾಣುವಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ
ಹೋಗಿ ಈ ನಿಶಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸುಖವನ್ನವೇಕ್ಷಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆ
ನಲು ಆಗ ಪವನಂಜಯನು

ಕಂದ—ರಾಗ

ರಮಣಿಯೆ ಎನ್ನವರಾಧನ | ಕ್ಷಮಿಸಿಗಳ್ಳ ಸಲಹೆ ನಿನ್ನ ಪದಯುಗಕೆ
ನಾಂ | ನಮಿಸಿ ಶಿರಬಾಗಿವೆಂ ಬಹು | ರಮಿಸೆಲೆ ಸುರತಾವೃತಾಂಬುನಿಧಿ
ಯೊಳಗೆನ್ನಂ ||

ವ್ರಾಣಕಾಂತೆಯೇ ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅವರಾಧವಿದ್ದರೂ ಕ್ಷಮಿಸಿ
ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಆಗ ಅಂಜನೆಯು ದೂರ ಸರಿದು ನಿಂತು
ಜಿನ ಜಿನ ಎಂದು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಇದೇನನ್ಯಾಯವು, ನನಗೆ ಹಿಂದಿನ ಕರ್ಮವು
ಇನ್ನೂ ಸಮೆದುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕರ್ಮವು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಬೇಕೆ ? ಕಾಂತನೆ
ನಿನ್ನ ಕಾಂತೆಯಾದ ನನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲುಚಿತವೇ, ಹಾ
ವಿಧಿಯೇ ಇದು ನಿನಗೆ ಯೋಗ್ಯವೇ ? ಒಂದು ಕೋಟಿ ವೇಳೆ ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕ
ರಿಸುವೆನು ನಿನ್ನ ಮನೋರಥವನ್ನು ಸಲಿಸುವೆನು ಎಂದು ಪತಿಯನ್ನು
ಸಂತೈಸಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ದಂಪತಿಗಳು ಸುಖಸಂಕಥಾ ವಿನೋದಗಳಿಂದ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು
ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಬೆಳಗಿನ ಝಾವವಾಗೋಣ ಆಗ ಸಖನಾದ ಪ್ರಹಸಿತನು
ಎದ್ದು ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಖಿಯಾದ ವಸಂತಮಾಲೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಿ
ನೀನು ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಬೆಳಗಾಯಿತು, ಇನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡಬೇ
ಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಿ ತಿಳಿಸು ಎನಲು ಆಗ ಆ ಸಖಿಯಾದ ವಸಂತ
ಮಾಲೆಯು ಎದ್ದುಹೋಗಿ ಪವನಂಜಯನನ್ನು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಿ ಪ್ರಹಸಿತನು
ಹೇಳಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅದರಂತೆ ರಾಜನು ಎದ್ದು ಕುಳಿತು

ಇರೂವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಂಜನಾದೇವಿಯು ಎಚ್ಚತ್ತು ಕುಳಿತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಹಸಿತನು ಬಂದು ನುಹಾರಾಜನೇ ಇನ್ನು ಅರುಣೋದಯವಾದೀತು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಅಜ್ಞೆಯಂತೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡಬೇಕಲ್ಲವೇ ಎನಲು ಆಗ ಅಂಜನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ರಾಜನು, ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆಯೇ ನಾನು ವರಾಣನನ್ನು ಸಮರದಲ್ಲಿ ಜಯಿಸಿ ರಾಸಣನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿವಡಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಬರುವೆನು ನೀನು ವ್ಯಸನಪಡಬೇಡ ಎನಲು ಆಗ ಅಂಜನೆಯು ಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ದುಃಖದಿಂದ

ರಾಗ—ಧನ್ಯಾಸಿ—ಆದಿತಾಳ

ನೈರಸಲಿಂತಕಟ | ವರ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನೇ | ತೊರೆದು ನಾ ನಿನ್ನನು | ಇರುವ ಬಗೆಯನರಹು || ವಲ್ಲ || ಗುಟ್ಟಿನಿಂದಲೆ ಬಂದು | ಇಷ್ಟದಿಂದೆನ್ನ ಕೂಡಿ | ಕಷ್ಟಕೇಡನುಮಾಡಿ | ಸೃಷ್ಟೀಶ ಪೋಗುವರೇ || ೧ || ರುತುಕಾಲ ಒದಗಿರೆ | ರತಿಕ್ರೀಡೆಯನಾಡಿ | ಪತಿಯೇ ನೀ ರಣಕೆ ಪೋಗಿ | ಗತಿಯೇನುಮುಂದೆನಗೆ || ೨ || ಹೆನ್ನೆರಡು ವರುಷದಿಂದ | ಎನ್ನನು ತೊರೆದಿದುರ್ | ಸನ್ನತ ನೀನು ಪೋಗಿ | ಬನ್ನವು ಬರುವುದೋ || ೩ ||

ಪ್ರಾಣಕಾಂತನೇ ಹೆನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸರ್ವರೂ ಕಾಣುವಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ತೊರೆದು ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ನನ್ನನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಸಮರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪುನಃ ಮರಳಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕಾಣದಂತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನನಗೆ ರುತುಕಾಲ ಒದಗಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ರತಿಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡಿ ಈಗ ನೀನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದರೆ ಮುಂದೇನಾದರೂ ನಾನು ಅಪವಾದ ಕ್ಷೋಳಗಾಗುವ ಸಂಭವವುಂಟಾದೀತು ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನೇ ನೀನು ಬಂದಿರುವ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸದೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಮವಲ್ಲ ಎನಲು ವಾಯುಕುಮಾರನು ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆಯೇ ಎತಕ್ಕೆಷ್ಟು ಚಿಂತಿಸುತ್ತೀಯೆ ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಮಿತ್ರರು ತಿಳಿದಿರುವರಲ್ಲ ಭಯವೂ ದುಃಖವೂ ಯಾತಕ್ಕೆ ಈ ಕಳವಳವನ್ನು ಬಿಡು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆಗ ಅಂಜನೆಯು ಆರ್ಯಪುತ್ರನೇ ನೀನು ಪರಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ತಡೆದರೆ ಆಗ ನನ್ನ ಗತಿಯೇನಾಗುವುದೋ ? ನಿನ್ನ ಮಿತ್ರನಾದ ಪ್ರಹಸಿತನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರುವನು ನನ್ನ ಸಖಿಯಾದ ವಸಂತ ಮಾಲೆಯು ನನ್ನವಳೆನ್ನುವರು. ಆದಕಾರಣ ನೀನು ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ

ನಿನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಭಾಷಣೆ ಮಾಡಿ ಭೋಜನ
ವನ್ನೂ ಸಹ ಮಾಡಿ ಹೊರಡು ಎದರಿಂದ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.
ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸದೆ ಹೋಗುವುದು ಸಮನಲ್ಲ ಎಂದು ಸತಿ
ಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗ ಅಂಜನೆಯನ್ನು ಕೂರಿತು ಎವನಂಜಯನು
ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆಯೇ ಈ ಚಿಂತೆಯನ್ನೂ ಸಂಶಯವನ್ನೂ ಬಿಡು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ
ಹೊರಟು ರಣಭೇರಿಯನ್ನು ಮೈಯ್ಸಿ ಹೋಗಿದ್ದ ನಾನು ಈಗ ಹಿಂತಿರುಗಿಬಂದಿ
ರುವುದು ಚಿತವಲ್ಲ ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ನಾನು ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ
ಇತರರಿಗೆ ಆಗಲಿ ನಾನು ಮುಖವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ನನಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗು
ವುದು ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಲಾರೆನು ಈ ಭಯವನ್ನು
ಬಿಡು

ಕುರುಹುಗೋಸುಗ ತನ್ನ ಭುಜಭಾಪುರಿಯನು | ಅರಸಿ ಅಂಜನೆಗೆ ಭರವ
ಸೆಯ || ಸರಿಸಿ ಹೊರಟನು ತನ್ನ ವಿಮಾನದೊಳ | ಭರದಿಂದ ವರುಣ
ನಾಹವಕೆ ||

ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆಯೇ ನೀನು ಹೆದರಬೇಡ ಇಗೋ ನನ್ನ ಕುರುಹುಗೋ
ಸ್ವರ ನನ್ನ ಬಾಹುಭಾಪುರಿಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ತಿಳಿದುಕೊ.
ಅಪಾಯ ಸಂಭವಿಸಿದಲ್ಲಿ ಈ ಗುರುತೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು. ನಾನು
ಹೋಗಿಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಸಂಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಾಪುರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಾನು
ಬೀಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ವ್ರಹಸಿತನೊಡನೆ ಹೊರಟುಬಂದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ
ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿ, ಸೈನ್ಯ ವರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿ ರಾವಣೇಂದ್ರನ
ಸೈನ್ಯಪರಿವಾರವನ್ನು ನೇರಿ ಆ ವರುಣ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಖಾಡಾಖಾಡಿ ಯುದ್ಧ
ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳು ಕಳೆದನಂತರ ಇತ್ತ ಅಂತಃಪುರ
ದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಖಿಜನರೊಂದಿದ್ದ ಆ ಅಂಜನಾದೇವಿಗೆ

ತರುಣಿ ಅಂಜನೆಗೆ ಗರ್ಭವಂಕುರಿಸಲು | ಉರುತರ ಚಿಹ್ನೆಗಳ್ ಕಾಣಿಸಲು ||
ಅರಸಿಯ ಸಖಿ ಬಂದು ಇದರಂತದ್ಯವ | ಒರೆದಳು ತನ್ನಯ ರಾಣಿಯೊಳು ||

ಅಂಜನಾದೇವಿಗೆ ಗರ್ಭವು ಅಂಕುರಿಸಲು ಚಿಹ್ನೆಗಳೆಲ್ಲ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು
ಹಾ ದೈವವೇ ನಾನು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿರುವೆನು ಗರ್ಭಚಿಹ್ನೆಗಳು ತೋರುತ್ತಿವೆ
ಯೆಂದು ವ್ಯಥಿಸಡುತ್ತ ವಸಂತಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೂರಿತು ಸಖಿಯೆ ನಾನೇನು

ಹೇಳಲಿ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನನ್ನು ಎಷ್ಟು ವಿಧವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಿದನು ಈಗ ನನಗೆ ಗರ್ಭಚಿಹ್ನೆಯು ಸಕಲರಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಆಯಿತಲ್ಲ ಇನ್ನೇನು ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು ಆಗ ಆ ಸಖೆಯು ತಾಯಿಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಚಿಂತೆಯೇನು ? ನಿನ್ನ ಅತ್ತಿಯಾದ ಕೇತುಮತಿಯು ತಿಳಿದರೆ ಹೇಗೋ ಎನ್ನುವುದೊಂದೇ ಕಳವಳವು ಅವಳು ಮೊದಲೇ ಉಗ್ರಗ್ರಹವು ಇದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದರೆ ಆಕೆಯ ದೂಷಣೆಗೆ ಎಣೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ರಾಣಿಯಾದ ಕೇತುಮತಿಯ ಸಖೆಯು ಬಂದು ವಂದಿಸಿ ಅವಳ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲು ಆಗ ಅಂಜನಾದೇವಿಯು ನಮ್ಮ ಮಾತೃಶ್ರೀ ಮಹಾರಾಣಿಯವರಾದ ಅತ್ತಿಯವರಿಗೆ ಕುಶಲವೇ ಎಂದು ಆ ಸಖೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಆಗ ರಾಣಿಯಾದ ಕೇತುಮತಿಯ ಸಖೆಯು ಈ ಅಂಜನೆಯನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆಂದು ತಿಳಿದು ಇದೇನು ವಿಚಿತ್ರವು ಪತಿಯ ಸಂಗವನ್ನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಳು ಈ ಗರ್ಭವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣ ? ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಣಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಈ ಅಂಜನೆಗೆ ಏನು ಅಪಾಯವು ಸಂಭವಿಸುವುದೋ ? ತಿಳಿಸದಿದ್ದರೆ ನನಗೇನು ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುತ್ತಾಳೋ ? ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ಆಗಲಿ, ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ನಿನ್ನ ಅತ್ತಿಯು ಕ್ಷೇಮದಿಂದಿದ್ದಾಳೆ ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಕ್ಷೇಮ ಹೇಗೋ ನಾನು ಕಾಣೆನು ನಾನು ಬಂದು ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾಯಿತು ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋಗಿ ತನ್ನ ಒಡತಿಯಾದ ಕೇತುಮತಿಯ ಸಂಗಡ ಅಂಜನೆಯು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಲು ಆಗ ಆ ಕೇತುಮತಿಯು ತನ್ನ ಸಖೆಯೊಡನೆ ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಕಾಂತನಿಗೊಂದಿಸಿ ಕಾಂತನೇ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೂ ಹೇಳದಿರಲಿಕ್ಕೂ ಮನಸ್ಸು ಕಳವಳಿಸುತ್ತಿದೆ ಎನಲು ಆಗ ರಾಜನು ಪ್ರಿಯೆ ಬಾಧಕವಿಲ್ಲ ಯಾವದಿದ್ದರೂ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳು ಎನಲು ಆಗ ಆ ಕೇತುಮತಿಯು ಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು

ರಾಗ—ಆದಿತಾಳ

ಏನ ಪೇಳಲೀಗ ಪ್ರಿಯನೆ ! ಹೀನವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನಿನ್ನೊಳಗೆ || ನಾನು ಸೈರಿಸುವುದೆಂತು | ಮಾನಹಾನಿಯಾದುದು || ೧ || ಸುತ ವಾಯು-ಪುತ್ರ ತಾನು

ಹಿತವನ್ನು ತೋರದೆಯೇ | ಸತಿಯಳ ತೊರೆದುದರಿಂ | ಚೃಷ್ಟಿಬಂದಿತಿ
ಕುಲಕೆ || ೨ || ದುರುಳೆ ಅಂಜನೆ ಗರ್ಭ | ಧರಿಸಿರುವುದೇಂ ಚಿತ್ರ | ಪುರ
ದೋಳಿ | ವಾರ್ತೆ ಪಸರಿ | ಸಿರುವುದ ಕೇಳಲಾರೆ || ೩ ||

ಪ್ರಿಯನೆ ನಮ್ಮ ಸೊಸೆಯು ವತಿಸಂಭೋಗವಿಲ್ಲದೆ ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿದ್ದಾ
ಳೆಂದು ಇಗೋ ಈ ಸಖಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು ಕುಲಕ್ಕೆ ಕುಂದನ್ನು ತಂದಿರು
ವುದರಿಂದ ಇವಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾವಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಇದ್ದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು
ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಆಗ ಆ ರಾಜನು
ಇದೊಂದು ಕುಲಕ್ಕೆ ಕುಂದುಬಂದಿತೇ? ಅಕಟಾ! ಈಗೇನುಮಾಡಲಿ?
ಪ್ರಿಯರು, ಅನ್ಯತಂ, ವಂಚನಂ, ಮಾಯಾ, ಮೂರ್ಖತ್ವಂ, ಚಲಚಿತ್ತತಾಂ ||
ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮಶೌಚತ್ವಂ ಸ್ತ್ರೀಣಾಂ ಸವೃ ಸ್ವಭಾವಾತ್ || ಎಂಬಂತೆ ಈ ಏಳು
ಗುಣಗಳು ಪ್ರಿಯರಿಗೆ ಸ್ವಭಾವವಾದುದರಿಂದ ಎಂತಹ ಪ್ರಿಯರನ್ನೂ ನಂಬ
ಲಾಗದು ಒಳ್ಳೇದು ಮಂತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸುವೆನು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ
ಮಂತ್ರಿಯೆ ನಮ್ಮ ಸೊಸೆಯು ನಡೆಸಿರುವ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆಕೆಯನ್ನು
ಪುರದಿಂದ ಹೊರಡಿಸುವುದೇ ಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲವೇ ಎಂದು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು
ದೊರೆಯು ಕೇಳಲು ಆಗ ಮಂತ್ರಿಯು ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು ಮಹಾರಾಜನೆ
ಪ್ರಿಯರನ್ನು ನಂಬತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ಅನೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ ಆದರೂ
ನಿಮ್ಮ ಸೊಸೆಯನ್ನು ಪತಿವ್ರತಾಶಿರೋಮಣಿಯೆಂತಲೇ ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದ
ರಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಪುರದಿಂದ ನೂಕಿಸಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸುಕು
ಮಾರನು ಬರುವವರೆಗೂ ನಿಧಾನಿಸಬೇಕು. ಪೂರ್ವಾಪರಯೋಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ
ದುಡುಕಿದರೆ ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದೀತು ಇಷ್ಟರಮೇಲೆ ಪ್ರಭುಚಿತ್ತ ನಾನು
ಇಲ್ಲಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಇನ್ನು ಹೋಗುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು
ಹೋಗಲು ಆಗ ರಾಜನು, ರಾಣಿಯೇ ಮಂತ್ರಿಯು ಸದುತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳದೆ
ಹೊರಟುಹೋದನು ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಈ ಕ್ಷಣವೇ ಹೋಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲ್ಲಿ
ಗರ್ಭ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ಚರದಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು
ತ್ವದ್ಯವಾಗಿ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾದುದೇ ಕರ್ತವ್ಯವು ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇಗ
ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆಗ ಆ ಕೇತುಮತಿಯು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿ
ನಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನ ವ್ರಾಣಕಾಂತನೂ ಹೇಳಿರುವ ಕಾರಣ ಈ ಕ್ಷಣವೇ ಅವಳನ್ನು

ನೂಕುವೆನು ಎಂದು ತಾನು ಬೇಗ ಅಂಜನಾದೇವಿಯ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಆಗ ಅಂಜನೆಯು ತನ್ನ ಅತ್ತಿಗೆ ವಂದಿಸಲು ಕೇತುಮತಿಯು ಕೋವದಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಖಿಯ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾದುದು ಗರ್ಭಚಿಹ್ನೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿದೆ ಕೈ ಹುಣ್ಣಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಯೇ ಆಗಬೇಕೆ ? ಎಲೆ ನೀಚಳೆ ನಿನ್ನಿಂದ ನಮ್ಮ ಕುಲಕ್ಕೆ ಅನವಾದ ಬಂದಿತು ಈ ಜಾರ ಗರ್ಭವನ್ನು ಗುಢವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಸಿದೆ ? ಈ ಖೇಚರಕುಲಕ್ಕೆ ಅಪಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹೇಗೆ ಬಂತು ? ಛೇ ದುಷ್ಟಳೆ, ಈ ದುರ್ನಡತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದೇ ನನ್ನ ಪುತ್ರನು ನಿನ್ನನ್ನು ನೇರದೇ ತೊರೆದಿರುವನು ಛೇ ಭ್ರಷ್ಟಳೆ ನಮ್ಮ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗು ನೀನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲಿರಕೂಡದು ಎಂದು ಕೇತುಮತಿಯು ಅಂಜನೆಯನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಲು ಆಗ ಅಂಜನೆಯು ಹಾ ಜಿನ, ಜಿನ, ಹೀಗೆ ಅಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಿಯು ಒದಗಿತೇ ? ಅತ್ತಿಯೇ ಏತಕ್ಕೆ ತುಚ್ಛವಾಗಿ ಆಡುತ್ತೀಯೆ ? ನಾನು ಕನಸುಮನಸುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪರಪುರುಷನನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವಳಲ್ಲ ತ್ರಿಕರಣಶುದ್ಧವಾಗಿ ಪತಿಯನ್ನೇ ದೇವರೆಂದು ನಂಬಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸಬಹುದೇ ? ಜಾರಗರ್ಭವೆನ್ನ ಬಹುದೇ ? ಇದು ನನ್ನ ಕರ್ಮೋದಯವು ಎನಲು ಆಗ ಕೇತುಮತಿಯು ಏನೇ, ಗರತಿಯೇ ನನ್ನ ಪುತ್ರನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ಎಲ್ಲರೂ ಬಲ್ಲರು ಈ ನಡುವೆ ಯಾವ ದಿವಸ ಬಂದಿದ್ದ ಎನಲು ಅಂಜನೆಯು, ಅತ್ತಿಯೇ ನನ್ನ ಪತಿಯು ಆ ವರುಣನ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋದ ದಿನದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಸಖಿನಾದ ಪ್ರಹಸಿತನೊಂದಿಗೆ ನನ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಸಖಿಯರೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ವರಿಸಿ ಸುರತ ಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡಿ ಹೋದನು ಎನಲು ಆ ಕೇತುಮತಿಯು ವಸಂತಮಾಲೆಯು ನಿನಗೆ ಪರಮ ಆಪ್ತಳೆ ಮತ್ತು ಸಖಿಯರೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವವರು, ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲವೆನಲು ಆಗ ವಸಂತಮಾಲೆಯು ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು, ಮಹಾರಾಜೆಯೇ ಕೇಳು, ನಿನ್ನ ಮಗನು ಆದಿನ ಬಂದು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಈ ಅಂಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖಿಸಿ ಹೋಗುವಾಗ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿಹೋಗಬೇಕೆನಲು ನನಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿಂತ ಹೇಳಿ ಅಂತಹ ವಿಪತ್ತು ಸಂಭವವಾದಲ್ಲಿ ಕುರುಹುಗೋಸ್ಕರ ಈ ಭಾಪುರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೋ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ನನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ನಂಬುವರೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟ ಈ ಭಾಪುರಿ

ಯನ್ನು ಇಗೋ ನೋಡು ಈಗಲಾದರೂ ನೀನು ನಂಬಬಾರದೆ ? ಏತಕ್ಕೆ
ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಹೇಳುವಿಯೆಂದು ತೋಳ ಭಾಪುರಿಯನ್ನು ಅನಳಗ ತೋರಿಸಲು
ಆಗ ಕೇತುಮತಿಯು, ಭೀ ರಂಡೆಯೇ, ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ನಂಬಕ್ಕೆ ಅವಕೀರ್ತಿ
ಬಂದಿತು. ಇಂಥಾ ಭಾವುರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಇರುತ್ತವೆ
ಇದು ನಿನ್ನ ಕುಯುಕ್ತಿ ತಂತ್ರಗಳು. ಇದನ್ನು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆಯೇ ಎಲೆ
ಅಂಜನೆ, ಭ್ರಷ್ಟಳೆ ?

ರಾಗ—ತಾಳ

ಭೀ ಭೀ ನಡೆ ನಡೆ ಬೇಗ | ನೀಚಳೆ ನೀನಲ್ಲದೆ || ಪಲ್ಲ || ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ
ಮರೆಮಾಚುವೆಯೆನ್ನೊಳು || ಅ ಪಲ್ಲ || ದುರುಳಿಯೆ ನೀನಿಂತು | ಪರಪುರು
ಷನ ಕೂಡೀ | ಪರಿಯೊಳು ಗರ್ಭವ | ಧರಿಸುವೆಯ ಭೀ || ೧ || ಎನ್ನ
ಸುಕುಮಾರನು | ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡದೆ | ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷದಿಂ | ನಿನ್ನನು
ತೊರೆದಿರೆ || ೨ ||

ಜಾರಿಯೆ, ನೀನು ನಿನ್ನ ಈ ನೀಚಸಖೆಯರನ್ನೊಳಗೂಡಿಕೊಂಡು
ವಾಪಕ್ಕೂ ಅವಕೀರ್ತಿಗೂ ಹೆದರದೆ ಈ ಕೆಟ್ಟಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ನೀಚಳೆ
ಈ ಕ್ಷಣವೇ ನಮ್ಮ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೆರಳು ಎನಲು ಆಗ ಅಂಜನೆಯು
ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಅತಿ ದುಃಖದಿಂದ ತನ್ನ ಅತ್ತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು

ರಾಗ—ಕಾನಡ

ಏತಕೆ ಕೋಪಿವೆ | ಮಾತನು ಲಾಲಿಸು | ನೀತಿಯೆ ನಿನಗಿದು | ಪ್ರೀತಿಯ
ತೊರೆದಿಂತು || ೧ || ಪತಿಯೇ ದೇವನು ಎಂದು | ಸತತವು ನಂಬಿದ | ಸತಿ
ಯೊಳಿಂತು ನೀನು | ಖತಿಯನು ತಾಳ್ಪುದು || ೨ || ಸನ್ನುತ ಗುಣಮಣಿ | ಎನ್ನ
ಪತಿಯು ಬರು | ವನ್ನೆಗೂ ಎನ್ನನು | ಮನ್ನಿಸಿ ಪಾಲಿಸು || ೩ ||

ಅತ್ತೆಯೇ ನಿನಗೆ ನಂಬಿಗೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು ಸಮರ್ಥಳಲ್ಲ ಆದುದರಿಂದ
ನಿಮ್ಮ ಪುತ್ರನು ಬರುವವರೆಗಾದರೂ ಕ್ಷಮಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂಬ
ದೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೆಂದು ಅತ್ತೆಯಾದ ಕೇತುಮತಿಯನ್ನು ಅಂಜನೆಯು
ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು ಆಗ ವಸಂತಮಾಲೆಯು ಕೇತುಮತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು

ರಾಗ

ಈ ವರಿಯೊಳು ನೀನು | ಕೋಪವ ಮಾಡ್ದಿದೆ | ಭೂಪನ ರಾಣಿಯೆ | ಕಾವಾಡು

ಎಮ್ಮನು || ೧ || ಸತ್ಯತೀಲೆಯು ತಾನು | ದುಷ್ಕೃತ್ಯವ ಮಾಡಲು | ವೃಥಾ
ವಾಗಿ ನೀನರ್ಥದಿಂ ನೀಗುವೇ || ೨ || ಇಂದು ಕಾಡಿಗೆ ನೂಕೆ | ಬಂದು
ಪಾತಕವು | ಬಂಧವಾಗುವುದೈಸೆ | ನಿಂದಿಸುವರು ಜನರು || ೩ || ಭಿನ್ನವ
ಯೋಚಿಸಿ | ಬನ್ನವಪಡಿಸರೆ | ನಿನ್ನ ತನುಜ ಬರು | ವನ್ನೆಗೂ ಸೈರಿಸು || ೪ ||

ಎಲೈ, ಮಹಾರಾಣಿಯೇ ನಿನ್ನ ಸೊಸೆಯಾದ ಅಂಜನೆಯು ಪತಿವ್ರತಾ
ಶಿರೋಮಣಿ, ಸತ್ಯತೀಲಳು ಎಂದಿಗೂ ದುಷ್ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ
ನೀನು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ನೂಕಿಸಿದರೆ, ನಿನಗೆ ಘೋರವಾವವು ಸಂಭವಿಸುವುದಲ್ಲದೆ
ಲೋಕವೆಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸುವುದು ನೀನು ಅವಕೀರ್ತಿಗೆ ಗುರಿಯಾ
ಗುವೆ ನಾನು ಕೈಮುಗಿದು ದೀನಳಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಿರುವೆನು ಇನ್ನು ನಿನ್ನ
ಮನಸ್ಸಿನ ಕೋಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಸುಕುಮಾರನಾದ ವಾಯುವುತ್ರನು
ಬರುವವರೆಗೂ ಸ್ತರಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ಅನಂತರ ನಿನಗೇ ತಿಳಿಯು
ವುದು ಹಾಗಲ್ಲದೆ ನೀನು ದುಡುಕಿ ನಿನ್ನ ಹಟವನ್ನೇ ನೀನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳ
ಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಘೋರಪಾತಕ ಬಂಧವಾಗಿ ರೌರವ ನರಕ
ದಲ್ಲಿಳಿಯುವೆ. ಇದು ಸತ್ಯ ಎನಲು ಆಗ ಕೇತುಮತಿಯು ಅತಿ ಕೋಪದಿಂದ
ಚಾರನನ್ನು ಕರೆದು ಈ ವಸಂತಮಾಲೆಯು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಹರಟುತ್ತಾಳೆ
ಈ ವಸಂತಮಾಲೆಯನ್ನೂ ಅಂಜನೆಯನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಮಹೇಂದ್ರ
ಪುರದ ಸಮೀಪದ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಗ ಬಿಟ್ಟುಬನ್ನಿ ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಲು,
ಚಾರರು ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ನಡೆಸುವೆವು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಖಿ ಮತ್ತು ಅಂಜನೆ
ಯನ್ನು ಕುರಿತು, ಪರಸೇವೆಯೇ ಪರಮಕಷ್ಟ ಎನು ಮಾಡುವುದು
ನಿಮ್ಮಗಳನ್ನು ಕಾಡಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಣಿಯ ಆಜ್ಞೆ
ಯಾಗಿದೆ. ಆಕೆಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನು ವೈರವೋ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು ನಮಗೆ
ಅತಿ ಸಂಕಟವಾಗುವುದು ಎನಲು ಆಗ ಅಂಜನಾದೇವಿಯು ಅತಿ ದುಃಖದಿಂದ

ರಾಗ—ಮುಖಾರಿ—(ಹಾ ಧೈವವೇ ನೀಂ)

ಹಾ ಧೈವವೇ ನೀಂ ಯೇ ಗೈದೆಯೋ! ಹಾ ನಾಥ ನೀ ಎನ್ನ ಕೈ ಬಿಟ್ಟೆಯಾ
|| ಪಲ್ಲ || ಕಾನನರೇಗಳು ನಾನೆಂತು ವೋಗುವೆ || ಹಾನಿ ಬಂದೊದಗಿತೇ |
ಏನೂ ತೋರದೆ ಹಾ || ೧ || ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ವಾಪ | ಬಂಧವಾಗೆನ್ನನು |
ಇಂದು ಸಂಕಟಪಡಿಸೇ ಮಂದಭಾಗ್ಯಳು ನಾನು || ೨ || ದೇವರ ದೇವನೆ |

ಪಾವನಮೂರ್ತಿಯೆ | ಭಾವಿಸಿ ನಮಿಸುವೆ ಕಾಯ್ದುದೆನ್ನನು ನೀಂ || ೩ ||

ಹಾ ದೈವವೇ ನನ್ನ ಪತಿಯಿಂದಲೇ ಈ ಕಷ್ಟ ಸಂಭವಿಸಿತು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಗರ್ಭವು ಆನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ಇದು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಫಲವು ಲಭಿಸಿತು ಪತಿಯು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಈ ಧೂಮಕೇತು ಸಮಾಧಾತ ಅತ್ತೆಯಿಂದ ಈ ಕಷ್ಟ ಬಂತು ಹಾ ಎಂದು ಮೂರ್ಛೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸಖಿಯಾದ ವಸಂತ ಮಾಲೆಯು ಶೈಶೋವಚಾರ ಮಾಡಲು ಅಂಜನೆಯು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆದ್ದು ದೈವವಿಲಾಸವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳೋಣ ಅನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಚಾರರು ಬಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ, ದಯಮಾಡಿಸಬೇಕೆನಲು ಆಗ ವಸಂತಮಾಲಿ ನಿಯು ನಾನು ಅಂಜನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಲಾರೆನು ಎಂದು ಅಂಜನಾದೇವಿಯೊಂ ದಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗಲು ಚಾರರು ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಹೇಂದ್ರಪುರಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ತಾವು ವ್ಯಸನದಿಂದ ಎಲೈ ವನದೇವತೆಯರೇ ಈ ಅಂಜನಾದೇವಿಯನ್ನೂ ಸಖಿಯನ್ನೂ ನೀವು ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೈಮುಗಿದು, ನಮ್ಮಿಂದ ಯಾವ ಅಪರಾಧವಿದ್ದರೂ ಕ್ಷಮಿಸು ಇನ್ನು ನಾವು ಹೊರಡುವೆವು ಎನಲು ಅಂಜನೆಯು ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ದೈವವಿಲಾಸವಿದ್ದಂತೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಅಪರಾಧವೇನೂ ಇಲ್ಲ, ನೀವು ಹೊರಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆ ಚಾರರು ಅಂಜನೆಗೆ ವಂದಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಆಗ ಅಂಜನೆಯು ಅತಿದುಃಖದಿಂದ ಈ ಗರ್ಭವು ಅರಣ್ಯವಾಸಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಸಂಭವಿಸಿತೆ ? ಈ ನಿರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನದ ಈ ಘೋರ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಲಿ ? ಹಾ ದೈವವೇ !

ರಾಗ

ನಡುಗಾಡೊಳು | ಬಿಡುತೆನ್ನನು | ನಡೆಯುವರೇ ಹಾ ವಿಧಿಯೇ || ಕಡು ಸಂಕಟ | ಒಡಲೊಳರಿಸಿ | ಸುಡುವುದೆನ್ನನು | ತಡೆಯಲಾರೆನು || ೧ || ಪರಿ ಶಿಸದೆ ಎನ್ನ ಶುಶ್ರುವೆ ? ಜರಿದು ವಾತಕಿಯೆಂದು ಈಗ || ಚರಂದಲಿ ನೂಕಿ ಸಿದಳು | ಕರುಣವಿನಿತು ಇಡದೆ ಎನ್ನಾ || ೨ || ಧರಣಿಯೊಳಗೆ ತರುಣಜನ್ಮ ಇರಲುಬಾರದು ದೇವ || ಕರುಣಿಸೆನ್ನನು ಕೈಯ್ಯಬಿಡದೆ | ಪೊರೆಯೊ ಬೇಗ ಸ್ಮರಿಸೆ ನಿನ್ನಾ || ೩ ||

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಂಜನಾದೇವಿಯು ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಿರಲು ಆಗ ವಸಂತ
ಮಾಲೆಯು-ತಾಯಿಯೇ ನಿನಗೆ ಸಂಕಟವ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ,
ನಾನು ನಿನಗಿಂತಲೂ ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗಿ ದುಃಖವುಳ್ಳವಳಾಗಿದ್ದೇನೆ ಈ
ಗಾಢಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಘೋರಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರೂರ ವೃಗಗಳ ಆರ್ಭಟ
ಗಳಿಗೆ ನೀನು ಭಯಪಡಬೇಡ ಇಗೋ ನೋಡು ನಾನು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ನಿನಗೆ
ಕಾವಲಾಗಿರುವೆನು ನಿನ್ನ ಪತಿವ್ರತಾಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಶಾಂತ
ವಾಗುವುವು. ನೀನು ವ್ಯಸನವನ್ನು ಬಿಡು ಇಗೋ ನೋಡು ಬೆಳಗಿನ
ಚಿಹ್ನೆಗಳು ತೋರಿಬರುತ್ತವೆ ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಈಗ
ಧೈರ್ಯದಿಂದಿರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ ನಿನ್ನ ತವರೂರಾದ ಮಹೇಂದ್ರ
ಪುರಿಯು ಇದೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಚಾರರ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿದರೆ
ನಿನ್ನನ್ನು ಹೆತ್ತವರಾದ ನಿನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡುವರು
ಇನ್ನು ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಬಿಡು. ನಡೆ ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಅಂಜನಾದೇವಿಯನ್ನು
ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾ ಮಹೇಂದ್ರಪುರದ ಹೊರಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬರಲು ಅಲ್ಲಿದ್ದ
ಚಾರರು ತಾಯಿಯೆ ವಂದಿಸುವೆವು ಇವೇನು ನೀನು ತುಂಬಾ ವ್ಯಸನದಿಂದಿ
ರುವೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ ಇಗೋ ಈ ಸಖಿಯಾದ ವಸಂತಿಯೂ ಬಂದಿರು
ತ್ತಾಳೆ ಕಾರಣವೇನು ಎನಲು ಆಗ ವಸಂತಮಾಲೆಯು ಚಾರನನ್ನು ಕುರಿತು
ಈಕೆಯು ಪತಿಯಿಲ್ಲದ ವೇಳೆಗೆ ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆಂದು ಅತ್ತಿಮಾವಂದಿರು
ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ
ಆತನ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಈಕೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು
ಹೇಳಲು ಆಗ ಚಾರರು ಮಾಹೇಂದ್ರರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ದೊರೆಗೆ ವಂದಿಸಿ
ಸ್ವಾಮಿ, ತಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯಾವ ಅಂಜನಾದೇವಿಯನ್ನು ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷಗಳಿಂದ
ಅವಳ ಪತಿಯಾದ ಪವನಂಜಯನು ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಸೇರದೆ
ತೊರೆದು ವರುಣ ರಾಜನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ, ಆ ದಿನ
ರಾತ್ರಿ ಮರಳಿ ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಸತಿ ಅಂಜ
ನೆಯ ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲಿ ಸುರತಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸಿ
ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದೆ ಮುಖ ತೋರಿಸದೆ ವರುಣನ ಸಮರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಾನೆ.
ಅಂಜನಾದೇವಿಗೆ ಗರ್ಭವಂಕುರಿಸಲು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅತ್ತಿಮಾವಂದಿರು

ತಿಳಿದು ಅವಳ ಸಖಿಯಾದ ವಸಂತಮಾಲೆಯೊಡನೆ ಅಂಜನಾದೇವಿಯನ್ನು
ಕಾಡಿಗೆ ನೂಕಿಸಿದ್ದಾರೆ ಈಗ ಅವರೀರ್ವರೂ ತುಂಬಾ ನ್ಯಸನಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿ
ಈ ಸಮೃದ್ಧ ನಟ್ಟಣದ ಹೊರಬಾಗಿಲಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿ
ದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಆಗ ಮಾಹೇಂದ್ರ ರಾಜನು ಹಾ ನಿಧಿಯೇ ಹೆಣ್ಣು
ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮ್ಮ ರಾಣಿಯು ಇಷ್ಟವೇವತಾ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಪಡೆದ ಪತಿ
ವ್ರತಾ ಶಿರೋಮಣಿಯಾದ ನನ್ನ ಪುತ್ರಿಗೆ ಈ ದುರವಸ್ಥೆಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತೆ
ಇನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿ ಫಲವೇನು ಅವಳ ಅತ್ತಿ ಮಾವಂದಿರು ಅವಳಲ್ಲಿ ಅವರಾಧವನ್ನಾ
ರೋಪಿಸಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿರುವ ಪುತ್ರಿಯನ್ನು ನಾನು ಪಾಲಿಸುವುದುಚಿತವಲ್ಲ. ಅವ
ಖ್ಯಾತಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಿ—

ಕಂದ-ರಾಗ

ಪತಿಕುಲಕವರ್ಕೀಯೆನ್ನ | ಸುತೆಯಿಂ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿತು ಮತ್ತೆನ್ನ ಅನ್ವಯ
ಕ್ರಿದು || ಕ್ಷಿತಿಯೋಳ್ ನೈಜಂಜಾತಿಯ | ಮತಿವಂತರು ಇತ್ತ ಬಳಕ ಕುಲ
ಕಿಲ್ಲವೆಂಬರಾ ||

ಚಾರನೆ ನನ್ನ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಈ ನಗರದ ಎಲ್ಲೆಯಿಂದ ದೂರಮಾಡು
ಬಂದು ಕ್ಷಣವೂ ನಾನಕಾಶ ಮಾಡಕೂಡದು ಎಂದು ದೊರೆಯ ಆಜ್ಞೆ
ಮಾಡಲು ರಾಣಿಯಾದ ಮನೋವೇಗೆಯು ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿ,
ತಿಳಿದು ಅತಿ ದುಃಖದಿಂದ ಮಗಳ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದು
ಹಾ ಪುತ್ರಿಯೇ ಮುಂದೇನು ಗತಿ—

ರಾಗ-ನಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ-ರೂಪಕತಾಳ-

ಸುತೆಯೆ ನಿನ್ನನಗಲಿ ನಾನು | ಕ್ಷಿತಿಯೊಳೆಂತು ಬಾಳ್ವೆನಾ ಹಾ || ಸತಿಶೀಲೆಯೆ
ಬಲುಕಾಡಿಗೆ | ಪಿತನೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನೆ ಹಾ || ೧ || ಅವನುತಿಯೊಳ ವಿಚಾರ
ಯೆಂದು | ಕುವರಿಯನ್ನು ವನಕೆ ನೂಕಿ | ವಿವಿಧಾಪತ್ತಿಗೆಡೆ ಮಾಡಿರೆ | ಭುವಿ
ಯೊಳೆಂತು ಜೀವಿಸಲಿ || ೨ || ಸುಗಣೆಯೆಂದು ಮನಕೆ ತಿಳಿದೇ | ಮಗ
ಳನ್ನಳಿಯ ಬರುವತನಕ | ಮಿಗೆ ತಾಳದೆ ಮೊಗನೋಡದೆ | ಬಗೆಯದೆಂತು
ಸೈವ ಹಾ ಹಾ || ೩ ||

ಹಾ ಪುತ್ರಿಯೇ ನನಗೆ ನೂರು ಮಂದಿ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೂ ಇಷ್ಟ
ದೇವತಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ನಿನ್ನೋರ್ವ ಸುಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅತಿ

ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿದ್ದ ನನಗೆ ಈ ದುರವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತೆ ನೀನು ಆ ಘೋರವಾದ ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ಕ್ರೂರ ವೃಗಗಳ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸುವೆ ನಿನ್ನ ಅತ್ತೆಮಾವಂದಿರಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗನು ಬರುವವರೆಗೂ ತಡೆಯಬಾರದಾಗಿತ್ತೇ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ದುರವಸ್ಥೆಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಹಾ ಧೈವವೇ ಮುಂದೇನು ಗತಿಯೆಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತಾ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರಲು ಮನೋವೇಗೆಯ ಸಖಿಯು ಎಲೆ ಮಹಾರಾಣಿಯೆ ನಿನ್ನ ದುಃಖವು ವ್ಯರ್ಥವಾದದ್ದು ಮಹಾರಾಜನು ನಿಯಮಿಸಿದ ಶಾಸನವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರು ಸಮರ್ಥರು? ಆ ನಿನ್ನ ಕುವರೀಮಣಿಯ ಪ್ರಭಾವವೇ ಆಕೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ಇನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೇನು ಈ ವ್ಯಸನ ಬಿಡು ನಡೆ ಹೋಗೋಣ ವಿಧಿಯನ್ನು ವೀರರು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಖಿಯೂ ಮನೋವೇಗೆಯೂ ಅರಮನೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಲು, ಇತ್ತ ಅಂಜನೆಯು ತನ್ನ ಸಖಿಯೊಡನೆ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಬಂದು ಹಾ ವಿಧಿಯೇ ನನ್ನ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತಪಾಪ ಕರ್ಮವು ಎಷ್ಟು ದುರ್ಗಟವಾಗಿರುವುದು ನನ್ನನ್ನು ಹೆತ್ತ ತಂದಿತಾಯಿಗಳೂ ನನ್ನನ್ನು ವಾಲಿಸದೆ ಕಾಡುಪಾಲು ಮಾಡಿದರೇ ಎಂದು ಅಂಜನೆಯು ದುಃಖಿಸುತ್ತ

ರಾಗ—ಕಾನಡ

ಅಡಿಯಿಡಲಾರೆನೇ | ಸುಡುತಿದೆ ಭೂಮಿಯು | ಅಡವಿಯೊಳ್ ಚರಿಸಲು |
ಕಡು ಸಂಕಟವಕಟ || ೧ || ಕಲ್ಲುಮುಳ್ಳನು ತುಳಿಯೆ | ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ ನಾನು |
ತಲ್ಲಣಿಸುವೆನೆ ಹಾ | ಎಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಲಿ || ೨ || ಹಸಿವು ತೃಶೆಯನು | ಬಿಸಿಲ
ಬೇಗೆಯನು ಸ | ಹಿಸನು ಸಖಿಯೆ ನಾನು | ವಶಳಾದೆ ಕಷ್ಟಕೇ || ೩ ||
ಅತ್ತೆಮಾವಂದಿರು | ಪೆತ್ತ ಜನಕ ಸಹ | ಇತ್ತ ನೂಕಿದರೆನ್ನಾ | ನೆತ್ತಪೋಗಲಿ
ಈಗ || ೪ || ದೇವರ ದೇವನೇ | ಭಾವಜ ವಿಜಯನೆ | ಪಾವನಮೂರ್ತಿಯೇ |
ಕಾಯ್ದುದು ಯೆನ್ನನೇ || ೫ ||

ಅಂಜನಾದೇವಿಯು ಪ್ರಲಾಪಿಸಿ ಮೂರ್ಛಾಕ್ರಾಂತಳಾಗಲು ಆಗ ಸಖಿಯು ತಣ್ಣೀರನ್ನು ಸೇಚಿಸಿ ತಳಿರುಗಳಿಂದ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಬೀಸಿ ಶೈತ್ಯೋಪಚಾರ ಮಾಡಲು ಅಂಜನೆಯು ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚತ್ತು ಹಾ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನೇ ನಿನ್ನ ಸಮೀಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಇಂಥಾ ಕಷ್ಟ ದಶೆಯು ನನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾ

ಯಿತು ಹಾ ನಾಥನೆ ಬೇಗ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕಾವಾಡಬಾರಜೆ—

ರಾಗ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿಕಾಪಿ-ರೂಪಕತಾಳ—

ವೀರಸಾರ| ಧುರದೀರ| ಸಂಹಾರ| ಹಾ ಹಾ || ನಲ್ಲ || ನಾಥನೆ ನಿನ್ನಯ|
ಮಾತೆಯು ಮಾಡಿದ| ರೀತಿಯಿಂ ನೊಂದೇ| ಕಾಂತಶಾಂತ || ೧ || ನೀರಸ
ಕಾಣದೇ| ಚಾರು ಮುಖೇಂದುವ| ವಿಾರಿದ ಕಷ್ಟ| ಪಾರವಾರ || ೨ ||

ಆರೈ ಸುಪುತ್ರನೇ| ಭಾರೈ ವಿವತ್ತನು| ತ್ವರೈ ನೀಗುನೀ| ಶೌರೈವರೈ || ೩ ||

ಹಾ ಆರೈಪುತ್ರನೇ ನೀನು ಯಾವಾಗ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕಾವಾಡ
ತ್ತೀಯೋ ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿ ಕಾಡುವಾಲಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಜಗದೀಶನಿಗೂ
ಕೃಪೆ ಬಾರದೆ ಎಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರಲು ಸವಿಯು ಅಂಜನೆಯೇ ಈ ದುಃಖವನ್ನು
ಬಿಡು ಇಗೋ ನೋಡು, ಪತಿವ್ರತಾ ಮಹಿಮೆಯು ಬಹುಶ್ಲಾಘನೀಯವಾ
ದುದು ಆದುದರಿಂದಲೇ ದುಷ್ಟವ್ಯುಗಗಳೆಲ್ಲಾ ಪರಸ್ಪರ ವೈರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಮೇವನ್ನು ಮರೆತಿವೆ ಇದು ಹಾಗಿರಲಿ, ಇಗೋ ನೋಡು ಸಮಾಪದಲ್ಲಿರುವ
ಈ ವರ್ವತವು ಎಷ್ಟು ಮನೋಹರವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯೇನಾದರೂ ವಿಶೇಷವಿರ
ಬಹುದು ಹೋಗೋಣ ಬಾ ಎಂದು ಆ ವರ್ವತದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮುನಿ
ಶ್ರೀಷ್ಠರನ್ನು ಕಂಡು ಅವರ ವಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ

ರಾಗ-ಕಾನಡ—

ಮುನಿವರ ವಾಲಿಸು| ವಿನಯದಿಂ ಬೇಡುವೆ| ಘನಮಹಿಮನೆ ಎಮ್ಮ ಮನ
ದನು ತಾವವ || ೧ || ಘೋರ ಕಾನನದೊಳಿ| ನಾರಿಯರೀರ್ಪರ| ವಿಾರಿದ
ಕಷ್ಟವ| ಪಾರುವಾಡಿಸು ಬೇಗ || ೨ || ನಮಿಸುವೆ ನಿಮ್ಮಯ| ವಿಮಲ
ಪಾದಂಗಳಿಗೆ| ಕ್ಷವಿಸುತೆ ಎಮ್ಮಯ| ಶ್ರಮವನು ಹರಿಸು || ೩ ||

ಮುನಿಶ್ರೀಷ್ಠರೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾವಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲು
ಆಗ ಯತಿಶ್ರೀಷ್ಠರು ಅವರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಅಬಲೆಯಿರಾರಾ, ನೀವು
ಬಹು ಬಳಲಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟವು ಕೂಡಲೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುದು
ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿರಿ ಎನಲು ವಸಂತಮಾಲೆಯು ಸ್ವಾಮಿ ಮುನೀಂದ್ರರೆ! ನಮ್ಮ
ರಾಣಿಗೆ ಈ ವಿಪತ್ತು ಏನು ಕಾರಣ ಸಂಭವಿತು ದಯವಿಟ್ಟು ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗ
ಬೇಕು ಎನಲು ಆಗ ಮುನಿಯು ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು, ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಯೆಂತಲೂ ಈಕೆಯ ಸವತಿ ಕನಕೋದರಿಯೆಂತಲೂ ಈ ಇಬ್ಬರು ರಾಜ

ಪ್ರತಿಯರಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯವಳಾದ ಕನಕೋದರಿಯು ಹಿರಿಯವಳಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು
 ಪೂಜ ದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನಜೀವರ ಬಿಂಬವನ್ನು ಇದರ ದಿಶೆಯಿಂದ
 ಪ್ರತಿ ದಿವಸವೂ ಭೋಜನವು ಕಾಲಾಂತರವಾಗುತ್ತೆಂದು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಬಚ್ಚಿಡಲು
 ಅಕ್ಕನು ಅದನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡುವನೆಗೂ ಊಟ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು
 ವ್ರತ ಮಾಡಲು ಕಿರಿಯವಳಾದ ಕನಕೋದರಿಯು ಹೆದರಿ ಆ ಬಿಂಬವನ್ನು
 ತಂದು ಕೊಡುವವರೆಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಘಳಿಗೆಗಳು ಕಾಲ ಅಂತರವಾಯಿತು
 ಆ ಜನ್ಮದ ಕನಕೋದರಿಯೇ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಈ ಅಂಜನಾದೇವಿಯೆಂದು ಹೆಸ
 ರನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಈಕೆಗೆ ಈ ಭವದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳು ಆ ದೋಷ
 ದಿಂದ ಪತಿಯು ತೊರೆದು ತಂದೆತಾಯಿಗಳೂ ಬಂಧುಗಳೂ ತೊರೆದರು ಆ
 ಪಾಪಶೇಷವು ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಈ ಅಂಜನೆಯಲ್ಲಿ
 ಪುಣ್ಯ ಪುರುಷನೂ, ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯೂ, ಲೋಕಖ್ಯಾತನೂ, ಸ್ಫುರದ್ರಾ
 ಪಿಯೂ ಆದ ಪುತ್ರನು ಉದಯಿಸುವನು. ಅನಂತರ ಸಕಲ ಕಷ್ಟನಿವಾರಣೆ
 ಯಾಗಿ ಸರ್ವರೂ ಅನಂದಿಸಿ ಸುಖವಾಗುವುದು ಎನಲು ಆಗ ವಸಂತ
 ಮಾಲೆಯು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷವಟ್ಟು ಸ್ವಾಮಿ ಈಗ ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರವೃಗ
 ಗಳ ಭೀತಿಯಿಂದ ನಾವು ಜೀವಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಅದಕ್ಕುವಾಯವೇನು ಅಪ್ಪಣೆ
 ಯಾಗಬೇಕು ಎನಲು ಆಗ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರು-ಅಬಲೆಯಿರಲಿ ಈ ಗುಹೆಗೆ
 ಮಂತ್ರವೋಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಭಯವೂ ವಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.
 ಆದ್ದರಿಂದ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿರಿಯೆಂದು ಹೇಳಿ ತಾನು ಬೇರೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹೊರಟು
 ಹೋಗಲು ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ಅಂಜನೆಯು ಸಖಿಯನ್ನು
 ಕುರಿತು ಈ ರಾತ್ರಿ ಬಹು ಗಾಢಾಂಧಕಾರವಾಗಿರುವುದು, ಇದರಿಂದ ಅತಿ
 ಭಯಂಕರವಾಗಿ ತೋರುವುದು. ಕ್ರೂರ ವೃಗಗಳ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ
 ನನ್ನ ಹೃದಯವು ಕಂಪಿಸುವುದು ಅಯ್ಯೋ ಇನ್ನೇನು ಗತಿ ಎನಲು ಆಗ ಆ
 ಸಖಿಯು ನಿಜ ಈ ಭಯದಿಂದ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ನಾಲಿಗೆಯು
 ಹಿಂದಕ್ಕೆಳೆಯುವುದು. ಅಯ್ಯೋ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರು ಈ ಗುಹೆಗೆ ಮಂತ್ರಿಸಿ
 ದ್ದೇವೆಂದೂ ಭಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನಿಜವಾಗಿತ್ತು ನಾವು
 ಅಬಲೆಯರಾದ್ದರಿಂದ ಚಿತ್ತವು ಕಂಪಿಸುವುದು ಮ.ನಿಗಳ ಮಾತು
 ನಂಬಿದಾಗ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಸಿಂಹವು ಬರಲು ಆಗ

ಅಂಜನೆಯು ಸಖಿಯೆ ಸಿಂಹವು ಈ ಗುಹೆಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ.
ಇನ್ನೇನು ಗತಿ ಎಂದು ದುಃಖದಿಂದ—

ಹಾ ವಿಧಿಯೇ! ಈ ರೀತಿ ಗೃಹಿಯಾ ||ವಲ್ಲ|| ಕ್ರೂರ ವೃಗೇಂದ್ರವೂ|ಭೂರಿ
ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಲಿ| ದ್ವಾರ ಸಮಾಪದೊಳ್| ಸಾರುತೆ ಬರುವುದು ||೧||
ಪತಿಯೆ ನಿನ್ನನಗಲಿನಾಂ| ವೃಥೆಯೊಳು ಬಳಲುತ್ತೆ, ಹತಭಾಗ್ಯಳಾದೆನು ||
ಗತಿಯೇನು ಮುಂದೆ ಹಾ ||೨|| ಮುನಿವರ ನೆಸಗಿದ| ಘಗಮಂತ್ರ ಮಹಿ
ಮೆಯು| ಅನುವು ತಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ| ಘನಕಷ್ಟವದಗಿತು ||೩||

ಎಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತಿರಲು ಸಖಿಯು ತಾಯಿಯೇ ಹೆದರಬೇಡ
ಮಹಾ ಮುನೀಶ್ವರರು ಆಡಿದ ನುಡಿಯು ಎಂದಿಗೆ ತಪ್ಪೀತು ಇದು ನಿನ್ನ
ಪಾಪಶೇಷವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೋ ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಸಿಂಹವು ಮಾರಿ ಭಕ್ಷಿಸಿ
'ಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ನಿನಗೆ ಅನಾಯಾಚಾರದಂತೆ ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನೇ ಅದಕ್ಕೆ ಆಹಾರ
ವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸುವೆನು ಭಯವಡಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡು
ತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಗುಹೆಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅರ್ಭಟಿಸಲು ಆಗ ಆ
ಸಖಿಯು ಆವಧ್ವಾಂಧನ ಅನಾಧರಕ್ಷಕ ಧಯಾನಿಧಿ ಸುರನರಾದಿಗಳೇ ವನ
ದೇವಿಯೇ ಶಿಶುವಿನ ಪುಣ್ಯ ದೇವತೆಯೇ, ಯಾರಾದರೂ ಈ ಗರ್ಭಿಣಿಯನ್ನು
ಕಾಪಾಡಬಾರದೆ ಹಾ ಅಕಟ ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಂತ
ರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ವಿಮಾನಾರೂಢರಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಣಿಚೂಲ ದೇವನೂ ರತ್ನ
ಚೂಲ ದೇವಿಯೂ ಈ ಆರ್ತ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಮಣಿಚೂಲ ದೇವನು
ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಶರಭಾಕೃತಿಯನ್ನು ತಾಳಿಕೊಂಡು ಸಿಂಹವನ್ನು ಓಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ
ಬರಲು ಆಗ ವಸಂತಮಾಲೆಯು ಈ ಸಿಂಹವೂ ಅಲ್ಲದೆ ಶರಭವೂ ಬಂದಿತಲ್ಲಾ
ಏನು ಮಾಡುವುದು ಅತಿ ಭಯವಾಗುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ
ಸಿಂಹವು ಓಡಿಹೋದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಸಖಿಯೇ ಶರಭವು ಸಿಂಹವನ್ನು ಓಡಿ
ಸಿತ್ತು ಇದೇನಾಶ್ಚರ್ಯ ಶರಭವೂ ಮಾಯವಾಯಿತು ಇನ್ನು ಧೈರ್ಯವಾ
ಯಿತು ಅನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಗಂಧರ್ವರು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯರೂಪಿನಿಂದ ಬಂದು ಅವ
ರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಸಖಿಯು ಈ ಮಹಾನುಭಾವರಿಂದಲೇ ಈ ಉಪಸ
ರ್ಗವು ಪರಿಹಾರವಾಗಿರುವುದೇ ನಿಜವಾದದ್ದು ಅನ್ನಲು ಗಂಧರ್ವ ಸ್ತ್ರೀಯಾದ
ರತ್ನಚೂಲ ದೇವಿಯು ಅಂಜನೆಗೆ ವಂದಿಸಿ ನೀವು ಸುಖವಾಗಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಆರ್ತ

ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸೈರಿಸಲಾರದೆ ನನ್ನ ಪತಿಯು ಶರಭಾಕೃತಿಯನ್ನು ತಾಳಿ
ಸಿಂಹವನ್ನು ಓಡಿಸಿದನು ನಾವು ಗಂಧರ್ವರು ನಾವು ನಮ್ಮ ಲೋಕಕ್ಕೆ
ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರು ಅದೃಶ್ಯರಾದರು. ಅಂಜನೆಯು ಸಖೀ
ನಿನ್ನ ಮಾತೇ ನಿಜ ಈಗ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯವಾಯಿತು ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ
ಅಂಜನಾದೇವಿಗೆ ಪ್ರಸವ ವೇದನೆಯು ತೋರಲು—

ಮಂಗಳ ದಿನದ ಮಧ್ಯಮ ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ | ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರೆ ತಾರೆಗಳು||

ಅಂಗನೆ ಅಂಜನೆಯು ದರದಿ ಜನಿಸಿದ | ತುಂಗ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಹಣುಮಹನು||

ಶುಭ ದಿನದ ಅಂಜನೆಯು ಸ್ಫುರದ್ರೂಪಿಯಾದ ಗಂಡು ಮಗುವನ್ನು
ಹೆತ್ತಳು. ಈ ಪುಣ್ಯ ಪುರುಷ ಶಿಶುವು ಹುಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿದ್ದ
ಕತ್ತಲೆಯೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದಂತೆ ಬೆಳಕಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದೆ
ಸಖಿಯೆ ಅಂಜನೆಯೇ ನಿನ್ನ ಈ ಶಿಶುವಿನ ಶರೀರಕಾಂತಿಯಿಂದ ಈ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ
ಆವರಿಸಿದ್ದ ಕತ್ತಲೆಯು ಹೋಗಿ ಬೆಳಕಾಗಿರುತ್ತದೆ ನೋಡು ನಿನ್ನ ಕುವರನಿಗೆ
ರಾಜಚಿಹ್ನೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಯತೀಂದ್ರರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಎಂದಿಗೂ
ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ಇನ್ನು ನೀನು ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಬಿಡು ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು
ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಅನುರಹದ್ವೀಪದ ಶ್ರೀಪುರಾಧೀಶ್ವರನಾದ ಪ್ರತಿ
ರವಿವೇಚರನು—

ಪ್ರತಿರವಿವೇಚರನಭದ ಮಾರ್ಗದೊಳು | ಅತಿತ್ತರೆಯಿಂದಲಿ ಬರುತಿರಲು||

ಗತಿಸದೆ ತನ್ನ ವಿಮಾನವು ನಿಲ್ಲಲು | ಅತಿಶಯವೇನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ||

ಪ್ರತಿರವಿವೇಚರನು ಅಂತರಿಕ್ಷ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿಮಾನಾರೂಢನಾಗಿ .
ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವಿಮಾನವು ಇವರಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಲಿಸದೆ ನಿಲ್ಲಲು
ಇದಕ್ಕೇನು ಕಾರಣವೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ, ಏನು ಅಶ್ಚರ್ಯವಿದೆಯೋ ಭೂಮಿಗೆ
ಇಳಿದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಬಂದು ನೋಡಿ, ಇದೇನು
ಇಬ್ಬರು ಸ್ತ್ರೀಯರಿದ್ದಾರೆ ಇವರನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು
ಕರಗುವುದು ಅದುದರಿಂದ ಈ ಅಬಲೆಯರು ನನ್ನ ಸಂಬಂಧವರಾಗಿರಬೇಕು.
ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನೋಡುವೆನೆಂದು ಗುಹೆಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರಲು ವಸಂತಿಯು
ಅಂಜನೆಯೇ ಅಬಲೆಯರಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಓರ್ವ ಪುರುಷನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ
ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಎಲೈ ನೀನಾರು ದೂರ ನಿಲ್ಲು ಎಂದು

ಹೇಳಲು ಆಗ ಆ ಪ್ರತಿರವಿಖೇಚರನು ಸಖಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅಬಲೆಯಿರಾ ಅಂಜಬೇಡಿ ನಾನು ಅಂತರಿಕ್ಷ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿಮಾನಾರೂಢನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ವಿಮಾನವು ಚಲಿಸದೆ ನಿಲ್ಲಲು ಇಲ್ಲಿ ಏನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ನೋಡೋಣವೆಂದು ಇಳಿದು ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಲು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬಹಳವಾಗಿ ಕರಗುವುದು ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ಯಾರು, ಈ ಮಗು ಯಾವುದು, ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ರಲು ಕಾರಣವೇನು ವಿಪ್ರರಿಸಿ ಹೇಳು ಎನಲು, ಆಗ ವಸಂತಮಾಲಿನಿಯು ಪ್ರತಿರವಿಖೇಚರನನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲೈ ಆರ್ಯನೆ ನಿನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆಪ್ತ ಬಂಧುವನ್ನು ನೋಡಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತೆ. ನಿನ್ನ ರೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಲೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ ಎನಲು ಆಗ ಆ ಪ್ರತಿರವಿಯು—ಎಲೈ ಅಬಲೆಯೆ ನಾನು ಅನುರಹ ದೀಪದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪುರದಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರಸೂರ್ಯನಿಗೂ ಅವನ ಪತ್ನಿ ಸೌಂದರಿಗೂ ಜನಿಸಿದ ಪುತ್ರ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಪ್ರತಿರವಿಯು ನಾನು ಅಂಗವಿಚಿಗಳೆಂಬ ಕೇವಲಿಗಳ ಪೂಜಾದರ್ಶನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕಾರಣದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ವಿಮಾನವು ನಿಲ್ಲಲು ನೋಡೋಣವೆಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು ಇದೇ ನನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವು-ಇನ್ನಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದಷ್ಟೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆಗ ವಸಂತಿಯು ಈ ನಮ್ಮ ರಾಣಿಯು ಮಹೇಂದ್ರ ಪುರದ ದೂರೆಯಾದ ಮಾಹೇಂದ್ರನೆಂಬ ಖೇಚರನಿಗೂ ಆತನ ಪತ್ನಿ ವ.ನೋವೇಗೆಗೂ ಸುತಿಯಾದ ಅಂಜನಾದೇವಿಯು, ಈಕೆಯನ್ನು ಆದಿತ್ಯಪುರದ ದೂರೆಯಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದಖೇಚರನ ಕುಮಾರ ವಾಯಕುಮಾರನು ವಿವಾಹವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಈ ಅಂಜನೆಯನ್ನು ತೊರೆದು ವರುಣನ ಸಮರಕ್ಕೆ ಹೋದ ದಿನದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ನೆನೆದು ಬಂದು ಸುರತ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ತಾನು ಬಂದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸದೆ ಮತ್ತು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗಾಗಿಯೇ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಕೂಡಲೇ ಈಕೆಯು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದುದರಿಂದ ಈಕೆಯ ಆತ್ಮಮಾವಂದಿರು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ನೂಕಿದರು ಅಲ್ಲಿಂದೀಕೆಯು ತಂದೆಯ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅವರೂ ಸೇರಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟರು. ನಾನೇ ವಸಂತಮಾಲೆಯೆಂಬ ಸಖಿಯು ಈಕೆಯೊಡನೆ ಈ ಗುಹೆಯನ್ನು ನೇರಿದೆನು. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಮಗುವು ಜನಿಸಿತು, ಎನಲು

ಆಗ ಪ್ರತಿರವಿಯು ವಸಂತಿಯೇ ಈ ಅಂಜನೆಯ ಸೋದರ ಮಾವನೇ ನಾನು ಇನ್ನು ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಬಿಡು, ಎನಲು ಆಗ ಅಂಜನೆಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾನನಿಗೆ ವಂದಿಸಲು ಪ್ರತಿರವಿಯು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ನಿನ್ನ ಸುತ ಸಖಿಯರೊಡನೆ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಶ್ರೀಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ—

ಪ್ರತಿರವಿಚರ ಸೋನೆ ಅಂಜನೆಯ | ಸುತಸಖಿವರಸಿ ವಿಮಾನದೊಳು |

ಆತಿಜವದೀ ತನ್ನ ಶ್ರೀಪುರವರಕ್ಕೆ | ಗತಿಸಿದನುನಭಮಾರ್ಗದೊಳು ||

ಎಂದು ಅವರುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಂತರಿಕ್ಷ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಬಂದು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣವಾದ ಶ್ರೀಪುರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ವಿಮಾನದಿಂದ ಅಂಜನೆಯ ಮಗುವು ಒಂದು ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಆಗ ಅಂಜನೆಯು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಸಖಿಯೇ ಈ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ರಾಜಸುತ್ತಿರುವ ದರ್ಪಣದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನಾದ್ದರಿಂದ ಶಿಶುವು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ ಈಗೇನು ಮಾಡಲಿ ಹಾ ಸುತನೆ ಮುಂದೇನು ಗತಿ. ಹಾ ಮಾತುಲನೇ, ಈ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿ ಪತಿ ದುಃಖವನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದನು ಈಗ ಈ ವಿಮಾನದಿಂದ ಭೂಪತನವಾದ ಪಸಳೆಯು ಜೀವಸಹಿತನಾಗಿರುತ್ತದೆಯೆ, ಅಯ್ಯೋ ನನಗೇನು ಗತಿಯೆಂದು ತನ್ನ ಸೋದರ ಮಾವನಾದ ಪ್ರತಿರವಿಯ ವಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಆಗ ಪ್ರತಿರವಿಯು ಯಾಕಮ್ಮ ದುಃಖಿಸುತ್ತೀಯೆ ನಿನ್ನ ಮಗು ವಿಗೆ ಅಪಾಯ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ ವಿಮಾನವನ್ನು ಇಳಿಸಿ ಹೋಗಿ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಬಂದು ನೋಡಲು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು—

ಪತನದ ಘಾತದ ಹತಿಯೊಳು ಶಿಲೆಯು | ಶತಭಿದ್ರಗಳಾಗಿರೆ ನೋಡಿ ||

ಅತುಳ ಪರಾಕ್ರಮ ಸುತನಿನೆಂದು | ಅತಿಸಂತಸದಿಂ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ||

ಪ್ರತಿರವಿಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಗುವನ್ನು ಕಂಡು—

ಶಿಶುಪತನದಿಂದೀ ಪರ್ವತ | ಮಶನಿಯ ಹತಿಯಿಂದ ಒಡೆದ ಪರಿಹಜನೆ ಮೇಣ್ || ಶಿಶುಗುಂಡುಗಳೊದೆಯುತ್ತ | ಕುಶಲದೊಳ್ ಹುದರಿಯ ಶಿರಮು ಚೆಂಡಾಡುವವೋಲ್ ||

ಈ ಶಿಶುವಿನ ಪುಣ್ಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಸಾಧ್ಯವು ಈ ಮಗು ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ಪರ್ವತದ ಬಂಡೆಯು ಭಿದ್ರಗಳಾಗಿ ಒಡೆದು

ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ, ಏನು ವಿಚಿತ್ರವು. ಈ ಶಿಶುವಿನ ಪುಣ್ಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಎಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳೋಣ ಅನ್ಯಾ ಅಂಜನಾ! ನಿನ್ನ ಪುತ್ರನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ನೋಡಿದೆಯಾ ಮಗುವನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೋ ಎನಲು ಆಗ ಅಂಜನೆಯು ಅಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟವಳಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮುದ್ದಾಡಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ವ್ರತರವಿಖೇಚರನು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸಿ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ ಬಂಧುಗಳನ್ನು ವೈಧಿಕರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಶುಭ ದಿನದಲ್ಲಿ—

ವ್ರತರವಿಖೇಚರ ನೊನೆ ಅಂಜನೆಯ! ಸುತನಿಗೆ ಹನುಮಂತನೆಂಬ ||

ಅತಿಶಯ ನಾಮಕರಣನೆಸಗಿದ| ಹಿತದೊಳು ಸಲಹುತಲಿರುತ್ತಿರಲು||

ಅಂಜನಾದೇವಿಯ ಸುತನಿಗೆ ಹನುಮಂತನೆಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿಸಿ, ಅತಿವೈಭವದಿಂದ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಅತಿ ಸಂತೋಷಚಿತ್ತನಾಗಿ ಅವರುಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಲಹುತ್ತಾ ಐದನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಚೌಲಕರ್ಮ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಅತಿ ವೈಭವದಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಿದನು—

ಇತ್ತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪವನಂಜಯನು ವರುಣ ರಾಜನನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಖರ ದೂಷಣಾದಿಗಳ ಸೆರೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ, ರಾವಣ ಸಾರ್ವಭೌಮನಿಂದ ಅಸ್ವಣಿ ಪಡೆದು ಹಿಂದಿರುಗಿ ತನ್ನ ಸೇನೆ ಸಮೇತನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಖ ನಾದ ಪ್ರಹಸಿತನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾಯುಕುವರನು ನೋಡಿ ಮಿತ್ರನೇ ಏತಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತೀಯೆ ಈ ದುಗಡವೇನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳು ಪ್ರಹಸಿತನು ರಾಜೇಂದ್ರನೇ ಗರ್ಭವತಿಯಾದ ನಿನ್ನ ವತ್ಸಿಯನ್ನು ನಿನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಕಾಡಿಗೆ ನೂಕಿದರೆನ್ನುವ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದು ಈ ವ್ಯಥೆಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು ಎನಲು ಆಗ ನಾಯುಕುಮಾರನು ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅತಿ ದುಃಖದಿಂದ ಹಾ ಅಂಜನಾ, ಹಾ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯೆ ನಿನಗೆ ಇಂಥಾ ವಿವತ್ತು ಸಂಭವಿಸಿತೇ ಎಂದು ಮೂರ್ಛೆಬಿದ್ದು ಶೈತ್ಯೋವಚಾರದಿಂದ ಎದ್ದು

ಕಂದ—ರಾಗ—ನಾದಸಾಮ್ರಿಯೆ

ಅವನಿವತಿಯೆನ್ನ ತಾತನು| ಸುವಿನಯ ಪತಿಭಕ್ತಿಯಾದ ಎನ್ನಯ ಸತಿಯಂ|
ಅವಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿಯದೇ! ಭುವಿಯೋಳ್ ಜಡರಂತಿ ವನಕೆ ಬಿಡುವು
ದುಚಿತವೇ ||

ಹಾ ಅಂಜನಾ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಿನಗೆಷ್ಟು ಸಂಕಟವೋ, ಹಾ ವಿದಿಯೇ ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಹಿಸಲಿ, ಅಳಲಿ ಫಲವೇನು. ಎಂದು ತನ್ನ ಸೇನಾಪತಿಯನ್ನು ಕರೆದು ನನಗೆ ಸ್ವಪ್ರಕಾರ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರನೊಡನೆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆನು. ನೀನು ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ತಾನು ತನ್ನ ಮಿತ್ರನೊಡನೆ ಹೊರಟು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಂಜನಾ ದೇವಿಯ ಅಂತಃಪುರದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡಿ ಹಾ ಅಂಜನಾ ನಿನ್ನ ಅಂತಃ ಪುರವು ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯಂತೆ, ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿಯೂ ಸೂರ್ಯನಿಲ್ಲದ ಆಕಾಶ ದಂತೆಯೂ, ನೀರಿಲ್ಲದ ಸರೋವರದಂತೆಯೂ ತೋರುವುದು ಹಾ ಅಂಜನಾ ಮುಂದೇನು ಗತಿ—

ರಾಗ—ಬೇಹಾಗ್ ರೂಪಕತಾಳ

ಹಾ ಪ್ರಿಯೇ ಎಲ್ಲಿ ಪೋದೆ! ಪಲ್ಲವಾಧರೇ ||ಪಲ್ಲ|| ಗುರುಕುಚಿಯೆ ನಿನ್ನರ ಮನೆಯ ನಾ| ಭರದೊಳೆಯ್ದಿದೆ|| ಸರಸನೊಳು ಮರುಕವಿಡದೆ| ತೊರೆದ ಗಲ್ಲಿಯಾ ||೧|| ಪ್ರಾಣಕಾಂತಿಯಗಲಿ ಯೆನ್ನ| ಪ್ರಾಣವುಳಿಯುವುದು ಹಾ || ಕೇಣವೇಕೆನ್ನೊಳನಿತು|| ಕಾಣಿಸು ಮುಖವ || ೨ || ಮಾರನಾನೇ ಕೀರ ಮಧುರ| ಚಾರು ನುಡಿಯನು| ತೊರೆದೆ ಹಾ ಮೋಸಮಾಡಿ| ಗಾರು ಗೊಳಿಸುವೆ || ೩ ||

ಅಯ್ಯೋ ಈಗೇನು ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರಲು ಪ್ರಹಸಿತನು ಇನ್ನು ಶೋಕಿಸಿ ಫಲವೇನು ಈ ದುಃಖವನ್ನು ಬಿಡು ಇಗೋ ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಯಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ರಾಜನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವನು, ನೋಡು ನಿನ್ನ ರಾಣಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಶಿಳಿದುಕೊ ಎನಲು ಆಗ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ರಾಜನು ಪುತ್ರನೇ ಏತ ರ್ಕೃಷ್ಣ ಶೋಕವು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅಪಕೀರ್ತಿಯೆಂದು ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಕಾಡಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದೆವು ಎನಲು ವಾಯುಕುಮಾರನು ಏನು ಕಾಡಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದಿರಾ, ಅಯ್ಯೋ ಹಾ ಪ್ರಾಣಕಾಂತಿಯೇ ನಿನ್ನ ಮುಖಾರವಿಂದವನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೋಡುವೆನೇ

ರಾಗ | ಭೈರವಿ ಆದಿತಾಳ—(ಮಾತಿಮಾನವಲ್ಲ)

ತಾತ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ| ಪಾತಕವಿದು ||ಪಲ್ಲ|| ಜಾತನ ಕೇಳಿದಂ| ರೀತಿಯ ಗೈದುದು ||ಅನು||ಪಲ್ಲ|| ಆರ ದೋಷವನು| ಮೂರು ವಿಧದೊಳ್ಳಿ| ಚಾರ

ಮಾಡದೆ| ದೂರವಗೈವರೇ || ೧ || ವರುಣ ರಣಕೆ ನಾ| ಹೊರಟ ನಿಶಿ
ಯೊಳು ತರುಣಿಯ ಕೂಡುತಾ| ತುರದೊಳು ಹೋದೆನು || ೨ || ಆ ವತಿ
ವ್ರತೆಯ| ಕಾನಾಡಲೆನ್ನಯ| ಭಾಪುರಿ ಯಿತ್ತೊಡಂ| ಈ ಪರಿಗೈದೆಯಾ|| ೩ ||

ತಂದೆಯೇ ನೀನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡದೆ ಈ ದುರವಸ್ಥೆಗೆ ಈಡು
ಮಾಡಿದೆಯಾ, ವರುಣನ ಸಮರಕ್ಕೆ ಹೋದ ದಿನದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪತ್ನಿಯನ್ನು
ಸ್ತುರಿಸಿಕೊಂಡು ಪುನಃ ಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ
ಆ ದಿನ ಸುಖದಿಂದ ಇದ್ದು ಕುರುಹುಗೋಸ್ಕರ ನನ್ನ ಭಾಪುರಿಯನ್ನು ಅವಳಿಗೆ
ಕೊಟ್ಟು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ನಾನು ಆತುರದಿಂದ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟು
ಹೋದೆನು ನೀನು ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ ದುಡುಕಿ ನನ್ನನ್ನು ದುಃಖಕ್ಕೊಳಗು
ಮಾಡಿ ಆ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಪತ್ನಿಗೂ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪಡಿಸಿದೆಯಾ, ಹಾ ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆ
ಎಲ್ಲಿರುವೆ! ಮುಖವನ್ನು ತೋರಿಸು ಎಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರಲು ಆಗ ಪ್ರಹ್ಲಾ
ದನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಮಾಡದೆ ದುಡುಕಿನಿಂದ ಮಾಡಿದುದು ತಪ್ಪೇ
ಸರಿ ಮಿಂಚಿ ಹೋದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿಸಿ ಫಲವೇನು ಪುತ್ರನ ಶೋಕ ಶಮ
ರ್ಥವಾಗಿ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಎಂದು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸಿ
ಪುತ್ರನನ್ನು ಕುರಿತು

ಕಂದ—ರಾಗ—ಭೈರವಿ

ಸುತನಿಂಕೇತಕೆ ಚಿಂತಿಸೇ| ಸುತ ಮಹೇಂದ್ರಾಪ್ಯ ಪುರಿಗೆ ಸತಿಯಂಜನ
ಯಂ|| ಸ್ವಿತಿಯರಿಯೆ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟೆವು| ಮತವೆಂದು ವಸಂತಮಾಲೆ ಸಖಿ
ಯೊಡಸರಿಯೈ ||

ಸುಕುಮಾರನೆ ಈ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಬಿಡು ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಅವರ
ತಂದೆಯ ಪಟ್ಟಣವಾದ ಮಹೇಂದ್ರಪುರಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿಯೇ ವಸಂತೆ ಸಖಿ
ಯೊಡನೆ ಕಳುಹಿಸಿರುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋಗಲು ಆಗ ವಾಯು
ಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದೇನು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಮೊದಲಿನ
ಮಾತಿಗೂ ಈಗಿನ ಮಾತಿಗೂ ಸಂಶಯವಾಗಿದೆ ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ
ನೊಡನೆ ಮಹೇಂದ್ರಪುರಿಗೆ ಹೋಗುವೆನು ಎಂದು ತನ್ನ ಮಿತ್ರನನ್ನು ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ವಿಮಾನಾರೂಢನಾಗಿ ತನ್ನ ಮಾವನ ಪಟ್ಟಣವಾದ ಮಹೇಂದ್ರಪುರಿಗೆ
ಬಂದು ಮಾಹೇಂದ್ರ ರಾಜನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಮಾತುಲನೆ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಪತ್ನಿ

ಅಂಜನೆಯಲ್ಲಿರುವಳು ತಿಳಿಸಿ, ಎನಲು ಆ ಮಾಹೇಂದ್ರ ರಾಜನು, ನಿನಗೆ ಕುಶಲವಾಗಲಿ ಎಂದು ಹರಸಿ, ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಗರ್ಭವತಿಯೆಂದು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಆ ಅವಕೀರ್ತಿಗೋಸ್ಕರ ಸ್ವಂತ ಮಗಳೆಂದು ಪಕ್ಷವಾತವಿಡದೆ ನಾವೂ ತೃಪ್ತಿಸಿದೆವು ಎಂದು ಹೇಳಲು ವಾಯುಕುಮಾರನು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ಬೀಳಲು, ಸೇವಕರು ಶೈಶ್ಯವಚಾರಮಾಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಮಾಹೇಂದ್ರ ರಾಜನು ನನ್ನ ಸುತಿಯು ಪತಿಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈತನಿಗೆ ಕೊರತೆಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಪುತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡುದಲ್ಲದೆ ಅಳಿಯನ ವ್ಯಸನವನ್ನು ನೋಡುವುದು ನಮ್ಮ ಅವಿವೇಕದಿಂದಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ವಾಯುಕುಮಾರನೇ ಶೋಚಿಸಿ ಫಲವೇನು ಏಳು ಬಂದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸಿಯೇ ತೀರಬೇಕು ಎನಲು ವಾಯುಕುಮಾರನು ಮೆಲ್ಲನೆದ್ದು ಹಾ ಅಂಜನಾ ನಿನ್ನನ್ನಗಲಿ ಎಂದು ಜೀವಿಸಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತಾ—

ರಾಗ ಧನಾಸನಿ-ಆದಿತಾಳ—

ಪರಿಭವಿಸಿ ನೂಕಿದರೆ| ನರನಾಧರೀಪ್ತರೂ ||ವಲ್ಲ|| ವರನು ಪತಿವ್ರತಾ|
ಶಿರೋಮಣಿಯನು ವನಕೇ ||ಅ||ವಲ್ಲ|| ಶರದಿಂದು ವದನೆಯೆ| ಅರವಿಂದ
ನಯನಯೆ| ಬರಿಗಾದೊಳೇ ಪರಿ| ತರಹರಿವೆಯೋ ಕಾಂತೆ ||೧|| ಕಾಂತನ
ತೊರೆಯುತೆ| ಕಾಂತಾರದೊಳಗೆ ನೀಂ| ಚಿಂತೆಯೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ| ಎಂದು
ಜೀವಿಪೆಯೋ ಹಾ ||೨|| ಮಾತುಳ ನೀತಿಯೇ| ಭೂತಳದೊಳ್ತನು|
ಜಾತೆಯ ತೊರೆದುದು| ಏತರ ಬಾಳ್ವಿಕೆ ||೩||

ಅಕಟಕಟ ಅನ್ಯರನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಫಲವೇನು ನನ್ನ ಕಾಂತೆಯೊಳು ರಮಿಸಿ ಹೋಗುವಾಗ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಹೇಳದೆ ಆತುರದಿಂದ ಹೋದುದರಿಂದಲ್ಲವೇ ಇಷ್ಟು ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಯಿತು ಎಂದು ದುಃಖಿಸಿ ತನ್ನ ಮಿತ್ರನಾದ ಪ್ರಹಸಿ ತನನ್ನು ಕುರಿತು ಸಖನೇ ನಡೆ ಹೋಗೋಣ ನನ್ನ ಅರಸಿಯಂತೆ ನಾನೂ ಅಡವಿಗೆ ತೆರಳುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಮಿತ್ರನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದು, ಹಾ ಪ್ರಿಯೆ, ಅಂಜನಾ ನಿನ್ನ ಗತಿಯೇ ನನಗೂ ಆಯಿತು ನಿನ್ನ ರೂಪನ್ನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರುವ ನನಗೆ ಮುಖವನ್ನು ತೋರಿಸು, ಹಾ ವ್ರಾಣಕಾಂತೆ ಎಲ್ಲಿರುವೆಯೋ ಕಾಣೆನಲ್ಲಾ, ಮುಂದೇನು ಗತಿಯೆಂದು ಶೋಚಿಸಲು, ಆಗ ವ್ರಹ್ಮತನು ರಾಜನೆ ಚಿಂತಿಸದಿರು, ತ್ರಿಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ

ದ್ವರೂ ಹುಡುಕಿ ನಿನ್ನ ವತ್ತಿಯನ್ನು ಕರೆತರುವೆನು ಎನಲು, ವಾಯುಕುಮಾರನು ಪ್ರಹಸಿತನನ್ನು ಕುರಿತು ಮಿತ್ರನೇ ಸಂಕಟ ಒದಗಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸದುತ್ತರವನ್ನು ಕೇಳಿದ ನನಗೆ ಮತ್ತೂ ಸಂಕಟವಾಗುವುದು ಎನಲು ಪ್ರಹಸಿತನು ಸಂಕಟ ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ದುಃಖವು ಉಲ್ಬಣವಾಗುವುದು ಸಹಜವೇ. ಇವನನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಲಿ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ವನನಂಜಯನು, ಮಿತ್ರನೇ ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಮಾತಾ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸು ಹೋಗು ಎನಲು ಆಗ ಪ್ರಹಸಿತನು, ಮಿತ್ರನೇ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿನ್ನನ್ನಗಲಿದವನಲ್ಲ. ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಏಕಾಂಗಿಯನ್ನಾಗಿ ತೊರೆಯುವ ವೇಳೆ ಲಭಿಸಿತೇ ಎಂದು ಮೂರ್ಛೆಯನ್ನು ತಾಳಲು ಆಗ ವಾಯುಕುಮಾರನು ಶೈಶ್ಯೋಪಚಾರಮಾಡಿ ನನ್ನ ಸಂಕಟಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿತ್ರನ ಸಂಕಟವು ಅತ್ಯಧಿಕವಾದದ್ದು ಇದು ಸನ್ನಿಹಿತರಿಗೆ ಸಹಜವೇ ಎನಲು ಆಗ ಪ್ರಹಸಿತನು ಎದ್ದು ಮಿತ್ರನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನಗಲುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು. ಅನಂತರ ವಾಯುಕುಮಾರನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರನೂ ಅಗಲಿದನು ಇನ್ನು ನಾನು ಎಷ್ಟು ವ್ಯಥೆಪಟ್ಟರೂ ಕೇಳುವವರಾರು ಇದ್ದಾರೆಯೇ, ಹಾ ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆಯೇ ?

ಕಂದ—ರಾಗ—ತೋಡಿ

ಹಾ ಸುಕುಮಾರ ತರಾಂಗಿಯೇ | ಹಾ ಸುದತೀಕುಲ ಶಿರೋಮಣಿಯೆ
ಲಲಿತಾಂಗಿಯೇ || ಹಾ ಸಾರಸಾಯತಾಂಬರಿ | ಹಾ ಸಕಲ ಕಲಾವಿದಗೈ
ಹಾ ಅಂಜನೆಯೇ ||

ರಾಗ—ಧನ್ಯಾಸಿ—ಅಷ್ಟ ತಾಳ—(ಸೀತೆಯ ಕಾಣುವ)

ಅಗಲಿದೆಯಾ ಎನ್ನ | ವೃಗನೇತ್ರಿಯೆ ಹಾ || ಬೇಗೆಯನು ಸಹಿಸೆನು |
ಮೊಗವನು ತೋರೇ || ಪಲ್ಲ || ಮಡದಿಯೆ ನಿನ್ನ | ಅಡವಿಗೆ ನೂಕಲು |
ಒಡಬಡುತೇ ಮನ | ತಡೆಯಲಾರೆನೆ ಹಾ || ೧ || ಘೋರ ಕಾನನದೊಳು
ಕ್ರೂರ ವೃಗಂಗಳ | ಭೂರಿಬಾಧೆಯನೂ | ಸೈರಿಸುವೆನೆಂತಕಟಾ || ೨ ||
ಪತಿವ್ರತೆಯೆಂದು ನಿನ್ನ | ಪಿತನು ತಿಳಿಯದೆ | ಮತಿಶೂನ್ಯನಾಗಿ | ವ್ಯಥೆಪಡಿಸಿದನೇ || ೩ || ಎಂದಿಗೆ ಕಾಣುವೇ | ಚಂದಿರ ವದನವ | ಸುಂದರಿ ನೀ

ಬಿಂದು | ನಂದದ ತೋರಿ || ೪ || ಎಲ್ಲಿರ ವೆಯೆ ನೀ | ನಲ್ಲಳೇ ವ್ಯಥೆಯಿಂ
ನಿಲ್ಲದೆನ್ನಾ ಮನ | ತಲ್ಲಣಿಸುವುದು || ೫ ||

ಹಾ ದೈವವೇ ನನ್ನ ಕಾಂತೆಯನ್ನು ಈ ಕಾಂತಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ
ದರೂ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ ಈಗೇನು ಮಾಡಲಿ? ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಕಾಡುಗಳ
ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲೆದು ಹುಡುಕುವೆನು ಎಂದು ಅಲೆಯುತ್ತಿರಲು, ಇತ್ತ ಪ್ರಹಸಿತನು
ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಜನನ್ನು ಕಂಡು ಆತನಿಗೆ ವಂದಿಸಲು, ಆಗ
ರಾಜನು, ಪ್ರಹಸಿತನೇ ಇದೇನು ನೀನೋರ್ವನೇ ಬರಲು ಕಾರಣವೇನು?
ನಮ್ಮ ಪುತ್ರನೆಲ್ಲಿ ಎಂದು ಕೇಳಲು ಆಗ ಪ್ರಹಸಿತನು ದೊರೆಯನ್ನು ಕುರಿತು,
ಎಲೈ ರಾಜನೇ,

ಕಂದ—ರಾಗ—ಶಂಕರಾಭರಣ

ನಿನ್ನ ಸುತ ವಾಯುಕುವರಂ | ತನ್ನಯ ಸತಿ ಅಂಜನೆಯನು ಮಹೇಂದ್ರ
ಪುರದೊ | ಕುನ್ನತ ವಿಕ್ರಮ ಕಾಣಜ | ಬಿನ್ನತೆಯಿಂ ಕಾಂತೆಯರನೆ ಕಾಡಿಗೆ
ವೋದಂ ||

ವಾಯುಕುಮಾರನು ಮಹೇಂದ್ರಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಮಾವನಾದ
ಮಾಹೇಂದ್ರರಾಜನನ್ನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯೆಲ್ಲಿರುವಳೆಂದು ಕೇಳಲು ಅದಕ್ಕಾತನು
ನಿನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಅಂಜನೆಯನ್ನು ಅಪಖ್ಯಾತಿಯೆಂದು ಕಾಡಿಗೆ ನೂಕಿ
ದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಸಹ ಕೈಬಿಟ್ಟಿವು ಎನಲು ಆಗ ವಾಯುಕುಮಾರನು ದುಃಖಿ
ಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಅರಣ್ಯ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ನನ್ನ ಕಾಂತೆ
ಯನ್ನು ಕಾಣುವವರಿಗೂ ಪುರಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಾನು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದ
ನೆಂದೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕಳು
ಹಿಸಿದನು ಎನಲು ರಾಜನೂ ರಾಣಿಯೂ ಸಹ ಮೂರ್ಛಾಕ್ರಾಂತರಾಗಲು
ಶೈತ್ಯೋಪಚಾರದಿಂದ ಕೇತುಮತಿ—

ರಾಗ—ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ

ಕಂದ ನೀನೆಲ್ಲಿಗೆ | ಇಂದು ಹೋದೆಯೋ | ಹಾ ಹಾ || ಪಲ್ಲ || ಮಂದ
ಭಾಗ್ಯಳು ನಾನು | ನೊಂದುದು ಚಿತ್ತವು || ಅ | ಪಲ್ಲ || ಸುಂದರಮೂರ್ತಿ
ಯೆ | ಮಂದಿರ ರತ್ನವೇ | ಚಂದಿರ ಮೊಗವ ನಾ | ನಂದಿಗೆ ಕಾಣ್ತೆನು
|| ೧ || ಮಾನಿನಿಯಾಕೆಗೆ | ಕಾನನ ಸೇರುವರೆ | ಭೂನಾಥ ಸುತರಗೆ |

ನೂನವೆ ಹೆಂಡಿರು || ೨ || ಸುತ ನೀನು ಕಾಡೊಳು | ಹಿತಸಖನಗಲುಕೆ |

ಕ್ಷಿತಿಯೊಳು ಪಿತ್ಯಗಳ್ಗೆ | ಅತಿಶೋಕವೀಯುತೆ || ೩ ||

ಹಾ ಪುತ್ರನೇ ಒಬ್ಬನೇ ನನಗೆ ಸುಕುಮಾರನಾಗಿ ನೀನು ಈಗ ಅರಣ್ಯ ಪಾಲಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡಿದೆಯಾ? ಹಾ ಪ್ರಿಯಸುತನೇ ಓರ್ವ ತರುಣಿಗಾಗಿ ನೀನು ದುಃಖಿಸಿ ಕಾಡುಪಾಲಾದೆಯಾ? ನೀನು ರಾಜಪುತ್ರನಾಗಿ ಅವಳಿಗಾಗಿ ನೀನು ವ್ಯಥೆಪಡಬಹುದೇ? ಅವಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸ್ಫುರದ್ರೂ ಪಿಗಳಾದ ಕನ್ಯಾಮಣಿಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ನಿನಗೆ ರೂಪುಲಾವಣ್ಯ ವತಿಯರಾದ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ತಂದು ನಿನಗೆ ವಿವಾಹಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವಲ್ಲಾ? ನೀನೇ ಶೋಕದಿಂದ ಘೋರವಾದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗಾಗಿ ಅಲೆಯುತ್ತಿರುವುದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆ ಹಾ ಪ್ರಿಯಪುತ್ರ ನಿನ್ನ ಮಿತ್ರನನ್ನು ಸಹ ತೊರೆದು ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಸಂಕಟವಡುತ್ತಿರುವೆಯಾ? ಬೇಗ ಬಂದು ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ತೋರಿಸಬಾರದೇ ಎಂದು ಪ್ರಲಾಸಿಸುತ್ತಿರಲು ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಜನು ರಾಣಿಯನ್ನು ಕುರಿತು, ತರುಣಿಯ ದುಃಖಿಸುವುದೇ ತಕ್ಕ ?

ಕಂದ—ರಾಗ—ಕಾನಡ

ಪೂರ್ವದೊಳ ವಿಚಾರದಿನಾವ | ಗರ್ವದೊಳಂಜನೆಯ ವನಕೆ ನೂಕಿದೆ
ದೋಷದೀ || ಉರ್ವಿಯೊಳಾದಿತು ಸುತಗಿದು | ಪರ್ವತಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಮಗೆ
ಕರ್ಮೋದಯದಿಂ ||

ಪ್ರಿಯೆ ನಾವು ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಪುತ್ರನು ಬರುವವರೆಗೂ ನಿಧಾನಿಸದೆ ನಮ್ಮ ಸೊಸೆಯನ್ನು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದುದರಿಂದಲೇ ಈಗ ನಮ್ಮ ಕುವರನೂ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಂಕಟವಡುವ ಫಲವು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿತು ಇನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿ ಫಲವೇನು? ಪ್ರಹಸಿತನೇ ನಮ್ಮ ಕುಮಾರನು ಯಾವ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವನು ಹೇಳಿನಲು ಆಗ ಪ್ರಹಸಿತನು ರಾಜೇಂದ್ರನೇ ಭೂತಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವನು ಎಂದು ಹೇಳಲು ರಾಜನು ಚಾರನನ್ನು ಕರೆದು ಎಲೈ ಚಾರನೆ ನನ್ನ ಸುಕುಮಾರ ಮತ್ತು ಸೊಸೆ ಇವರ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುರಹ ದ್ವೀಪದ ಶ್ರೀಪುರಕ್ಕೆ ದೊರೆಯಾದ ಪ್ರತಿರವಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನ ಕುಮಾರನನ್ನು ಹುಡುಕಿತರುವ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಭೂತಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆಯೂ ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರಂತಲೂ

ಬೇಗ ಹೋಗಿ ತಿಳಿಸು ಎನಲು ಚಾರನು ಅದರಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಹೊರಟು
 ತ್ರೀಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪ್ರತಿರವಿ ರಾಜನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಮಹಾರಾ
 ಜನೇ ನನ್ನನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಮಹಾರಾಜನು ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಾ
 ನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿರುತ್ತಾನೆ ತಮ್ಮ ಸೊಸೆಯಾದ ಅಂಜನಾದೇವಿಯು ಚಾರ
 ಗರ್ಭ ಪಡೆದಳೆಂಬ ಅಪಖ್ಯಾತಿಯಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಕಾಡಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಈ
 ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿದ ತನ್ನ ಕುವರನಾದ ವಾಯುಕುಮಾರನು ಅವಳ
 ವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದ ದುಃಖಿಸುತ್ತಾ ಅವಳನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಈಗ ಭೂತಾರಣ್ಯ
 ದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸುತನು ಇರುವನಂತೆ, ತಾವುಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರಂತೆಲ್ಲಾ
 ನೀವೂ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ವಿಮಾನಾರೂಢರಾಗಿ ಹೊರಟುಬಂದು ವಾಯು
 ಕುಮಾರನನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡುಬರಬೇಕೆಂಬುವುದೇ ನಮ್ಮ
 ಮಹಾರಾಜನ ಮುಖ್ಯಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸೆಂದು ಹೇಳಿರುವನು
 ಎನಲು ಆಗ ಪ್ರತಿರವಿಯು ಇವೇನೀ ಆಶ್ಚರ್ಯವು? ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಮಹಾರಾಜನು
 ಗರ್ಭಪತಿಯಾದ ತನ್ನ ಸೊಸೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದುದಕ್ಕೆ
 ಚಿಂತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ತನ್ನ ಕುಮಾರನು ಮಾತ್ರ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದುದಕ್ಕೆ ಬಹು
 ಚಿಂತಿಸಿ ತಾವೂ ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದುದಲ್ಲದೆ ನನ್ನನ್ನೂ ಸಹ ಬರಹೇಳಿ
 ದನೆ? ಸಾಕು ಸಾಕು, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇತರರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಂತೆ
 ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ? ಈತನು ಎಂಥಾ ಅವಿಚಾರಿಯು? ಒಳ್ಳೆದು ಎಲೆ
 ಚಾರನೆ ಬರುವೆನು ನೀನು ಹೋಗಿನಲು ಚಾರನು ಹೋದನಂತರ ವ್ರತ
 ರವಿಯು ಅಂಜನಾದೇವಿಯ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅಂಜನೆಯು ಮಾವನಿಗೆ
 ವಂದಿಸಿ ಮಾತುಲನೆ, ನಿನ್ನ ಮುಖವು ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ,
 ಕಾರಣವೇನು ಎನಲು ಆಗ ಪ್ರತಿರವಿಯು ವ್ಯಸನದಿಂದ ಅನ್ಯಾ ಅಂಜನೆ
 ನಿನ್ನನ್ನು ಅಡವಿಗೆ ನೂಕಿರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಪತಿಯು ತಿಳಿದು ಅತಿ
 ದುಃಖದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶೋಕಿಸುತ್ತಾ ಅಲೆಯುತ್ತಾ
 ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂತಲು ಅವನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು
 ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಾವು ದುಃಖದಿಂದ ತಮ್ಮ ಪುತ್ರನನ್ನು ಹುಡುಕು
 ವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟು ನಾನೂ ಸಹ ಬರುವಂತೆ ಚಾರನ ಮೂಲಕ ಹೇಳಿಕಳು
 ಹಿಸಿರುತ್ತಾನೆ ಎನಲು ಆಗ ಅಂಜನೆಯು ಅತಿ ದುಃಖದಿಂದ ಹಾ ಪ್ರಿಯನೇ

ಎಲ್ಲಿ ಹೋದೆಯೆಂದು ಮೂರ್ಛಾಕ್ರಾಂತಳಾಗಲು, ವಸಂತೆಯು ಚೆನ್ನಾಯಿತು, ವದೇಪದೇ ಈಕೆಯ ದುಃಖವನ್ನೂ ಸ್ಮೃತಿ ತಪ್ಪುವುದನ್ನೂ ನೋಡುವುದು ನನ್ನ ಹಣೆಯಬರಹ ಅನ್ನಾ ಅಂಜನೆ ಏಳು ಏಳು, ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ ಎಂದು ಶೈಶ್ಯೋವಚಾರ ಮಾಡಲು ಆಗ ಅಂಜನೆಯು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು—

ರಾಗ—ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ—ಅಟ್ಟತಾಳ

ಹಾ ವಿಧಿಯೇ | ಜೀವಿಸಲಾರೆನೆ ನಾ || ವಲ್ಲ || ಕಾಂತ ನಿನ್ನಯ ಪ್ರಾಣ |
ಕಾಂತೆಯನಗಲೀಗ | ಕಾಂತಾರದೊಳೆಂತು | ಸಂತಾಪವಾಂತೆ ಹಾ || ೧ ||
ಸುತನತಿಶಯವೇಂ | ಅತಿಹಿತ ಸತಿಯೇಂ | ಸತಿಯನಗಲುತೆ ನಾಂ | ಗತ
ಭಾಗ್ಯಳಾದೆನೆ || ೨ ||

ಹಾ ದೈವವೇ, ಪದೇಪದೇ ಈ ದುಃಖಸಂಪರೆಯು ಬರುವುದು. ನಾನೇನು ಪಾಪಿಯೇ ? ಭಗವಂತನೇ ಶರಣು ಎಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತಿರಲು ಆಗ ವಸಂತೆಯು, ರಾಣಿಯೇ ಇದು ಪಾಪಶೇಷಾಂತ್ಯವು. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸದಲ್ಲಿಯೇ ನಿನ್ನ ಕಾಂತನು ಬರುವನು, ಈ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಬಿಡು ಎನಲು ಪ್ರತಿರವಿಯು ಏಕೆನ್ನಾ ಅಂಜನೆ ಇಷ್ಟು ಸಂತಾಪವು ? ನಾನು ವಿಮಾನಾರೂಢನಾಗಿ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನ ಕಾಂತನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕರೆತರುವೆನು. ನೀನು ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಬಿಡು ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ವಿಮಾನಾರೂಢನಾಗಿ ಹೊರಟು ಭೂತಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಇತ್ತ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಹಾ ಪ್ರಿಯೆ !

ಕಂದ—ರಾಗ—ಅನಂದಭೈರವಿ

ಸುಮಗಳೆ ಸುಮವೃದ್ಧಂಗಿಯಾ | ಕಮಲಗಳೇ ಕಮಲಮುಖಿಯ | ಕುಮು
ದಗಳೇ ನೀವ್ || ಕುಮುದಾಕ್ಷಿಯ ಲಲಿತಾಂಗಿಯಾ || ಭ್ರಮರಾಳಕಿಯ
ನ್ನು ಕಾಣರೇ ಭ್ರಮರಗಳೇ ||

ಅಕಟಾ ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹುಡುಕಿದಾಗ್ಯೂ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ ವಲ್ಲಾ ? ಈಗೇನುಮಾಡಲಿ ಎಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಾ—

ರಾಗ—ಅನಂದಭೈರವಿ—ರಾಗ—ಫೇಲು—ಆದಿತಾಳ

ಹಾ ಕಾಂತೆ | ಶಾಂತೇ | ಖ್ಯಾತೇ | ವಿನೀತೇ || ಪಲ್ಲ || ನಾರಿಶೋಮಣಿ |
ತೋರು ನೀ ಮುಖವನು | ಸಾರಸಾಕ್ಷಿ ಬಾರೆ ನೀರೆ || ೧ || ಅರಿಯದೆ

ನಿನ್ನನು | ಉರುತರ ಬಾಧೆಗೆ | ಗುರಿಯನಾಡೀ ಸಿರಿಯಾ ತೊರೆದೇ || ೨ ||
 ಘೋರಡವಿಯೊಳು | ಕ್ರೂರವೃಗಂಗಳ | ಭೂರಿಬಾಧೆಯ | ಸಹಿಸುವೆ
 ಎಂತೂ || ೩ ||

ಹಾ, ವಾಪಿಯಾದ ವಾಯುಕುಮಾರನೆ, ಮೊದಲು ನೀನು ಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದುದನ್ನು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದೆ ಹೋದ್ದರಿಂದಲೇ ಆ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಸುಂದರೀಮಣಿಯನ್ನು ನೀಗಿದೆ, ಅಯ್ಯೋ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನೇ ಎಂದು ಮೂರ್ಛಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿ ಹಾ ಕಾಂತೆಯೇ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಳಲಿಸಿದ್ದರಿಂದಲ್ಲವೇ ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಬಳಲಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ ? ಎಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಜಲಪಾನ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ದಾಹವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಮಾವಿನಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ರಾಜನು ಅವನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಕೇತುಮತಿಯೂ ಸಹ ಆ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತಿರವಿಪೇಚರನು ಸಹ ಒಂದು ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಜನನ್ನೂ ಸಹ ಕಂಡು ಆ ಘೋರಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಯುಕುಮಾರನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವಾಗ ವಾಯುಕುಮಾರನು ದುಃಖದಿಂದ ರೋದಿಸುತ್ತಾ—

ಕಂದ—ರಾಗ—ಸಾವೇರಿ

ಮಧುಸೋರ್ವ ಚೂತಫಲವೇ | ಸುಧೆಯ ಬೀರುವ ಶರದ ಪೂರ್ಣ ವಿಧು
 ಮಂಡಲವೇ || ಮಧುಕರವೆರಗದ ನಳಿನವೆ | ಮಧುಕೋರಲೆ ಶೋಕ
 ಕುಚಯೆ ಗತಿಯೆನಗಾರ್ ಹಾ ||

ವೃಕ್ಷಗಳಿರಾ, ನನ್ನ ಪ್ರಿಯವತ್ತಿಯನ್ನು ನೀವೇನಾದರೂ ಬಲ್ಲಿರಾ ?
 ಪಕ್ಷಿಗಳಿರಾ, ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆಯನ್ನು ನೀವೇನಾದರೂ ಬಲ್ಲಿರಾ ?
 ವೃಗಗಳಿರಾ, ನನ್ನ ಮನೋಹರಿಯಾದ ಅಂಜನೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲಿರಾ ?
 ವೃಂತರ ದೇವತೆಗಳಿರಾ, ಎಲೈ ಗಂಧರ್ವರಿರಾ, ನೀವೇನಾದರೂ ನನ್ನ ಕೋಮಲಾಂಗಿಯಾದ ಅಂಜನೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲಿರಾ ಎಂದು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ಅಯ್ಯೋ ಯಾರೂ ನನ್ನ ರೋಧನವನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲವೇ ? ಹಾ ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆ ಎಲ್ಲಿರುವೆ ?
 ನನಗೆ ಯಾರೂ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುವವರೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ, ಏನು ಮಾಡಲಿ ?
 ಇನ್ನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆಯ ವೃತ್ತಾಂತವು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವವರಿಗೂ ಮಾನ

ವ್ರತ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಮಲಗುವೆನು ಎಂದು ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಾಯುಕುಮಾರನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವ ಅವನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು ವ್ರತರವಿಖೇಶರ ಸಹ ಈ ರೋದನಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದವರಾಗಿ ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿಯೇ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪ್ರಹ್ಲಾದ ರಾಜನು ಪುತ್ರನ ಕೈ ಹಿಡಿದು, ಸುಕುಮಾರನೆ, ಏಳು ಏಳು ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ವಾಯುಕುಮಾರನು ಮೌನದಿಂದ ಮಾತನಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಲಗಿರಲು, ಪ್ರಿಯೆ ನಮ್ಮ ಸುಕುಮಾರನು ಮೂರ್ಛೆ ಹೊಂದಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ, ಶೈಶ್ಯೋಪಚಾರ ಮಾಡು ಎನಲು ಆಗ ಕೇತುಮತಿಯು ಪುತ್ರನಿಗೆ ಶೈಶ್ಯೋಪಚಾರ ಮಾಡಿದರೂ ಏಕೆ ಮಾತನಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ, ಹಾಕಂದನೇ—

ರಾಗ—ಜವಾಬ್—ಆದಿತಾಳ

ಗತಿಯೇನೈ ಸುತ || ಖತಿಯೇತಕೇ || ವ || ಸಾರಗುಣಾಡ್ಯ | ಸುರಸುತೇಜ |
ವಾರಿಧಿ ಗಂಭೀರ | ಧೀರ ಮಾತಾಡೈ || ೧ || ಉರುತರನಿಶಿಯೋಳರುಹದೆ
ಯಾರಿಗೂ | ಕರುಮಾಡವಗಲಿ | ಬರುವರೆ ಕಾಡಿಗೆ || ೨ || ಘೋರವೃಗಂ
ಗಳ್ | ಭೋರಿಡುವೆಡೆಯೋಳ್ | ಸಾರಿಮಲಗಿಹುದು | ಕ್ರೂರಕರ್ಮವಿದು ||

ಎಂದು ಕೇತುಮತಿಯು ಎಷ್ಟು ವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದರೂ ಅವನು ಮಾತನಾಡದೆ ಎದ್ದು ತನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮಾತನಾಡದೆ ಮೌನದಿಂದ ಕುಳಿತಿರಲು ಕೇತುಮತಿಯು ಪ್ರಾಣಕಾಂತನೆ, ಎಷ್ಟು ವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೂ ಸುಕುಮಾರನು ಮಾತನಾಡದೆ ಮೌನದಿಂದಿರುವನು ಏನು ಮಾಡಲಿ ಎನಲು, ಆಗ ಪ್ರತೀವಿಯು, ನಿಮಗೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಪರಿತಾಪ ? ಈತನ ಮನೋಗತವು ಗೊತ್ತಾಯಿತು, ನಾನು ಮಾತನಾಡಿಸುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ವಾಯುಕುಮಾರನೇ ಕೇಳು, ನಾನು ಅಂಗವೀಚಿಕೆವಲಿಗಳ ದರ್ಶನಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನಭೋಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿಮಾನಾರೂಢನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಘೋರಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಆರ್ತಧ್ವನಿಯು ನನಗೆ ಕೇಳಿಬರಲು ಮತ್ತು ನನ್ನ ವಿಮಾನವೂ ಸಹ ನಿಲ್ಲಲು ಇದೇನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಇಳಿದುಬಂದು ನೋಡುವಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ವತ್ಸಿಯಾದ ಅಂಜನಾದೇವಿಯೂ ಆಕೆಯ ಸಖಿಯಾದ ವಸಂತಮಾಲೆಯೂ ನಿನ್ನ ಪುತ್ರನೂ ಆ ಪರ್ವತದ ಗುಹೆ

ಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡು ಅವರ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಂದ ವಿವರ
ವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಅವರನ್ನು
ನನ್ನ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮಗುವು
ವಿಮಾನದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಪರ್ವತದ ಬಂಡೆ
ಗಳು ಚೂರುಚೂರಾಗಿ ಒಡೆದು ಮಗುವು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು
ಆ ಶಿಶುವಿಗೆ ಆಗ ಶಿಲಾಶೈಲನೆಂದು ಅಂಕಿತವನ್ನಿಟ್ಟು ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿ
ಕೊಂಡು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಪುರದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸಲಹುತ್ತಿ
ರುವೆನು. ಅಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಪುತ್ರನಿಗೆ ವೈಭವದಿಂದ ಹನುಮಂತನೆಂದು ನಾಮ
ಕರಣ ಮಾಡಿಸಿರುವೆನು ನಿನ್ನ ಸತಿಯೂ ಸುತನೂ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಇನ್ನು
ನೀನು ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಬಿಡು ಏಳು, ಬಾ ಶ್ರೀಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣವೆನಲು ಆಗ
ವಾಯುಕುಮಾರನು ಸಂತೋಷಚಿತ್ತನಾಗಿ ಎದ್ದು ಪ್ರತಿರವಿಯ ವಾದಗಳಿಗೆ
ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಅರನೆ ನಿನ್ನಿಂದ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಯಿತು ಇನ್ನು ನಾನು
ಧನ್ಯನಾದೆನು. ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿರುವೆನು ಎನಲು ಆಗ
ಪ್ರತಿರವಿಯು ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಜ ಕೇತಮತಿಯರನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ವಿಚಾರ
ಮಾಡದೆ ದುಡುಕಿದುದರಿಂದ ಅನರ್ಥಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು ಎಂದು
ಹೇಳಿ ಅವರುಗಳನ್ನೂ ವಾಯುಕುಮಾರನನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ
ಶ್ರೀಪುರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅವರನ್ನು ಆದರಿಸಿದನು ವಾಯುಕುಮಾರನು ಅಂತಃ
ಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಲು ಅಂಜನೆಯು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನಿಗೆ ನಮಸ್ಕ
ರಿಸಿ ಪುತ್ರನಾದ ಹನುಮಂತನು ತಂದೆಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ನಿಮಗೆ ಮಂಗಳವಾ
ಗಲಿ ಎಂದು ಹರಸಲು ಅಂಜನೆಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪತಿಯನ್ನಾಲಿಂಗಿಸಿ—

ರಾಗ—ಕಾನಡ

ಕಂಡೆ ನೆನ್ನ ಕಾಂತನ | ಕಂಡು ಧನ್ಯಳಾದೆನಿ | ಪುಂಡರೀಕನೇತ್ರನನಾ |
ಕಂಡು ಸುಕೃತ ಪಡೆದೆನೇ ||ಪಲ್ಲ|| ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ವಾಪ | ಬಂಧವೆಲ್ಲವು
ತೀರೇ | ಇಂದು ಸುಖವ ಪೊಂದಿ | ನಂದಿಸುವೆನು ನಾನು || ೧ || ಪತಿಯೆ
ನಿನ್ನನಗಲಿದ | ವೃಧಿಯೊಳು ಬಳಲಿದೆ | ಸತಿಯಳನುಧರಿಸಿ ನೀ | ಹಿತದಿಂದ
ಪೊರೆವುದೂ || ೨ ||

ಪ್ರಾಣಕಾಂತನೆ ನಿನ್ನನ್ನಗಲಿ ನಾನು ಘೋರವಾದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಉರು
ತರವಾದ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಿದ್ದ ವಾವಶೇಷವೂ ನನಗೆ
ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿ ಈಗ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮುಖಾರವಿಂದವನ್ನು ಕಂಡದ್ದರಿಂದ
ನಾನೇ ಧನ್ಯಳು ಎನಲು ಆಗ ಪತಿಯು ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯೆ ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಚಿಂತೆ
ಯನ್ನು ಬಿಡು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮಾತನ್ನತಿಕ್ರಮಿಸಿ ನಾನು ಹೋಗಿ
ನಿನ್ನನ್ನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಈಡು ಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು
ಎಂದು ಬೇಡುವೆನು ಎನಲು ಅಂಜನೆಯು ಕಾಂತನೆ ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು
ದೀನಭಾವತೆಯನ್ನು ಹೇಳಲೇತಕ್ಕೆ ಜನ್ಮಾಂತರದ ಪಾವಕರ್ಮವು ಒದಗಿದು
ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನಾನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಯಿತು ಇದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅಪರಾಧ
ವೇನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಬಿಡು. ಇಗೋ ನೋಡು ನಿನ್ನ
ಸುಕುಮಾರನು ಎನಲು ಆಗ ವಾಯುಕುಮಾರನು ಪುತ್ರನನ್ನು ತೊಡೆಯ
ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಮುದ್ದಾಡಿ—

ಕಂದ—ರಾಗಿ

ಕಂದನೆ ಸುಂದರ ರೂವನೇ || ಇಂದು ರುಚಿಸೃಧ್ಧಿ ಮಂದಹಾಸ ಯುತಾ
ಸ್ಯನಿ | ಮಂದಿರನವ ಮಣಿವುತ್ಥಳಿ | ವೈಂದುತ ಯೆನ್ನಂಕವನ್ನು ಮನಕ್ಕಾ
ನಂದಿಸು ನೀ ||

ಮಗನಿಗೆ ಮುಖವನ್ನಿಟ್ಟು ಮುದ್ದಾಡಿ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಅಂಜನೆಯಲ್ಲಿ
ಸುಖದಿಂದ ಇರುತ್ತಿರಲು ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ಹನುಮಂತನಿಗೆ
ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಲು ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣತೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿ ಅಸ್ತ್ರ
ಶಸ್ತ್ರ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿರುವ ಪುತ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ ವಾಯು
ಕುಮಾರನೂ ಅಂಜನೆಯೂ ಅನಂದಿಸುತ್ತಿರಲು ಪ್ರತಿರವಿಪೇಚರನು ಹನುಮಂ
ತನ ಶಾಸ್ತ್ರ ನಿಪುಣತೆಯನ್ನು ಅಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದಿರು
ವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ ತನಗೆ ಪುತ್ರರಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ವಾಯು
ಕುಮಾರನನ್ನು ಕುರಿತು ವಾಯುಕುಮಾರನೇ ಈ ನಿನ್ನ ಸುತನಾದ ಹನುಮಂ
ತನು ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನೂ ಅಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತನೂ
ವೀರಧೀರಶೌರ್ಯೋಧಾರನೂ ಪರಾಕ್ರಮಿಯೂ ಮನ್ಮಥನಂತ ಸ್ಫುರ
ದ್ರೂಪಿಯೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇವನನ್ನು ಈ ಅನುರೂಪ ದ್ವೀಪದ

ಅಧಿವತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಶ್ರೀವರದಲ್ಲಿಯೇ ಈತನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ನನ್ನ ಮನೋರಥಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವೇನು ಹೇಳು ಎನಲು ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ಆ ವಾಯುಕುಮಾರನು ತಂದೆಯೇ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಆತಂಕವೂ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ತಾತನೆ ಪಾವವರಿ ಹಾರಕನಾದ ಗುರುವೂ, ಜನಕನೂ, ಸಲಹಿದವನೂ, ಈ ಮೂವರು ಸಿತ್ಯ ಗಳೆಂದು ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪುತ್ರನು ಜನ್ಮಿಸಿದಾರಭ್ಯ ಈ ವರೆವಿಗೂ ಇವನನ್ನು ಕಾವಾಡಿದ ಭಾರ ತಮಗೆ ಸೇರಿದ್ದರಿಂದ ಇವನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರನೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ ಈ ಅನುರಹದ್ವೀವಾಧಿಪತ್ಯದ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಈ ಶ್ರೀವರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ತಾವು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಕೋಚವೇನೂ ಇಲ್ಲದೆ ವರಮಾನಂದ ಸಾಗರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವನು ಆದ್ದರಿಂದ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ತಾವು ನಡೆ ಸಲು ಯಾವ ಆತಂಕವೂ ಇಲ್ಲ ಎನಲು ಆಗ ಪ್ರತಿರವಿಯು ಚಾರಕನನ್ನು ಕರೆದು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಸಕಲಸಾಮಗ್ರಿಗಳೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಲಿ ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶೃಂಗರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗೆ ತಿಳಿಸು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅದರಂತೆ ಮಂತ್ರಿಯು ಪಟ್ಟಣ ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡಿಸಿ, ಅರಮನೆಯನ್ನು ಚವ್ವರ ತಳಿರು ತೋರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ನಂತರ ರಾಜನು ಜೋಯಿಸರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆ ಲಗ್ನವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ತನ್ನ ಇಷ್ಟ ಬಂಧುಮಿತ್ರರನ್ನೂ ವೈದಿಕರನ್ನೂ ರಾಜರುಗಳನ್ನೂ ಕರೆಯಿಸಿ—

ಸುರುಚಿರ ಲಗ್ನದೊಳ್ ಹನುಮಂತನ ಕೂಡಿಸಿ| ವರಸೀರದೊಳಗತಿ ವೈಭ
ವದಿಂ|| ಪರಮ ವೈದಿಕರ ಜನಸಂದಣಿಯಿಂದ| ಹರಸಿ ಪಟ್ಟವನು ವಿರಚಿ
ಸಿದ ||

ಶುಭ ಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಆಂಜನೇಯನಿಗೆ ಮಂಗಳಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ ಸಿಂಹಾಸನ ದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಬಂದವರಿಗಲ್ಲಾ ಫಲ ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ವೈದಿಕರಿಗಲ್ಲಾ ಭೂರಿ ದಾನದಕ್ಷಿಣೆ ಫಲ ಮುಂತಾ ದ್ದನ್ನು ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಂತರ್ಪಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಅವ ರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಸಂಗೀತ ನೃತ್ಯ ಮೇಳ ಇವುಗಳಿಂದ ಹರುಷಪಡಿಸಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಆನಂದಪಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದನೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ

ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಮಂಗಳ-ಹಾಡು-ರಾಗಸುರಟೆ-ತಾಳ ಮಿಶ್ರಚಾಪು

ಅಂಗಜ ಮದಹರ | ಶ್ರೀ ಜಿನಮಂಗಳಂ ||ಪಲ್ಲ|| ಇಂಗಿ ಕರ್ಮಗಳ |
ಭಂಗವ ಗೆಲಿದಿಹ | ತುಂಗ ವಿಕ್ರಮಿಯಹ | ಮಂಗಳರೂಪನಿಗೆ || ಶುಭ
ಜಯಮಂಗಳಂ ||೧|| ಸುರನರ ಪೂಜ್ಯನಿಗೆ | ವರಗುಣ ಚರಿತಗೆ | ಪರಮ
ಪಾವನನಿಗೆ | ಕರುಣಸಾಗರನಿಗೆ || ಜಯ ಶುಭಮಂಗಳಂ ||೨|| ಧರೆಯೊಳು
ಶಾಲಾಪುರ | ದಿರುವ ಬಸದಿಯೊಳ್ | ಸ್ಥಿರದಿ ನೆಲಸಿಹ | ಪುರು ಪರಮೇಶ
ನಿಗೆ || ಶುಭ ಜಯಮಂಗಳಂ ||೩|| ಅಂಗಜ ಮದಹರ | ಶ್ರೀಜಿನಮಂಗಳಂ ||
ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ನಮಃ ಶ್ರೀ ಕೈವಲ್ಯ ವತೀಜಯ (ಜಯಘೋಷ)

ಕಂದ

ಗುರುಕಾಶ್ಯಪಗೋತ್ರೋದ್ಭವ | ವರವಂಶಜ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವಸುತ | ಅದಿ
ರಾಜಂ || ವಿರಚಿಸಿದನೀ ಜಿನಕಥೆಯಂ | ನೆರೆಕೋವಿದರಿದನು ತಿದ್ದಿ ಕೊಳ್ಳುದು
ಜಯೆಯಿಂ ||

ಇತಿಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ

ಸ್ವಾ || ೧೫ || ವೀರನಾದ ವರುಣಾ | ಲಂಕಾಪತಿ ರಾವಣಾ | ವೈರಬಿದ್ದ ಬಾಣಾ |
 ಬಿಡುವರೋ ಇಲ್ಲದೆ ಕರುಣಾ | ಸ್ವಾ || ೧೬ || ದ್ವಾದಶ ವರ್ಷಾ | ಬರದೇ ನಿಂತ
 ನೋ ಅರಸಾ | ಅಂಜನಿಯ ಧ್ಯಾಸಾ | ಆಗಲಿಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟತ್ತೋ ಮನಸಾ | ಸ್ವಾ
 || ೧೭ || ವಿಹಾರ ಮಾಡುತಾ | ಸರೋವರ ಶೋಭಾ ನೋಡುತಾ | ಪವನಂಜ
 ಯ ಕಾಂತಾ | ಕೂತನೋ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಶಾಂತಾ | ಸ್ವಾ || ೧೮ || ರಾಜಮಂದಿ
 ರಾ | ದಂಡಿಗೆ ಇತ್ತ ಸುಂದರಾ | ಅಲ್ಲಿ ಶೋಭಾಕಾರಾ | ನಿತ್ತ ನೋಡತಿದ್ದ
 ಗುಣಧರಾ | ಸ್ವಾ || ೧೯ || ಗಂಡಹೆಂಡಿ ಜೋಡಿ | ಚಕ್ರವಾಕ ಪಕ್ಷಿ ಕೂಡಿ |
 ಒಳ್ಳೇ ವೃಕ್ಷ ನೋಡಿ | ಅಲ್ಲಿ ಬರುವವು ತಿರಿಗ್ಯಾಡಿ | ಸ್ವಾ || ೨೦ || ಕೆಟ್ಟಕಾಲ
 ಒದಗಿ | ಗಂಡ ಬರಲಿಲ್ಲ ತಿರಿಗಿ | ಹೋತ ಹೊತ್ತ ಮುಳಗಿ | ದುಃಖ ಆತ
 ಹೆಣ್ಣುಪಕ್ಷಿ | ಸ್ವಾ || ೨೧ || ಮತ್ತೊಂದ ಗಿಡಕ | ಕೂತಿತು ಕಣ್ಣು ಕಾಣದಕ |
 ರಾತ್ರಿ ಅದದಕ ಹೇಣ್ಣಿ ತಿಗಲಿಲ್ಲೋ ಅದಕ | ಸ್ವಾ || ೨೨ || ಪತಿಪತಿ
 ಅಂತಾ | ದುಃಖನಾಡುವದೋ ಕೂತಾ | ಎಲ್ಲಿ ಹೋದೋ ಕಾಂತಾ | ನನ್ನ
 ಜೀವಕ ಮಾಡೋ ಶಾಂತಾ | ಸ್ವಾ || ೨೩ || ವಾಪಿ ವರದೇಸಿ | ತಪ್ಪನೋಡಬೇಕ
 ಸೋಸಿ | ಹೋದಿರಿ ಅಗಲಿಸಿ | ದುಃಖದ ಭಾಂವಿಯೋಳು ನುಗಸಿ | ಸ್ವಾ || ೨೪ ||
 ಕೇಳಿದಾಲ್ಲಿ ಕೂತಾ | ಪವನಂಜಯ ಪಕ್ಷಿನಾತಾ | ಕರದನೋ ತ್ವರಿತಾ |
 ಮಂತ್ರಿಗೆ ಹೇಳಿದ ವೃತ್ತಾಂತಾ | ಸ್ವಾ || ೨೫ || ಪಕ್ಷಿನಾತ ಬಲ್ಲಿ | ಏನ ಅದ
 ನುಡಿಯುವದೋ ಅಲ್ಲಿ | ಹೇಳಲೋ ಬಾಯಿಲಿ | ಅಂಡೇನ ನಿನಗ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿ |
 ಸ್ವಾ || ೨೬ || ಇಷ್ಟ ಕೇಳಿ ಮಂತ್ರಿ | ಅಂದಾನೋ ನಿವೃತ್ತ ಸುತ್ತ ಬಂತ್ರಿ | ಇದ
 ಒಂದ ರಾತ್ರಿ | ಪಕ್ಷಿಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖ ಆತ್ರಿ | ಸ್ವಾ || ೨೭ || ಮೇದಮೇದುಬಂದಾ |
 ಸತಿಪತಿ ಇರುವವು ಆನಂದಾ | ಗಂಡ ಇಲ್ಲ ಇಂದಾ | ಕೆಟ್ಟಕಾಲ ಕಲಿ ಅದಕ
 ತಂದಾ | ಸ್ವಾ || ೨೮ || ಇರುವವೋ ಕೂಡಿ | ತಪ್ಪಿ ಇಂದ ಹರದೀತೋ ಜೋಡಿ |
 ದಾರಿ ನೋಡಿ ನೋಡಿ | ಹೆಣ್ಣು ಪಕ್ಷಿ ಅಳತತಿ ಭೋರ್ಯಾಡಿ | ಸ್ವಾ || ೨೯ || ವನ
 ನಂಜಯ ಭೂಪಾ | ತಗದನೋ ಆಗ ಹೇಣ್ಣಿ ನೆನವಾ | ಕೆಟ್ಟಕೊಂಡಿನಿ ಪಾಪಾ |
 ಅಂಜನಿಗೆ ಆದಿತು ಸಂತಾಪಾ | ಸ್ವಾ || ೩೦ || ಹೆನ್ನೆಡ್ ವರುಷಾ | ಹೊರಗ ನಾ
 ತಿರಿಗಿನಿ ವನವಾಸಾ | ನೊಂದಿದ್ದಿತ ಮನಸಾ | ನನ್ನ ಭೇಟಿ ಆಕೆಗೆ ಕನಸಾ ||
 ಸ್ವಾ || ೩೧ || ಎಳಲೋ ಪ್ರಧಾನಿ | ತಡಾ ಆದರ ಆದಿತ ಹಾನಿ | ನನ್ನ ವ್ರಾಣ
 ಪಕ್ಷಿ | ದುಃಖದೊಳು ಕೂತಾಕೊ ಅಂಜನಿ | ಸ್ವಾ || ೩೨ || ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೂತಾ

ಅಂತರಲೆ ಬಂದಾರೋ ತ್ವರತಾ | ಯಾರಿಗಿಲ್ಲ ಗೊಂತಾ | ನಾಯದಿಂದ ಒಂದು
 ರಾತ್ರಿ ನಿಂತಾ | ಸ್ವಾ || ೩೩ || ಆಡಿ ಕಾಮನಾಟಾ | ಯುದ್ಧಕೆ ಪವನಂಜಯ
 ಹೊರಟಾ | ಹಿಡದಾಳ ಘಟಮುಟ್ಟಾ | ಹಿಂಗ ನೀವು ಹೋಗಬಾರದ ಬಿಟ್ಟಾ |
 ಸ್ವಾ || ೩೪ || ಹಾಕುವಳೊ ಉಸರಾ | ವಕ್ತನ ಆದಿನೆಂದ್ರ ಬಸರಾ | ಹೇಳ
 ಲ್ಯಾರ ಹೆಸರಾ | ಗುರ್ತಾ ಕೊಟ್ಟ ಹೋಗೊ ನನ್ನ ಚದುರಾ | ಸ್ವಾ || ೩೫ ||
 ತಿಳಿದು ಪವನಂಜಯಾ | ಮುದ್ರಿಕಾ ಕೊಟ್ಟ ಹೊರಟ ರಾಯಾ | ಹೋಯ್ತು
 ಆಕೆ ಭಯಾ | ಅಂತಾಳ ಜಿನೆಂದ್ರ ಜಯಜಯಾ | ಸ್ವಾ || ೩೬ || ಪವನಂಜಯ
 ತಾನಾ | ಮತ್ತೂ ಹತ್ತಿದ ವಿಮಾನಾ | ನೇರಿತು ಗಗನಾ | ಮುಟ್ಟಿತು ಹೋಗಿ
 ಯುದ್ಧನೈನಾ | ಸ್ವಾ || ೩೭ || ಹೊಟ್ಟೆ ಬಂತ ಏರಿಸಣ್ಣ ಅದು ಉಟ್ಟಂಥಾ ಸೀರಿ
 ಅಂಜನಿ ಸುಂದರಿ | ಅನಂದ ಆದಾಳ ಆ ನಾರಿ | ಸ್ವಾ || ೩೮ || ಪದ್ಮಜಾತದ
 ಹೆಣ್ಣಾ | ಕೂಡಿದ ಹುಬ್ಬ ಕಾಡಿಗಿಗಣ್ಣಾ | ಹೊಳದಿತ ವೈಬಣ್ಣಾ | ಜನರಿಗೆ
 ಸಂಶಯ ಬಂತ ಪುರ್ಣಾ ಸ್ವಾ || ೩೯ || ತಿರಿಗೀತು ರೂಪಾ | ಕಂಡ ಆದೀತು
 ಸಂತಾಪಾ | ಅತ್ತೆ ಮಾವರು ಕೋಪಾ | ಮಾಡುವರು ಅಂಜನಿಯ ನಾಪಾ | ಸ್ವಾ
 || ೪೦ || ಅಂಜನಿ ಹಿಂಬಾಲಾ | ಇರುವಳೋ ದಾಸಿ ವಸಂತಮಾಲಾ | ಬರಹೋ
 ಗುದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ | ಇರುವದು ದಾಸಿಯ ಅನುಕೂಲಾ | ಸ್ವಾ || ೪೧ || ಅವರಿಗೆ ಕರ
 ದಾ | ಕೇಳಿದರು ಊರ ಜನಾ ನೆರದಾ | ಅನಸೀತು ಅರದಾ | ಯಾವ ಬಂದಿದ
 ಬಾಗಿಲ ತೆರದಾ | ಸ್ವಾ || ೪೨ || ಬಿಟ್ಟೀರಿ ಅಂಜಕೆ | ಮುಚ್ಚುದಕ್ಕ ಮಾಡೀರಿ
 ಹಂಚಿಕೆ | ನೊಡರಿಸಂಜಿಕೆ | ಹಾಕತೇವ ಊರಹೊರಗ ನೂಕೆ | ಸ್ವಾ
 || ೪೩ || ದೇವಿಅಂಜನಾ | ಅಂದಾಳ ಆಯ್ಯಯ್ಯ ಜಿನಜಿನಾ | ಕರ್ಮಇತ್ತಗ
 ಹೆನಾ | ಎಂಥಾ ಹೊತ್ತ ತಂದ್ಯೋಭಗವಾನಾ | ಸ್ವಾ || ೪೪ || ನಾಡೊಳು
 ಪತಿವೃತಿ | ವೃಥಾನನಮೇಲೆ ಯಾ ಕ ತರತಿ ಆದಿತಪಕೀರ್ತಿ ಅತ್ತೆವ್ವಾ
 ಅಲ್ಲಧರ್ಮನೀತಿ | ಸ್ವಾ || ೪೫ || ತಂದಿತಾಯಿಹಡದಾ | ಕೊಟ್ಟುರ ಮದವಿ
 ಮಾಡಿ ಹಿಡದಾ | ಬಂದೇನವ್ವನಡದಾ | ಮಾನಭಂಗಮಾಡಬೇಡ ಬಡದಾ |
 ಸ್ವಾ || ೪೬ || ಗಂಡನನ್ನು ಕರಸಿ | ಚೌಕಸಿ ಮಾಡಿ ತಲಿಬೋಳಿಸಿ | ಮ
 ಲಿಮೂಗಕೊರ್ಸಿ | ಕಳ್ಳರಿಗೂರತುಂಬಮೆರಿಸಿ | ಸ್ವಾ || ೪೭ || ಅಂಜನಿಯ
 ಪುತ್ರಿ | ಪರಮಪಾವನ ಚರಿತ್ರಿ | ತೋರಿಸಿದಳೊ ಪಾತ್ರಿ | ಪ್ರಾಣಪತಿ
 ಬಂದಿದ್ದ ಒಂದರಾತ್ರಿ | ಸ್ವಾ || ೪೮ || ಪವನಂಜಯಧೀರಾ | ಸತಿಗೆ

ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಉಂಗರಾ | ಸುರಸುತಕಣ್ಣೀರಾ | ತೋರಿಸಿದರ ನಂಬಲಿಲ್ಲಯಾರಾ
 ಸ್ವಾ || ೪೯ || ವಿಶ್ವಾಸಯಿಲ್ಲಾ | ಅಂಜನಿಗೆ ತಂದಕಲಿಘಾಲಾ | ಸತ್ಯ ಅಡಗಿತ
 ಎಲ್ಲಾ || ಅತ್ತಿಮಾವರು ಸಿಟ್ಟಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲಾ | ಸ್ವಾ || ೫೦ || ರಥಾಹೂಡಿ ತರಿಸಿ |
 ಅಂಜನಿನವಂತಮಾಲಿದಾಸಿ | ಇಬ್ಬರನು ಕುಂಡ್ರಿಸಿ ಬಂದಾರತವರೂರಿಗೆ ಕಳಿಸಿ
 ಸ್ವಾ || ೫೧ || ನೋಡಿ ತಂದಿತಾಯಿ | ಬಡಕೊಂಡಾರ ಬಾಯಿಬಾಯಿ | ಎಂಥಾ
 ಕೆಟ್ಟಘಾಯಿ | ಬಿದ್ದಿತನಿನಗೆ ಯಾರಸಹಾಯ ಸ್ವಾ || ೫೨ || ಮುಜ್ಜೋದಲ್ಲ
 ಮಾತು | ಮಗಳ ನೀ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಘಾತು | ಬಂತಕೆಟ್ಟ ಹೊತ್ತು | ಸೋಸ
 ವರ್ಯಾರ ನಿನ್ನ ಹೊರತಾ | ಸ್ವಾ || ೫೩ || ಬಂದಹಾದಿಹಿಡದಾ | ಮಗಳ ನೀ ಹೋ
 ಗವ್ವಾ ನಡದಾ | ಎನ ಸುಖವು ಹಡದಾ | ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಾಕಿದರೋ ಹೊಡದಾ
 ಸ್ವಾ || ೫೪ || ಊರಾಸಜನಕ | ಮೊದಲ ನಾಚಿದರೊವನಕ | ಕಳನ್ಯಾರೋವ
 ನಕ | ಕಲ್ಲನಡದಾರ ಕರ್ಮದ ಹೆಣಕ | ಸ್ವಾ || ೫೫ || ಅಡಿವಿಅರ್ಯಾಣಾ | ತಿರಿಗಿ
 ಅದಾರೊಹೈರಾಣಾ | ಉರದಾವೋಚರಣಾ | ಯಾರಿಗೂ ಬರಲಿಲ್ಲೊಕರುಣಾ
 ಸಾ || ೫೬ || ನಡದಬೇಸತ್ತು | ಅಂಜನಿಗಡಕ ಹೋಗಿಕೂತಾ | ಹೇಳುವ
 ಳೊಮಾತಾ | ವಸಂತವನಲಿಗಿ ಅತ್ತತ್ತು | ಸ್ವಾ || ೫೭ || ಹೋಗತಾಯಿ ನೀನಾ |
 ಇನ್ನಮೇಲೆ ಹತ್ತು ಬೇಡಬೆನ್ನಾ | ನಾಮಾಡಿದ್ದನಾನಾ | ತೀರಸತೇನ ಇಲ್ಲಯಾರ
 ದೇನಾ ಸ್ವಾ || ೫೮ || ಕೇಳಿವಸಂತಮಾಲಾ | ಹೇಳತಾ | ಇರತೇನಹಿಂಬಾಲಾ |
 ಬಾಳಿಕೆಟ್ಟಕಾಲಾ | ಹಡದರ ಆದಿತನಿನ್ನಹಾಲಾ | ಸ್ವಾ || ೫೯ || ಇರತೇನತಾಯಿ |
 ಇಲ್ಲಿನಿನಗನನ್ನ ಸಹಾಯಿ | ಮಾಡಬೇಡಘಾಯಿ | ನೋಡವರ್ಯಾರ ಹೊಟ್ಟೆ
 ಬಾಯಿ | ಸ್ವಾ || ೬೦ || ಅಘೋರಕಾಂತಾರಾ | ಹಡದರಮಾಡಬೇಕಯಾರಾ |
 ತರಬೇಕನೀರಾ | ಹಿಂದಿಂದ ಮಾಡಿಮರಮರಾ | ಸ್ವಾ || ೬೧ || ದಾಸಿಮಾತಕೇಳಿ |
 ದುಃಖದೊಳು ಕೂತಾಳ ಆಬಾಲಿ | ಘನಕರ್ಮದ ಬಳ್ಳಿ | ಸುತ್ತಿ ಅದೇನ ಹುಣಸಿ
 ಹುಳಿ | ಸ್ವಾ || ೬೨ || ಆತನನಗವಿಷಾ | ಹೆಟ್ಟಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಕೂಸಾ | ಮಾಡಿ
 ತವ್ವಾ ನಾಸಾ | ಅದರಿಂದ ಉಂಡಿನವನವಾಸಾ | ಸ್ವಾ || ೬೩ || ತಗ್ಗುದಿನ್ನಿ ಎರಿ |
 ಉಸುಲಿಲ್ಲಬಾಯಿಅರಿ | ಬಿದ್ದಾಳ ಅನಾರಿ | ದೇವಿವ್ರಾಣ ಹೋಗತ್ತಿಹಾರಿ | ಸ್ವಾ
 || ೬೪ || ಮೃದುವಾದಗಳಾ | ನೆತ್ತರಸುರದ ಆದಾವುಪೊಳ್ಳಾ | ಎನತಂದ್ಯೋ
 ಕಾಲಾ | ಸೋತಿನಿತುಳದ ಕಲ್ಲುಮುಳ್ಳಾ | ಸ್ವಾ || ೬೫ || ಎರಿಎರಿಸೊರಗಿ | ಮು
 ಟ್ಪಾರ ಉನ್ನತಗಿರಿಗಿ | ಕಂಡರೆಲ್ಲಿಯೋಗಿ | ಕೂತಾರಹೋಗಿ ಪಾದಕೆರಗಿ ಸ್ವಾ |

||೬೬|| ಧನ್ಯಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠಾ | ಅಂಜನಿಗೆ ಅಶೀರ್ವಾದಕೊಟ್ಟು | ಕೆಟ್ಟ ಅದೃ
 ಷ್ಠಾ | ತೀರ್ಪಬೇಕ ವಾವಮಾಡಿದಷ್ಟಾ | ಸ್ವಾ ||೬೭|| ಅಂಜನಿಯುಕಾಂತಿ |
 ಮುನೇಂದ್ರಗವಾಡ್ಯಾಳ ವಿನಂತಿ | ಸ್ವಾಮಿ ವೃತ್ತಿಶಾಂತಿ | ಆದಿಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಡ
 ಸೊಚಿಂತಿ | ಸ್ವಾ ||೬೮|| ಬಂದಿಬಳಗಸ್ವಾಮಿ | ನಂಬಲಿಲ್ಲ ನನಗಮೋಕ್ಷ
 ಗಾಮಿ | ಸತ್ಯದಾನುಹಿಮಿ | ಅಡಿಗ ಬೆನ್ನಹತ್ತೀತೊಭೂಮಿ | ಸ್ವಾ ||೬೯|| ಕೂತ
 ಗುರುವರ್ಯಾ | ಕತ್ತಲೆಂಬುಕರ್ಮಾಕಳಿಯೋ ನೂರ್ಯಾ | ಜಗದ ಆಚಾ
 ಯಾ | ಕೇಳಂದ ಪವನಧೂರಿಯಭಾರ್ಯಾ | ಸ್ವಾ ||೭೦|| ಹಿಂದಿನ ಭವದಲ್ಲಿ
 ಧರ್ಮಮುರದ ಮೆರದಿಬಾಲಿ | ವರ್ಮಹಿಡದಿ ಅಲ್ಲಿ | ಕರ್ಮಕಾಡಿ ಮಾಡಿತ್ತು
 ಹುಚ್ಚಪ್ಯಾಲಿ | ಸ್ವಾ ||೭೧|| ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಹಿಡದಿ | ತಂದಿತಾಯಿ ಮಾತ ಮಾರಿ
 ನಡದಿ | ನಡಯೋಮನಿವಡದಿ | ಅದರಿಂದ ಈಗ ದುಃಖಪಡದಿ | ಸ್ವಾ ||೭೨||
 ಅತ್ತಿಮಾವರ ನೇವಾ | ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಇಟ್ಟಿವೈರಭಾವಾ | ಕೆಟ್ಟ ನಿನ್ನದೈವಾ | ಅದ
 ರಿಂದ ನೋಯಸ್ಯಾರ ನಿನ್ನಜೀವಾ ||೭೩|| ಎರಿತ್ತಲ್ಲ ಗರ್ವಾ | ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ
 ಬಳಗದವಾರಾ | ಆದಿತವ್ವಾ ಮರವಾ | ಕಾಡಿದರ ಅದರಿಂದ ಕೇಳವ್ವಾ ಸ್ವಾ |
 ||೭೪|| ದೇವಿದುರಗಿಮರಿಗ | ಬಿಡದೇ ಬೇಡಿಕೊಂಡಿ ಎರಿಗ | ಧಾಡಿತಂದಿ
 ಕುರಿಗ | ನಿಂತಕೊಯಿಸಿ ಕೋಳಿಮರಿಗ | ಸ್ವಾ || ೭೫ || ಜೀವಾಬೇಡುವದೇ
 ವರಾ | ಪೂಜಿದರ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗವರಾ | ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ ಯಾರಾ ಮುಳಗ್ಯಾ
 ರದುಃಖದ ಸಮುದ್ರಾ | ಸ್ವಾ ||೭೬|| ಹಿಂದಮಾಡಿದವಾನಾ | ಬಂದ ಅದಕಾಡ
 ತತಿ ಸ್ವಲ್ಪಾ | ಜನೇಂದ್ರನ ನೆನವಾ | ತಗದರ ಮಾಡತಿದ್ದಿಕೋಪಾ|ಸ್ವಾ||೭೭||
 ಧರ್ಮದಿಂದ ಬುದ್ಧಿ | ಧರ್ಮದಿಂದ ರಿದ್ದಿಸಿದ್ದಿ | ಧರ್ಮದಿಂದಗೆದ್ದಿ | ಧರ್ಮ
 ದಿಂದಮೋಕ್ಷದೊಳಗ ಇದ್ದೀ|ಸ್ವಾ ||೭೮|| ದುಃಖಹಿಂದಆಯ್ತು | ಇನ್ನಮುಂದ
 ಸುಖವು ದೊರದೀತು | ತಿಳಿಯ ಸತ್ಯಮಾತು|ಜನೇಂದ್ರನ ಧ್ಯಾನಮಾಡನಿಂತು
 ಸ್ವಾ ||೭೯|| ಹುಟ್ಟುವನು ಪುತ್ರಾ | ಮುಂದನೋಡ್ಯಾನ ಎಲ್ಲಾಕ್ಷೇತ್ರಾ|ಉತ್ತ
 ಮನಕ್ಷತ್ರಾ | ಹತ್ತಿಅದಾನ ಬಲವತ್ತಾ|ಸ್ವಾ ||೮೦||ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲಮಾಯಾ|ಅಲ್ಲಿ
 ಗುವ್ತಾದ ಎತಿರಾಯಾ | ಹುಟ್ಟಿತಾಗ ಭಯಾ | ಘೋರವನದಲ್ಲಿ ಯಾರಸಹಾ
 ಯಾ | ಸ್ವಾ ||೮೧|| ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರಾ | ಇರೋಣಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಮುನೇಶ್ವರರಾ |
 ಎರಿದರೋಶಿಖರಾ | ತಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತಾರೊಅವರಾ | ಸ್ವಾ || ೮೨ || ಕೂತಾರು
 ಇಬ್ಬಾ | ಸಿಂಹಬಂದೀತು ಮಾಡಿಅಬ್ಬಾ | ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಒಬ್ಬಾ |

ಯಮರಾಯಾ ತಂದಹಾಕಿದ ಸಬ್ಬಾ || ಸ್ವಾ || ೮೩ || ಕಾಯೋ ಜಿನರಾಯಾ
 ದೂರಮಾಡೋ ಇಂದಬಂದಭಯಾ | ಅಂದಾರೊ ಹಾಯಹಾಯಾ | ನಾವು
 ಪರದೇಸಿಮಾಡೊದಯಾ | ಸ್ವಾ || ೮೪ || ಬೇಗಬಂದವಕ್ತಾ | ಸಿಂಹದ ಹಿಡಿಯ
 ಲಿಲ್ಲಪಕ್ತಾ | ಹಾಕಿದನೋಲಕ್ತಾ | ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಜೀವದಬೀಕ್ತಾ | ಸ್ವಾ || ೮೫ ||
 ವಿಘ್ನಪರಿಹಾರಾ | ನೂಡಿದನೋ ಆಗಜಿನೇಶ್ವರಾ | ನಡಗುತ ಧರಧರಾಕೂತ
 ರೋ ನೆನಸುತದೇವರಾ | ಸ್ವಾ || ೮೬ || ಎದ್ದಾ ವನಡಸೂಲಿ | ಭೂಮಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಳ
 ಆ ಬಾಲಿ | ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ | ಕಲಿಯು ಹಾಕಿದ ವನದಮಾಲಿ | ಸ್ವಾ || ೮೭ ||
 ಹಿಡದಾಳೊದಾಸಿ | ಅಂಜನಿಗೆ ಆದಿತು ಕಸವಿಸಿ | ಆದಾಳ ಬಹಳಘಾಸಿ | ಅಷ್ಟ
 ರೊಳು ಕೂಸಬಿತ್ತ ಬೇಸಿ | ಸ್ವಾ || ೮೮ || ಸೂರ್ಯ ಉದಯವಾದಾ | ಕತ್ತಲೆಂಬು
 ಕರ್ಮಹೋತಿ ಕಡದಾ | ನೋಡ್ಯಾಳ ಕಣ್ಣ ತೆರದಾ | ಅಳುವಳೂ ಪತಿಯ ನೆನ
 ಪತಗದಾ | ಸ್ವಾ || ೮೯ || ಎಂಥಾ ತಟ್ಟಿಕಾಲಾ | ನಮಗ ವದಗಿತೆಲ್ಲೊ ಬಾಲಾ |
 ಕೂಳು ನೀರು ಇಲ್ಲಾ | ಕುಡಿಯೋ ನೀ ಬಂದಷ್ಟ ಮೊಲಿಹಾಲಾ | ಸ್ವಾ || ೯೦ ||
 ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಎನ್ನ ಕಂದಾ | ಬಳಗ ಇಲ್ಲ ನೋಡಲಾಕ ಬಂದಾ | ಮರಿಆದಾರ
 ಇಂದಾ | ಬದಕೊವನದಲ್ಲಿ ಗಾಳತಿಂದಾ | ಸ್ವಾ || ೯೧ || ಹಾಸಿನೊನ್ನೆಲಕಲ್ಲಾ |
 ಅಳದೇಮಲಗೋ ಎನ್ನ ಬಾಲಾ | ಹೊಚ್ಚೇನೊ ಮುಗಿಲಾ | ವೃದ್ಧಿ ಇದನಿನ್ನ
 ತೂಗೋತೊಟ್ಟಾ | ಸ್ವಾ || ೯೨ || ನೀರುತಂದು ಕಾಯಿಸಿ | ಕಂದಾ ನಿನ್ನಮಲ
 ಗಿಸಲಿಲ್ಲ ಹಣಿಸಿ | ಎಷ್ಟನನ್ನ ದಣಿಸಿ | ಹೊತ್ತ ಕಳದೀನೋ ದಿನಾ ಎಣಿಸಿ
 ಸ್ವಾ || ೯೩ || ಪುತ್ಥಳಿಅಂಥಾ ಮಗನಾ | ನೋಡಿ ದುಃಖಮಾಡೋಳು ಅಂಜನಾ
 ಬಂದಿತೋ ವಿಮಾನಾ | ನಿಂತಿತೊ ಮಗನಪುಣ್ಯಗಹನಾ | ಸ್ವಾ || ೯೪ || ಅಂಜ
 ನಿಯದೈವಾ | ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸೋದರಮಾಂವಾ | ಕೂಡಿತವರಜೀಂವಾ |
 ಕರಕೊಂಡ ನಡದ ಇಟ್ಟಮೋಹಾ | ಸ್ವಾ || ೯೫ || ನಡಿಸಿದ ವಿಮಾನಾ |
 ಅಂತರಲೆಸೇರಿತೊಗಗನಾ | ಮಾಡಿತು ಗಮನಾ | ಅಷ್ಟರೊಳು ಮತ್ತಬಂತ
 ವಿಘ್ನಾ | ಸ್ವಾ || ೯೬ || ಅಂಜನಿಗೆ ಜಂಪಾ | ಹತ್ತಿತೊ ಆಗಿಯಸಂತಾಪಾ | ಎಷ್ಟ
 ಇತ್ತಪಾಪಾ | ಹುಟ್ಟಿ ಅಡಗಿತ ಅಕಿದೀಪಾ ಸ್ವಾ || ೯೭ || ಕೂಸು ಬಿತ್ತು
 ಸಿಡದಾ | ಮುಂದಕ್ಕೆ ವಿಮಾನಹೋತನಡದಾ | ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲತಡದಾ | ವೃದ್ಧಆತ
 ಅಂಜನಿಗೆ ಹಡದಾ | ಸ್ವಾ || ೯೮ || ಎತ್ತಿ ಇಳವಲಿಲ್ಲಾ | ಬಡದೀತಲ್ಲೊ ಎದಿಗೆ
 ಕಲ್ಲಾ | ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಎನ್ನ ಬಾಲಾ | ಕಣ್ಣ ತುಂಬನೋಡಲಿಲ್ಲಲೀಲಾ | ಸ್ವಾ || ೯೯ ||

ದುಃಖದಲ್ಲಿ ದಿವಸಾ | ಕಳೆದನಾತಗದಿನ್ನೆವನವಾಸಾ | ಮರಿಯಾದ್ಯೋ
 ಕೂಸಾ | ಅರಿಲ್ಲೊಹುರಿಕೋದ ಮಾಸಾ | ಸ್ವಾ ||೧೦೦|| ನಿಲ್ಲಿವಿಮಾನ ಆಗ |
 ಅಷ್ಟರು ಇಳಿದಾರೋ ತೆಳಗ | ಕಾನ ಗುಡ್ಡದೊಳಗ | ಮುನಿರಾಯನುಮಾಡತಿ
 ದ್ದ ಯೋಗ ಸ್ವಾ ||೧೦೧|| ವಾದಕೆರಗಿ ಕೂತಾ|ಕೆಳೆದರೊ ಬಾಲಕನ ಮಾತಾ |
 ತಿಳಿದು ವೃತ್ತಾಂತಾ | ಕೂಸ ತಂದಾರೋ ಹೋಗಿ ತ್ವರಿತಾ | ಸ್ವಾ || ೧೦೨ ||
 ಬೇಡಿಕೊಂಡವನಕ | ಬಂದರೋ ಹನಲಪುರಕ | ಅನಂದಾಗಿ ಮನಕ | ನಿಂತ
 ರೋ ಆ ಪುಣ್ಯಸ್ಥಳಕ | ಸ್ವಾ || ೧೦೩ || ಪ್ರತಿಭಾನುರಾಜಾ | ತರಳತೋರಣ
 ಕಟ್ಟಿ ಧ್ವಜಾ | ಅಂಜನಿಯ ಪೂಜಾ | ಮಾಡಿ ಗಳಿಸಿದ ಪುಣ್ಯಬೀಜಾ | ಸ್ವಾ
 ||೧೦೪|| ಪ್ರತಿಭಾನುಧೀರಾ| ಅಳತಿದ್ದ ಹನಲವೂರ ನಗರಾ| ಹನುವಂತೆಂಬೊ
 ಹೆಸರಾ| ಇಟ್ಟರಲ್ಲಿ ಪೂಜಿ ಜಿನೇಶ್ವರಾ| ಸ್ವಾ ||೧೦೫|| ಲಂಕಾದಿಂದ ಪವನಾ|
 ಬಂದನು ರತ್ನಪುರಕ್ಕೆ ತಾನಾ| ನೋಡಿದ ಅಂಜನಾ| ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಕೇಳಿದ ತಾ
 ಇನ್ನಾ| ಸ್ವಾ ||೧೦೬|| ಪವನಂಜಯ ಅಂದಾ | ಅಂಜನಿನ್ನು ಹಾಕಿರೇನ
 ಕೊಂದಾ| ತಾಯಿ ಬಾಯ ಬಂದಾ| ಆಗಿಬರಲಿಲ್ಲ ಮಾತ ಮುಂದಾ| ಸ್ವಾ
 ||೧೦೭|| ತಾಯಿ ಮಗನಿಗಿ | ತಿಳಿಸಿದಳೊ ನಿಂತ ಅವರ ಬಗಿ | ತವರೂರಿಗೆ
 ಹೋಗಿ| ನಿಂತಳೊ ಬರಲಿಲ್ಲೊ ತಿರಗಿ| ಸ್ವಾ ||೧೦೮|| ಮಹೇಂದ್ರಭೂಪನ್ನಾ|
 ಕೇಳಿದ ಹೋಗಿ ಧೊರಿವನಾ| ಗುಣಮಣಿ ಅಂಜನಾ| ಎಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳದಿ ಹೇಳೊ
 ನೀನಾ| ಸ್ವಾ ||೧೦೯|| ಕೊಟ್ಟಾರೊ ಆಹೂತಿ | ಘೋರವನನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸತಿ |
 ಕೆಟ್ಟ ತಾಕಿ ನೀತಿ| ಅಂದಾರ ಮಹೇಂದ್ರಭೂಪತಿ | ಸ್ವಾ ||೧೧೦|| ಹೋಗಿ
 ಪವನ ಆಗ| ದುಃಖದೊಳು ಕೂತನೊ ವನದಾಗ| ಹೆಚ್ಚಿದನೊಯೋಗ | ಕರಿ
 ಯತಾನ ಬಾರಪ್ರಿಯೆ ಬೇಗ| ಸ್ವಾ ||೧೧೧|| ಅಂಜನಿಯೆಕಾಂತಿ| ಇಷ್ಟ ದಿವ್ವ
 ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕುಂತಿ | ಬಡದೇಭ್ರಾಂತಿ | ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟ ದೂರ ಮಾಡ ಚಿಂತಿ|
 ಸ್ವಾ ||೧೧೨|| ಬರದ್ದಾಂಗವೀರಾ | ಸೇರಿದನೊ ಹೋಗ ಕಾಂತಾರ | ಬಂದಾ
 ರೋ ಆಪ್ತರಾ | ಕರಿಯತಾರ ಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕಾರಾ | ಸ್ವಾ ||೧೧೩|| ಪ್ರತಿ
 ಭಾನುರಾಯಾ | ಭಕ್ತಿಲೆ ಅಂದ ಪವನಂಜಯಾ | ಸತಿಪತಿಯ ಮಾಯಾ |
 ತೋರ್ದಿ ಕೂಡ್ತಿದ ಇಟ್ಟುದಯಾ | ಸ್ವಾ || ೧೧೪ || ಅಂಜನಿನ್ನು ನೋಡಿ |
 ಪವನ ಅಳತಾನೊ ಭೋರ್ಯಾಡಿ| ಕಲಿಯು ಕಿಡಿಗೇಡಿ| ಎಷ್ಟು ನಿನ್ನ ದಣಸೀದನು
 ಕಾಡಿ | ಸ್ವಾ ||೧೧೫|| ಎತ್ತಿಕೊಂಡ ಮಗನಾ | ಲಟ್ಟಲಟ್ಟ ಮುದ್ದಕೊಟ್ಟಪ

ವನಾ| ಕಮಲ ನಿನ್ನವದನಾ| ಅಂಜನಿಗೆ ವಲದಾನ ಭಗವಾನಾ| ಸ್ವಾ||೧೧೬||
 ಬಿಳಿದಚಂದ್ರವನಾ| ಜಗಕೆ ಅನಿಸಿದ ಬಲಭೀಮಾ | ರೂದಲ್ಲಿಕಾಮಾ| ಮದು
 ವೆಗೆ ಬಂದಾನೊಹನುಮಾ| ಸ್ವಾ ||೧೧೭|| ಧೊರಿಗಳು ಬಂದಾ| ಕೊಟ್ಟರೊ
 ಕನ್ನೆಗಳನತಂದಾ| ಸಮಾರಂಭದಿಂದಾ| ಮದುವೆಮಾಡ್ತಾರ ಆನಂದಾ| ಸ್ವಾ
 ||೧೧೮|| ಹನುಮಂತಶೂರಾ| ಅಳಿದನು ಸಾವಿರ ಸತಿಯರಾ| ಎಲ್ಲಾರುಚ
 ಲುವೇರಾ| ರೂಪಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದರೊ ಅವರಾ | ಸ್ವಾ ||೧೧೯|| ನೇರಿಯಕಾಂತಾ
 ರಾ| ಸಾಧಿಸಿದ ವಿದ್ಯಹದಿನಾರಾ| ಆಗಿಬಲಾತ್ಕಾರಾ| ಧರಣಿಮೇಲೆ ಮೆರದ
 ಧರೀಧರಾ| ಸ್ವಾ ||೧೨೦|| ಬೇಕಾದ್ದರೂನತೊಟ್ಟಾ| ಜಗಕೆ ತೋರಿಸಿದ ಆರ್ಭಾ
 ಟಾ| ಎಷ್ಟು ಅವನಆಟಾ | ದುಣ್ಣುರವುರವಟ್ಟಣಸಟ್ಟಾ || ೧೨೧ || ರಾಮಲ
 ಕ್ಷುಮಣಾ| ಹಿಡಕೊಂಡ ತಿರುಗುವರೋಬಾಣಾ| ಕವಟಿರಾವಣಾ | ಸೀತಾನ್ನ
 ಮಾಡಿದನೊಹರಣಾ| ಸ್ವಾ ||೧೨೨|| ಅಗ್ರಗಣ್ಯನಾಗಿ| ಹನುಮಂತಲಂಕಾ
 ದೋಳು ತಿರಿಗಿ| ಹಚ್ಚಿದನೋಬ್ಯಾಗಿ| ಸೀತಾನ್ನ ತಂದಾನೆಣೀ ಹೋಗಿ| ಸ್ವಾ
 || ೧೨೩ || ಸತ್ಯವಂತ್ರದಾತಾ | ದುಷ್ಟರಿಗೆ ಅನಿಸಿದ ಎಮದೂತಾ | ಅಗಣಿತ
 ಗುಣವಂತಾ | ಮೋಕ್ಷಕಾಮಿನಿಗೆ ಅದಕಾಂತಾ | ಸ್ವಾ ||೧೨೪|| ವನನಅಂಜ
 ನಾ| ಹಡದರೊ ಹನುಮಂತ ಮಗನಾ | ನೋಸಿದುಃಖಗಹನಾ | ಕಂಲಿರೊ
 ಸುಖಸ್ವರ್ಗಸದನಾ | ಸ್ವಾ ||೧೨೫|| ಮಹೇಂದ್ರಮನೋವೇಗಾ | ದೀಕ್ಷಾತ
 ಕ್ಷೊಂಡು ಮಾಡಿಯೋಗಾ| ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜಾಗಾ| ಹಿಡದಾರ ನಂಬಿವೀತರಾಗಾ
 ಸ್ವಾ || ೧೨೬ || ಪ್ರತಿಭಾನ್ವರಾಯಾ | ಅಂಜನಿಗೆ ಮಾಡಿದನೊ ಸಹಾಯಾ |
 ಹೋಗಲಿಲ್ಲವಾಯಾ| ಹೊಕ್ಕಾನ ಸುಖಸ್ವರ್ಗಾಲಯಾ| ಸ್ವಾ ||೧೨೭|| ಹಾಡ
 ವು ತೀರಿತು| ಧರ್ಮದ ಸ್ರಭಾವತೋರಿತು| ನಡೆಯಿರಿ ಅರಿತು| ಜಿನೇಂದ್ರನ
 ಇರಬಾರದನುರಿತು ಸ್ವಾ ||೧೨೮|| ದ್ವಾರವಾಲಬೋಧಕಾ| ಮಿಥ್ಯಾಅದಬಾ
 ಧಕ ಛೇದಕಾ | ಧರ್ಮವುಸಾಧಕಾ | ನಾಡಮೇಲೆ ಮೆರೆಸಿದ ಈ ಪದಕಾ
 ಸ್ವಾ || ೧೨೯ ||

